

913

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1952 r.

w sprawie opracowania projektu budżetu Państwa na rok 1953.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Władze naczelne i prezydja rad narodowych przystąpią niezwłocznie do opracowania projektu budżetu Państwa na rok 1953 na zasadach i w trybie ustalonym w załączonych instrukcjach:

- 1) w sprawie zasad i trybu opracowania projektu budżetu Państwa na rok 1953 (załącznik Nr 1);
- 2) w sprawie planowania budżetowego nakładów inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1953 (załącznik Nr 2).

2. Przy opracowaniu projektu budżetu obowiązują nadto:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 1952 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa (Monitor Polski Nr A-60, poz. 912);
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914);
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów

z dnia 25 kwietnia 1952 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych, prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-37, poz. 545);

- 4) instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 maja 1952 r. w sprawie planowania budżetowego w zakresie środków specjalnych, pochodzących z obowiązkowych świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, oraz w sprawie wykonywania preliminarzy tych środków (Monitor Polski Nr A-44, poz. 632), zmieniona instrukcją Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-60, poz. 915);
- 5) instrukcje branżowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dotyczące zasad planowania w przedsiębiorstwach działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Władze naczelne oraz prezydja rad narodowych wydadzą wewnętrzne zarządzenia regulujące szczegółowy harmonogram prac z takim wyliczeniem, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 4 października 1952 r. zostały złożone w Ministerstwie Finansów następujące zgłoszenia budżetowe na rok 1953:

- 1) w zakresie budżetu centralnego — projekty jednostkowych i zbiorczych preliminarzy władz naczelnych

w zakresie jednostek i zadań budżetowych, jak również projekty bilansów dochodów i wydatków instytucji finansowych oraz przedsiębiorstw wchodzących w skład urzędów socjalnych i kulturalnych;

2) w zakresie budżetów terenowych — projekty zbiorczych budżetów województw z załączeniem preliminarzy zbiorczych oraz zbiorczych bilansów dochodów i wydatków przedsiębiorstw terenowych.

§ 3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi), niezależnie od złożenia w Ministerstwie Finansów materiałów wymienionych w § 2 pkt 2, prześlą w tym samym terminie w pionach resortowych właściwym władzom naczelnym projekty zbiorczych preliminarzy oraz bilansów dochodów i wydatków przedsiębiorstw im podległych.

§ 4. Władze naczelne, po otrzymaniu w swych pionach z prezydów wojewódzkich rad narodowych mate-

riałów budżetowych wymienionych w § 3, powinny przeprowadzić ich szczegółową analizę, uzgadniając w porozumieniu z zainteresowanymi prezydiami i w ramach obowiązujących liczb kontrolnych powiązanie tych materiałów z projektami resortowych planów gospodarczych. W terminie do 18 października 1952 r. materiały te powinny być złożone w Ministerstwie Finansów wraz z wprowadzonymi poprawkami.

§ 5. Równocześnie ze złożeniem w Ministerstwie Finansów materiałów wymienionych w § 2 pkt 1 oraz w § 4 władze naczelne prześlą odpowiednim departamentom Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zbiorcze preliminarze jednostek budżetowych, wykonujących zadania objęte narodowym planem gospodarczym.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. (poz. 913).

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW W SPRAWIE ZASAD I TRYBU OPRACOWANIA PROJEKTU BUDŻETU PAŃSTWA NA ROK 1953.

SPIS RZECZY

I. Zasady ogólne.

Rozdział 1. Ustalenie wytycznych do planowania budżetowego (§§ 1—7).

Rozdział 2. Prace przygotowawcze jednostek budżetowych (§§ 8—12).

II. Zasady i tryb opracowania projektu budżetu centralnego.

Rozdział 3. Prace budżetowe władz naczelných (§§ 13—20).

Rozdział 4. Prace budżetowe jednostek podporządkowanych władzom naczelnym (§§ 21—23).

III. Zasady i tryb opracowania projektów budżetów terenowych.

Rozdział 5. Zasady ogólne.

§ 24. Jednostki planujące.

§ 25. Materiały będące podstawą włączania kwot dochodów i wydatków do projektów budżetów terenowych.

§ 26. Harmonogram prac.

§ 27. Instrukcja.

Rozdział 6. Podział liczb kontrolnych.

§ 28. Podział liczb kontrolnych przez prezydya wojewódzkich rad narodowych w obrębie ich budżetów zbiorczych.

§ 29. Podział liczb kontrolnych przez prezydya powiatowych rad narodowych w obrębie ich budżetów zbiorczych.

§ 30. Podział liczb kontrolnych w obrębie budżetów jednostkowych.

Rozdział 7. Opracowanie projektów budżetów w prezydiach gminnych rad narodowych oraz rad narodowych miast nie stanowiących powiatów (§§ 31—35).

Rozdział 8. Opracowanie projektów budżetów jednostkowych przez prezydya powiatowych, miast stanowiących powiaty i wojewódzkich rad narodowych.

A. Opracowanie preliminarzy i bilansów przez jednostki planujące, podległe wydziałom (§ 36).

B. Prace budżetowe wydziałów (referatów) (§§ 37—41).

C. Prace budżetowe wydziału finansowego (§§ 42—43).

D. Zatwierdzanie projektów budżetów jednostkowych (§§ 44—46).

Rozdział 9. Opracowanie projektów zbiorczych budżetów powiatów.

A. Prace budżetowe wydziałów (§§ 47—49).

B. Prace budżetowe wydziału finansowego (§§ 49—50).

C. Zatwierdzenie projektów budżetów zbiorczych powiatów oraz załączników i przesłanie ich do prezydów wojewódzkich rad narodowych (§§ 51—52).

Rozdział 10. Opracowanie projektów zbiorczych budżetów województw.

A. Prace budżetowe wydziałów (§§ 53—54).

B. Prace budżetowe wydziału finansowego (§§ 55—56).

C. Zatwierdzenie projektów budżetów zbiorczych województw oraz załączników i przesłanie ich do Ministerstwa Finansów i resortów (§§ 57—58).

Rozdział 11. Terminarz prac budżetowych (§ 59).

Rozdział 12. Postanowienia końcowe (§§ 60—62).

IV. Zagadnienia specjalne.

Rozdział 13. Bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw (§§ 63—72).

Rozdział 14. Preliminarze jednostek i zadań budżetowych (§§ 73—75).

Rozdział 15. Preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych.

A. Zasady ogólne (§§ 76—77).

B. Środki specjalne (§§ 78—83).

C. Gospodarstwa pomocnicze (§§ 84—93).

Rozdział 16. Planowanie budżetowe gospodarki komunalnej i mieszkaniowej (§§ 94—104).

Rozdział 17. Planowanie budżetowe usług socjalnych i kulturalnych.

§ 105. Oświata i wychowanie (dział 2).

§ 106. Nauka i szkolnictwo wyższe (dział 4).

§ 107. Zdrowie i kultura fizyczna (dział 6).

§ 108. Pomoc społeczna (dział 7).

Rozdział 18. Planowanie budżetowe administracji (§§ 109—116).

V. Wzory formularzy

I. Zasady ogólne.

Rozdział 1. Ustalenie wytycznych do planowania budżetowego.

§ 1. 1. W celu zabezpieczenia powiązania wytycznych rzeczowych narodowego planu gospodarczego z limitami finansowymi wprowadza się liczby kontrolne dla planowania wydatków budżetowych.

2. Dla ujednolicenia treści i formy wytycznych do planowania budżetowego oraz usprawnienia obrotu dokumentów, związanych ze wstępnym etapem planowania, wprowadza się załączony do niniejszej instrukcji jednolity wzór formularza „L”, obowiązujący we wszystkich fazach rozprawiania liczb kontrolnych.

3. Dla planowania dochodów budżetowych liczby kontrolne nie będą opracowywane.

§ 2. 1. W ramach liczb kontrolnych, ustalonych przez Ministerstwo Finansów, władze naczelne dokonują w swoich pionach podziału tych liczb między budżet centralny i zbiorcze budżety poszczególnych województw.

2. Podział liczb kontrolnych między budżet centralny i zbiorcze budżety poszczególnych województw podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów.

§ 3. 1. Liczby kontrolne dla budżetów terenowych powinny być ustalone w zasadzie według rozdziałów obowiązującej na rok 1953 klasyfikacji wydatków. Władze naczelne mogą jednakże grupować wytyczne dla niektórych rozdziałów w liczby globalne, powierzając podział ich na właściwe rozdziały podległym wydziałom prezydentów wojewódzkich rad narodowych. Liczby kontrolne dla rozdziałów, obejmujących zadania wydzielone w wytycznych narodowego planu gospodarczego, winny być opracowane z pełną szczegółowością formularza „L”.

2. W zakresie zadań, nie objętych wytycznymi narodowego planu gospodarczego, limity funduszu płac, inwestycji i kapitalnych remontów mogą być przekazane władzom terenowym w rozbiu tylko na działy.

§ 4. 1. Liczby kontrolne dla zbiorczych budżetów poszczególnych województw przekazuje prezydentom wojewódzkich rad narodowych Ministerstwo Finansów.

2. Niezależnie od tego władze naczelne przesyłają w swoich pionach liczby kontrolne dla odpowiednich wydziałów prezydentów wojewódzkich rad narodowych wraz ze szczegółowymi wskazówkami, dotyczącymi metody podziału liczb globalnych na poszczególne rozdziały budżetowe (§ 3 ust. 1) oraz metody podziału tych elementów liczb kontrolnych, które opracowano w przekroju działowym (§ 3 ust. 2). Inne wskazówki winny obejmować specyficzne dla planowania w danym pionie szczegóły opracowania preliminarzy jednostkowych i zbiorczych.

3. W przypadku stwierdzenia rozbieżności między liczbami kontrolnymi otrzymanymi przez poszczególne wydziały prezydentów rad narodowych w pionach resortowych a liczbami kontrolnymi, dostarczonymi przez Ministerstwo Finansów, obowiązują te ostatnie.

§ 5. 1. W celu uniknięcia zakłóceń w pracach budżetowych w okresie opracowywania projektów budżetów terenowych wprowadza się zakaz dokonywania zmian przekazanych w wyżej opisanym trybie liczb kontrolnych drogą zarządzeń resortowych.

2. Wyjątek od tej zasady stanowią zmiany liczb kontrolnych wydatków inwestycyjnych, które dokonywane być mogą w następującym trybie:

a) zwiększenie wysokości limitów inwestycji scentralizowanych — za zgodą Ministerstwa Finansów na wniosek władz naczelnych w zakresie budżetu centralnego lub prezydentów wojewódzkich rad narodowych w zakresie budżetów terenowych;

b) zwiększenia wysokości limitów inwestycji niescentralizowanych przy odpowiednim zmniejszeniu sumy limitu wydatków bieżących — na podstawie decyzji władz naczelnych w zakresie budżetu centralnego lub prezydentów właściwych rad narodowych w zakresie budżetów terenowych. Zmiany te nie mogą spowodować zwiększenia ogólnej sumy limitu w poszczególnych działach i rozdziałach (poz. 9 formularza „L”).

3. W terminach przewidzianych w § 4 zarządzenia wprowadzającego niniejszą instrukcję władze naczelne w porozumieniu z zainteresowanymi prezydentami wojewódzkich rad narodowych będą miały możliwość usunięcia ewentualnych usterek w projektach budżetów terenowych.

§ 6. Liczby kontrolne powinny być doprowadzone we wstępnym etapie planowania do wszystkich jednostek budżetowych, które samodzielnie opracowują preliminarze dochodów i wydatków na rok 1953.

§ 7. Dochody własne jednostek i zadań budżetowych powinny być planowane oddolnie według dotychczasowych zasad, obowiązujących przy opracowaniu projektu budżetu Państwa na rok 1952, z uwzględnieniem zmian klasyfikacji dochodów budżetowych, wprowadzonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 1952 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa.

Rozdział 2. Prace przygotowawcze jednostek budżetowych.

§ 8. Przed otrzymaniem liczb kontrolnych oraz szczegółowych wskazówek dotyczących techniki budżetowania na rok 1953 jednostki planujące, które opracowują preliminarze budżetowe na rok 1953, zobowiązane są przeprowadzić następujące prace przygotowawcze:

a) analizę wykonania preliminarzy dochodów i wydatków na rok 1951 z ustaleniem faktycznie wykonanych w tym roku zadań rzeczowych oraz normy ogólnej w zakresie każdego rozdziału klasyfikacji budżetowej w układzie porównywalnym do klasyfikacji obowiązującej na rok 1953;

b) analizę faktycznego wykonania preliminarzy dochodów i wydatków za I półrocze 1952 r. według wymogów obowiązującej sprawozdawczości budżetowej (instrukcja Ministra Finansów z dnia 14 marca 1952 roku w sprawie sprawozdawczości w zakresie wskaźników budżetowych, Monitor Polski Nr A-25, poz. 337);

c) obliczenie przewidywanego wykonania preliminarzy dochodów i wydatków za cały rok 1952 na podstawie faktycznego wykonania za I półrocze z ustaleniem przewidywanej normy ogólnej oraz ilościowego stanu urządzeń i wskaźnika budżetowego dla zadań planowych na koniec roku, jako elementu wyjściowego dla planowania na rok 1953;

d) dostosowanie do obowiązującej na rok 1953 klasyfikacji obliczenia przewidywanego wykonania preliminarzy za rok 1952 ze szczegółowością w za-

kresie dochodów — do rozdziałów, zaś w zakresie wydatków — do paragrafów, celem utworzenia prawidłowej, porównywalnej bazy liczbowej dla planowania na rok 1953.

§ 9. Wykonanie czynności wymienionych w § 8 lit. b, c, d, polegać winno na:

- a) wypełnieniu odpowiednich rubryk w formularzach wzoru Nr 1 (preliminarz dochodów) z dokładnością do rozdziałów oraz w formularzach wzoru Nr 2 (preliminarz wydatków) z dokładnością do paragrafów, uwzględniając zmiany klasyfikacji paragrafów i ich treści wprowadzone na rok 1953 tak, aby uzyskać pełną porównywalność wydatków preliminarza na rok 1952 w układzie klasyfikacyjnym obowiązującym na rok 1953;
- b) wpisaniu tak opracowanych danych przewidywanego wykonania za cały rok 1952 (§ 8 lit. c) do rubryki porównawczej pierwszej strony preliminarza wydatków, uzupełniając ją danymi dotyczącymi przewidywanego wykonania zadań planu gospodarczego w przeliczeniu na wskaźnik budżetowy i wyprowadzając następnie przewidywaną normę ogólną oraz niektóre normy szczegółowe; dane dotyczące zatrudnienia i funduszu płac należy opracować przy pomocy tablic kalkulacyjnych wydatków osobowych, ustalonych na rok 1953;
- c) przeprowadzeniu analizy przewidywanego wykonania preliminarza wydatków na podstawie porównania z danymi faktycznego wykonania za rok 1951 i danymi planowanymi w zatwierdzonym preliminarzu na rok 1952. Celem tej analizy winno być ustalenie najniższej sumy niezbędnych kredytów budżetowych na sfinansowanie w roku 1952 bieżącej działalności danej jednostki budżetowej oraz najniższej dopuszczalnej normy ogólnej, przy zastosowaniu której wyznaczone zadania planowe mogą być wykonane. Norma ta, o ile nie jest wyższa od podanej w liczbach kontrolnych winna z kolei być przyjęta za podstawę dla planowania wydatków na rok 1953 przy uwzględnieniu zarządzonych ewentualnych zmian jej elementów składowych, jak np. płac, żywienia itp.

§ 10. Opracowanie rubryk porównawczych obowiązuje wszystkie jednostki budżetowe sporządzające preliminarze dochodów i wydatków na rok 1953, niezależnie od tego, przez kogo działalność objęta poszczególnymi różdziałami klasyfikacji budżetowej jest wykonywana w roku 1952. W przypadku więc, gdy na rok 1953 mają nastąpić przesunięcia zakresu działania między ministerstwami lub wydziałami prezydium rad narodowych lub też przesunięcia zadań między jednostkami budżetowymi im podległymi, jednostki przejmujące nową działalność na rok 1953 i sporządzające dla niej preliminarz winny zażądać od jednostek przekazujących dostarczenia kopii zatwierdzonego na rok 1952 preliminarza tej działalności wraz z pełną, analityczną dokumentacją opracowaną zgodnie z postanowieniami §§ 8 i 9.

§ 11. 1. Władze zestawiające preliminarze zbiorcze zobowiązane są odrzucić takie projekty preliminarzy jednostkowych, w których pominięto rubryki porównawcze, lub których forma z jakichkolwiek innych powodów uniemożliwia pełne i bezbłędne zestawienie preliminarzy zbiorczych we wszystkich jego pozycjach (wzór 2/Z), ustalając równocześnie termin uzupełnienia braków tak, by zapewnić prawidłowy przebieg dalszych prac budżetowych.

2. Wydziały finansowe prezydium rad narodowych zobowiązane są odmówić włączenia do projektu budżetu takich preliminarzy, których forma opracowania odbiega od zasad, ustalonych w niniejszej instrukcji, przy jednoczesnym zawiadomieniu o tym fakcie prezydium danej rady narodowej celem wyciągnięcia konsekwencji służbowych w stosunku do winnych i wezwania ich do uzupełnienia braków w czasie zapewniającym terminowe wykonanie prac, przewidzianych harmonogramem (§ 26).

§ 12. 1. Do gospodarstw pomocniczych prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego stosuje się odpowiednio instrukcje branżowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, dotyczące zasad planowania w przedsiębiorstwach działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, z tym jednakże, że w zakresie sporządzania bilansów dochodów i wydatków tych gospodarstw obowiązują terminy określone w niniejszej instrukcji.

2. Ilekroć w części II i III instrukcji niniejszej jest mowa o preliminarzach gospodarstw pomocniczych, należy przez nie rozumieć również bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych, prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego.

II. Zasady i tryb opracowania projektu budżetu centralnego.

Rozdział 3. Prace budżetowe władz naczelnych

§ 13. Władzami naczelnymi w rozumieniu niniejszej instrukcji są ministerstwa i inne instytucje centralne, oznaczone w budżecie symbolem części, według numeracji ustalonej w zał. Nr 4 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 1952 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa.

§ 14. Wstępny etap prac budżetowych władz naczelnych obejmuje następujące czynności:

- a) podział w pionie resortowym liczb kontrolnych dla planowania budżetowego między budżet centralny i zbiorcze budżety poszczególnych województw (§ 2);
- b) opracowanie w ramach niniejszej instrukcji szczegółowych wskazówek do planowania budżetowego w zakresie jednostek i zadań finansowanych w pionach poszczególnych resortów;
- c) przeprowadzenie instruktażu, dotyczącego planowania tak w zakresie budżetu centralnego, jak i budżetów terenowych.

§ 15. 1. Przesłane władzom naczelnym przez Ministerstwo Finansów liczby kontrolne podlegają podziałowi w pionie resortu między budżet centralny i budżety terenowe w zakresie wszystkich działów, z wyjątkiem działu 4 — Nauka i szkolnictwo wyższe, 8 — Ubezpieczenia społeczne, 10 — Administracja i 11 — Wymiar sprawiedliwości i bezpieczeństwo.

2. Liczby kontrolne dla planowania wydatków objętych działem 10 — Administracja — w zakresie budżetów terenowych zostaną przekazane prezdydiom poszczególnych wojewódzkich rad narodowych bezpośrednio przez Ministerstwo Finansów.

§ 16. Po dokonaniu podziału liczb kontrolnych między budżet centralny i budżety terenowe i zatwierdzeniu tego podziału przez Ministerstwo Finansów, władze naczelne przekazują w swych pionach liczby kontrolne wraz ze wskazówkami właściwym wydziałom prezydium wojewódzkich rad narodowych (§ 4), zarządzając odprawę instrukcyjną odpowiedzialnych przedstawicieli tych

wydziałów i organizując nadzór prac budżetowych w terenie.

§ 17. 1. Przystępując do prac w zakresie budżetu centralnego władze naczelne dokonują podziału wydzielonych dla budżetu centralnego liczb kontrolnych na poszczególne rozdziały klasyfikacji wydatków.

2. W dalszym etapie władze naczelne ustalają wykaz jednostek planujących obowiązanych do opracowania i przedłożenia władzom naczelnym preliminarzy i dzieł między nie ustalone dla poszczególnych rozdziałów liczby kontrolne (ust. 1), wydzielając równocześnie liczby kontrolne, mające stanowić podstawę do opracowania własnych preliminarzy jednostkowych we wszystkich właściwych dla nich rozdziałach.

3. Równocześnie z liczbami kontrolnymi władze naczelne przesyłają jednostkom, określonym w ust. 2, wytyczne odnoszące się do szczegółowych zasad planowania budżetowego, charakterystyczne dla poszczególnych działów i rozdziałów a także — w miarę potrzeby dla poszczególnych jednostek. Wytyczne te powinny zawierać m. in.:

- a) szczegółowy terminarz prac budżetowych,
- b) szczegółowe określenie sposobu wypełniania formularzy do planowania budżetowego w tych miejscach, gdzie mogą nasuwać się wątpliwości (w szczególności dotyczy to strony 1 wzoru Nr 2 w tych pozycjach, w których pozostawiono wolne miejsca),
- c) ustalenie konkretnych poczynań zmierzających do usunięcia usterek w planowaniu, które ujawniły się na tle planowania i wykonywania preliminarzy na r. 1952,
- d) ustalenie ilości egzemplarzy materiałów budżetowych, którą jednostki podporządkowane obowiązane są dostarczyć władzy naczelnej.

4. Wytyczne powyższe, niezależnie od pisemnego przekazania ich jednostkom planującym, powinny być szczegółowo omówione na odprawach instrukcyjnych, organizowanych przez władze naczelne dla jednostek planujących.

§ 18. 1. W oparciu o wydzielone liczby kontrolne (§ 17 ust. 2) oraz w uwzględnieniu wyników prac analitycznych omówionych w części ogólnej niniejszej instrukcji, władze naczelne opracują:

- a) preliminarze jednostkowe dochodów własnych (wzór Nr 1),
- b) preliminarze jednostkowe wydatków własnych (wzór Nr 2),
- c) jednostkowe plany pokrycia finansowego inwestycji,
- d) jednostkowe plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- e) preliminarze jednostkowe środków specjalnych (wzór Nr 3),
- f) preliminarze jednostkowe gospodarstw pomocniczych (wzór Nr 4 lub 4/R).

2. Materiały powyższe powinny być zaopatrzone w objaśnienia i kalkulacje, sporządzone zgodnie z wymogami niniejszej instrukcji.

§ 19. 1. Preliminarze zbiorcze władz naczelnych są zestawiane na podstawie:

- a) materiałów, określonych w § 18,
- b) analogicznych materiałów dostarczonych przez jednostki podporządkowane.

2. Materiały dostarczone przez podporządkowane jednostki budżetowe przed zestawieniem w preliminarze zbiorcze winny być poddane szczegółowej analizie i kontroli. Kontrola ta dotyczyć powinna przede wszystkim:

- a) zupełności materiałów,
- b) zgodności z podanymi jednostce liczbami kontrolnymi (liczby te traktować należy jako maksymalne, to też odchylenia w dół są dopuszczalne),
- c) prawidłowości obliczeń,
- d) uwzględnienia w obliczeniach zasady oszczędności i wykorzystania rezerw,
- e) prawidłowości obliczenia danych porównawczych, a w szczególności przewidywanego wykonania preliminarzy i zadań planowych za r. 1952,
- f) powiązania planowanych na r. 1953 dochodów i wydatków z przewidywanym wykonaniem preliminarzy w r. 1952, a w szczególności obliczeń dotyczących realizacji zaległych dochodów oraz prawidłowego ustalenia wskaźnika budżetowego zadań planowych,
- g) zgodności dostarczonych materiałów budżetowych z przepisami zarządzeń i instrukcji, dotyczących opracowania budżetu na rok 1953.

3. Rozpatrywanie dostarczonych materiałów budżetowych powinno w miarę możliwości odbywać się w obecności przedstawiciela jednostki planującej.

4. Po rozpatrzeniu materiałów, dostarczonych przez jednostki podporządkowane, władze naczelne zestawiają materiały, określone w § 18, w preliminarze zbiorcze, łącząc jednorodne preliminarze własne i preliminarze jednostek podporządkowanych i składają je zgodnie z ustaloną klasyfikacją budżetową. Jako jednorodne dochody i wydatki uważa się dochody i wydatki objęte jednakoowymi symbolami (liczbą i nazwą) klasyfikacji budżetowej. Jako jednorodne środki specjalne i gospodarstwa pomocnicze uważa się środki specjalne i gospodarstwa pomocnicze tego samego typu i powiązane z tymi samymi rozdziałami wydatkowymi.

5. Do preliminarzy zbiorczych, obejmujących wydatki na inwestycje, władze naczelne dołączają zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych, sporządzone zgodnie z wytycznymi instrukcji w sprawie planowania budżetowego nakładów inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1953.

§ 20. 1. W terminie do dnia 4 października 1952 r. władze naczelne przedkładają Ministerstwu Finansów po dwa egzemplarze zbiorczych preliminarzy (§ 19 ust. 4) wraz z załączonymi objaśnieniami i kalkulacjami, jak również bilansów dochodów i wydatków przedsiębiorstw, wymienionych w § 71 ust. 2 niniejszej instrukcji.

2. Do preliminarzy zbiorczych należy dołączyć ponadto:

- a) zestawienie dochodów (wzór Nr 5/C);
- b) zestawienie wydatków (wzór Nr 5/C);
- c) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych.

3. W miarę potrzeby powinny być dołączane do poszczególnych działów lub rozdziałów dochodów i wydatków objaśnienia ogólne zawierające również dokumentację prawną.

4. Materiały budżetowe winny być zgrupowane w sposób następujący:

- a) zestawienie dochodów (wzór Nr 5/C),
- b) preliminarze dochodów wraz z objaśnieniami i kalkulacjami,
- c) zestawienie wydatków (wzór Nr 5/C),
- d) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finanso-

wych limitowych inwestycji niescentralizowanych,

- e) preliminarze wydatków wraz z objaśnieniami i kalkulacjami (a w szczególności — z tablicami kalkulacyjnymi zatrudnienia i funduszu płac) oraz z planami pokrycia finansowego inwestycji i z planami rzeczowo-finansowymi limitowych inwestycji niescentralizowanych, jak również z preliminarzami środków specjalnych i preliminarzami gospodarstw pomocniczych,
- f) bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw, wymienionych w § 71 ust. 2 niniejszej instrukcji.

5. Materiały wymienione w ust. 4 należy przedkładać w formie zeszytu sznurowanego tak, aby każdy preliminarz mógł być swobodnie wydzielony i oddzielnie rozpatrywany.

Rozdział 4. Prace budżetowe jednostek podporządkowanych władzom naczelnym.

§ 21. Urzędy centralne i jednostki okręgowe (jednostki bezpośrednio podporządkowane władzom naczelnym) po otrzymaniu liczb kontrolnych i wytycznych od władz naczelnych i po dostosowaniu ich do potrzeb planowania na danym szczeblu przekazują te liczby i wytyczne jednostkom niższego szczebla. W tym zakresie stosuje się odpowiednio zasady podane w § 17.

§ 22. Do sporządzania preliminarzy jednostkowych, jak również do analizy i kontroli preliminarzy jednostek podporządkowanych oraz do zestawienia preliminarzy zbiorczych, przedstawianych władzom naczelnym, stosuje się odpowiednio zasady, określone w §§ 18, 19 i 20 z uwzględnieniem wytycznych tych władz.

§ 23. Zasady określone w § 18 mają odpowiednie zastosowanie do jednostek budżetu centralnego najniższego szczebla.

III. Zasady i tryb opracowania projektów budżetów terenowych.

Rozdział 5. Zasady ogólne.

Jednostki planujące.

§ 24. 1. Jednostkami planującymi są wydziały (referaty) prezydium rady narodowej oraz te jednostki im podległe, które będą samodzielnie opracowywały i wykonywały preliminarze lub bilanse dochodów i wydatków.

2. Listę jednostek planujących ustala prezydium rady narodowej w okresie prac przygotowawczych. Nie każda więc jednostka organizacyjnie wyodrębniona, jak szkoła, szpital itp. będzie obowiązana opracować preliminarze budżetowe.

3. Jednostką planującą w gminie i mieście nie stanowiącym powiatu jest w zasadzie prezydium rady narodowej. Prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej może jednak zobowiązać niektóre podległe jednostki jak np. rzeźnie miejskie, do planowania w zakresie wykonywanych przez nie zadań. W tych przypadkach jednostki te stają się jednostkami planującymi.

4. Dochody i wydatki jednostek, które nie będą opracowywały preliminarzy, objęte zostaną preliminarzami, opracowanymi zbiorczo przez właściwy wydział (referat) prezydium rady narodowej.

5. Jeżeli w ciągu roku jednostce, nie objętej listą jednostek planujących, udzieli się prawa samodzielnego wykonywania preliminarzy, preliminarze te zostaną opracowane przez jednostkę w terminie późniejszym w ramach zbiorczo opracowanych przez wydział (referat) preliminarzy (ust. 4).

Materiały będące podstawą włączania kwot dochodów i wydatków do projektów budżetów terenowych.

§ 25. 1. Wprowadzenie kwot dochodów i wydatków do projektów budżetów jednostkowych (zbiorczych) następuje na podstawie:

- a) preliminarzy jednostkowych (zbiorczych) dochodów i wydatków,
- b) bilansów jednostkowych (zbiorczych) przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym.

2. Podstawowymi załącznikami do wymienionych w ust. 1 preliminarzy i bilansów są:

- a) preliminarze jednostkowe (zbiorcze) środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- b) jednostkowe (zbiorcze) plany pokrycia finansowego inwestycji i jednostkowe (zbiorcze) plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- c) materiały kalkulacyjne, a w szczególności tablice kalkulacyjne zatrudnienia i funduszu płac.

Harmonogram prac.

§ 26. 1. Prezydium rad narodowych ustalają na wniosek wydziału finansowego, uzgodniony z właściwą komisją planowania gospodarczego, ramowy harmonogram prac, zabezpieczający zestawienie projektów budżetów jednostkowych i zbiorczych w terminach, w instrukcji niniejszej wyznaczonych.

2. W ramach harmonogramu, określonego w ust. 1, wszystkie wydziały (referaty) prezydium rad narodowych ustalają szczegółowe harmonogramy dla prac, związanych ze sporządzeniem preliminarzy jednostkowych i zbiorczych oraz bilansów.

Instruktaż.

§ 27. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej zarządza przeprowadzenie instruktażu przez wydział finansowy i inne wydziały dla odpowiadających im resortowo wydziałów (referatów) prezydium powiatowych rad narodowych oraz rad narodowych miast stanowiących powiaty.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej zarządza przeprowadzenie instruktażu budżetowego przez wydział finansowy i inne wydziały (referaty) dla gmin i miast nie stanowiących powiatów.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej winno roztoczyć bezpośredni nadzór nad przebiegiem prac budżetowych w gminach i miastach nie stanowiących powiatów.

4. Instruktaż powinien objąć zasady i tryb opracowania projektów budżetów i preliminarzy (bilansów), metody planowania budżetowego, podział liczb kontrolnych na jednostki niższego stopnia.

Rozdział 6. Podział liczb kontrolnych.

Podział liczb kontrolnych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych w obrębie ich budżetów zbiorczych.

§ 28. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ramach liczb kontrolnych, określonych w § 3, opierając się na pracach, dokonanych przez poszczególne wydziały w uzgodnieniu z wojewódzką komisją planowania gospodarczego — przeprowadza na wniosek wydziału finansowego podział liczb kontrolnych między wojewódzki budżet jednostkowy, budżety zbiorcze powiatów i budżety miast stanowiących powiaty.

2. W ramach ustalonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej podziału liczb kontrolnych, wydziały prezydium wojewódzkiej rady narodowej przesyłają na formularzu „L”:

- a) w pionach resortowych do prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych — liczby kontrolne wraz ze szczegółową instrukcją co do dalszego ich podziału,
- b) do wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — 2 egzemplarze liczb kontrolnych.

3. Wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej przesyła wydziałom finansowym prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych 1 egzemplarz liczb kontrolnych dla budżetów zbiorczych powiatów i budżetów miast stanowiących powiaty.

4. Wydział finansowy dopilnuje, by limity finansowe i etaty administracyjne, przekazane dla wojewódzkiego budżetu jednostkowego, jak i dla budżetów zbiorczych powiatów i budżetów miast stanowiących powiaty, mieściły się w limitach finansowych i etatach, zawartych w liczbach kontrolnych, otrzymanych z Ministerstwa Finansów.

Podział liczb kontrolnych przez prezydium powiatowych rad narodowych w obrębie ich budżetów zbiorczych.

§ 29. 1. W ramach liczb kontrolnych, otrzymanych z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, prezydium powiatowej rady narodowej, opierając się na instrukcjach oraz na pracach opracowanych przez poszczególne wydziały i referaty — w uzgodnieniu z powiatową komisją planowania gospodarczego — przeprowadza na wniosek wydziału finansowego podział liczb kontrolnych między powiatowy budżet jednostkowy i budżety gmin i miast nie stanowiących powiatów.

2. W ramach ustalonego przez prezydium powiatowej rady narodowej podziału liczb kontrolnych, wydziały (referaty) prezydium powiatowej rady narodowej przesyłają na formularzu „L”:

- a) w pionach resortowych do prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych — liczby kontrolne wraz ze szczegółową instrukcją i wytycznymi co do sposobu planowania budżetowego,
- b) do wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej — 2 egzemplarze liczb kontrolnych.

3. Wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej przesyła referatom finansowym prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych 1 egzemplarz liczb kontrolnych dla budżetów gmin (miast nie stanowiących powiatów).

4. Wydział finansowy dopilnuje, by limity finansowe i etaty administracyjne przekazane dla powiatowego budżetu jednostkowego, jak i dla budżetów gmin i miast nie stanowiących powiatów, mieściły się w limitach finansowych i etatach, zawartych w liczbach kontrolnych, otrzymanych z wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej dla zbiorczego budżetu powiatu.

Podział liczb kontrolnych w obrębie budżetów jednostkowych.

§ 30. W ramach liczb kontrolnych, przydzielonych dla budżetu jednostkowego (§§ 28 i 29), prezydium rady narodowej zarządza dokonanie dalszego podziału tych liczb według następujących zasad:

- a) wydziały (referaty) zatrzymują do planowania budżetowego we własnym zakresie liczby kontrolne wydatków administracyjnych oraz liczby kontrolne jednostek nie planujących samodzielnie i zadań budżetowych, wykonywanych bezpośrednio przez wydział (referat),
- b) pozostałe liczby kontrolne, opracowane we wszystkich szczegółach formularza „L”, wydziały (referaty) przekazują podległym sobie jednostkom budżetowym wraz ze wskazówkami odnośnie sposobu opracowania preliminarzy jednostkowych.

Rozdział 7. Opracowanie projektów budżetów w prezydiach gminnych rad narodowych oraz rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.

§ 31. 1. Bezwzględnie po otrzymaniu z prezydium powiatowej rady narodowej liczb kontrolnych, prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej oraz podległe prezydium jednostki planujące przystępują do opracowania preliminarzy dochodów i wydatków na wzorach Nr 1 i Nr 2, kierując się wskazówkami resortowo właściwych wydziałów (referatów) prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Dla dochodów należy sporządzić preliminarze oddzielnie dla każdego działu w danej części klasyfikacji budżetowej.

3. W gminach i miastach nie stanowiących powiatów należy także opracować preliminarze środków specjalnych (wzór Nr 3), preliminarze gospodarstw pomocniczych (wzory Nr 4 i 4/R), plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych, a ponadto w miastach — plany pokrycia finansowego inwestycji.

§ 32. Jeżeli w gminach (miastach nie stanowiących powiatów) prowadzących gospodarkę bardziej rozwiniętą (np. gminy i miasta w okręgach przemysłowych, albo położone w sąsiedztwie większych miast lub uzdrowiskowe itp.) istnieją podległe gminnym (miejskim) radom narodowym przedsiębiorstwa działające na zasadach rozrachunku gospodarczego — przedsiębiorstwa te sporządzają bilanse dochodów i wydatków wraz z załącznikami.

§ 33. 1. Referat finansowy obowiązany jest do przeanalizowania wspólnie z właściwymi referatami i jednostkami planującymi wszystkich preliminarzy (bilansów). W toku analizy należy sprawdzić:

- a) czy przeprowadzono prace przygotowawcze, omówione w §§ 8—11,
- b) czy dochody zaplanowano prawidłowo oraz czy uwzględniono w pełni wszystkie ich źródła,
- c) czy wydatki zamykają się w granicach ustalonych liczb kontrolnych oraz czy zostały zaplanowane oszczędnie i celowo.

2. Referat finansowy obowiązany jest ponadto do opracowania preliminarzy wydatków Działu 10 — Administracja — oraz preliminarzy dochodów, pobieranych przez ten referat na rzecz budżetów gmin (miast).

3. Na podstawie preliminarzy (bilansów), określonych w ust. 1 i 2, referat finansowy zestawia projekt budżetu gminy (miasta) na wzorze Nr 8.

4. Projekt budżetu wraz z załącznikami przedkłada referat finansowy do zatwierdzenia prezydium gminnej rady narodowej po zaopiniowaniu projektu przez właściwe komisje gminnej (miejskiej) rady narodowej oraz komisję finansowo-budżetową.

5. Do projektu budżetu dołącza się:

- a) preliminarze jednostkowe dochodów i wydatków,
- b) preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- c) bilanse przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym.

- d) plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych, a ponadto w miastach — plany pokrycia finansowego inwestycji.

§ 34. 1. Prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej przeprowadza szczegółową analizę projektu budżetu, przedstawionego wraz z załącznikami przez referat finansowy (§ 33 ust. 4 i 5).

2. Prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej przed powzięciem uchwały bierze pod uwagę opinię komisji finansowo-budżetowej oraz innych resortowych komisji.

3. Po zatwierdzeniu projektu budżetu przez radę narodową referat finansowy wprowadza do projektu budżetu oraz do załączników, wymienionych w § 33 ust. 5, ewentualne zmiany wynikające z uchwały rady narodowej.

§ 35. Projekt budżetu, zatwierdzony przez gminną (miejską) radę narodową, powinien być przesłany w jednym egzemplarzu wraz z załącznikami (§ 33 ust. 5) do wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej. Wydział finansowy zachowuje u siebie nadesłane egzemplarze projektów budżetów oraz preliminarze dochodów, pobieranych przez referaty finansowe, przekazując pozostałe preliminarze, bilanse i inne załączniki (§ 33 ust. 5) resortowo właściwym wydziałom (referatom).

Rozdział 8. Opracowanie projektów budżetów jednostkowych przez prezydium powiatowych, miast stanowiących powiaty i wojewódzkich rad narodowych.

A. Opracowanie preliminarzy i bilansów przez jednostki planujące, podległe wydziałom.

§ 36. 1. Jednostki budżetowe planujące sporządzają preliminarze dochodów i wydatków na wzorach Nr 1 i Nr 2 w oparciu o otrzymane od wydziałów (referatów) liczby kontrolne oraz szczegółowe wytyczne (§ 30 lit. b).

2. Jednostki te sporządzają preliminarze środków specjalnych na wzorze Nr 3, a preliminarze gospodarstw pomocniczych — na wzorze Nr 4 lub 4/R.

3. Przedsiębiorstwa na rozrachunku gospodarczym, podległe wydziałom, opracowują bilanse zgodnie z wytycznymi, otrzymanymi od komisji planowania gospodarczego.

4. Jednostki budżetowe planujące oraz przedsiębiorstwa jako inwestorzy bezpośredni, sporządzają plany pokrycia finansowego inwestycji oraz plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych na wzorach oraz zgodnie z wytycznymi instrukcji w sprawie planowania budżetowego nakładów inwestycyjnych, objętych planem inwestycyjnym na rok 1953.

5. Jednostki planujące przesyłają do wydziałów (referatów) w ustalonych przez te wydziały (referaty) terminach preliminarze jednostkowe oraz bilanse wraz z załącznikami:

- preliminarzami środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- planami pokrycia finansowego inwestycji oraz planami rzeczowo-finansowymi limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- innymi wymaganymi przez wydziały materiałami.

B. Prace budżetowe wydziałów (referatów).

§ 37. Prace budżetowe wydziałów (referatów) dzielą się na następujące etapy:

- analiza preliminarzy i bilansów podległych jednostek planujących i zestawienie ich w preliminarze zbiorcze (wzór Nr 2/Z) i bilanse zbiorcze,

- opracowanie preliminarzy jednostkowych dochodów i preliminarzy wydatków związanych z utrzymaniem wydziału (referatu) — wzór Nr 1 i Nr 2,

- zbiorcze opracowanie preliminarzy jednostek nieplanujących oraz preliminarzy zadań budżetowych, wykonywanych bezpośrednio przez wydział (referat) według wzorów Nr 1 i Nr 2,

- sporządzenie zestawień i zbiorczych planów pokrycia finansowego inwestycji i planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,

- zestawianie do wydziału finansowego całości zestawionych przez siebie materiałów budżetowych.

§ 38. 1. Wydział (referat), przeprowadzając szczegółową analizę preliminarzy podległych jednostek planujących oraz bilansów przedsiębiorstw wraz z załącznikami, zwraca szczególnie uwagę na:

- prawidłowość wypełnienia 1-szej strony preliminarza wydatków wraz z rubryką porównawczą,
- zgodność preliminarzy i bilansów ze wskaźnikami projektu planu gospodarczego, limitami i normami,
- celowe i oszczędne planowanie poszczególnych wydatków,
- pełne wykorzystanie źródeł dochodów,
- prawidłowość obliczeń rachunkowych,
- zgodność ze szczegółowymi instrukcjami, otrzymanymi od właściwego resortu.

W przypadku stwierdzonych niezgodności z podanymi wyżej wymogami — wydział (referat) dokonuje w obecności odpowiedzialnego przedstawiciela jednostki planującej zmian w preliminarzach, bilansach i załącznikach.

2. Po dokonaniu analizy i poprawek w preliminarzach, w bilansach oraz załącznikach — wydział (referat) opracowuje zbiorcze preliminarze podległych jednostek planujących i bilanse przedsiębiorstw wraz z załącznikami (zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych, zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych). Zbiorcze preliminarze wydatków powinny być zestawione na wzorze Nr 2/Z, zbiorcze preliminarze dochodów na wzorze Nr 1, zbiorcze preliminarze środków specjalnych na wzorze Nr 3, a gospodarstw pomocniczych na wzorze Nr 4 lub 4/R.

§ 39. 1. Wydziały (referaty) opracowują we własnym zakresie preliminarze dochodów oraz preliminarze wydatków wydziału (referatu) — Dział 10 — Administracja, zbiorczo zestawione preliminarze dochodów i wydatków jednostek nieplanujących i preliminarze zadań budżetowych, wykonywanych bezpośrednio przez wydział (referat) (§ 37 lit. b i c) wraz z załącznikami.

2. Preliminarze wydatków powinny być sporządzone oddzielnie dla każdego rozdziału na wzorze Nr 2, preliminarze dochodów oddzielnie dla poszczególnych działów w obrębie części na wzorze Nr 1, preliminarze środków specjalnych na wzorze Nr 3, a gospodarstw pomocniczych na wzorze Nr 4 lub 4/R.

§ 40. Materiały budżetowe, opracowane przez wydziały (referaty) powinny być zgodne z równoległe opracowanymi przez nie projektami planu gospodarczego.

§ 41. Wydziały (referaty) uzyskują od właściwej komisji planowania gospodarczego ocenę zestawionych przez siebie materiałów budżetowych co do ich zgodności z zadaniami projektu terenowego planu gospodarczego, po czym przesyłają te materiały w ustalonym terminie

wydziałowi finansowemu w 2 egzemplarzach, a mianowicie:

- a) zbiorcze (jednostkowe) preliminarze dochodów i wydatków,
- b) zbiorcze (jednostkowe) bilanse przedsiębiorstw,
- c) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- d) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- e) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- f) notę objaśniającą, dającą syntetyczny obraz planowanej działalności wydziału (referatu) na tle projektu planu gospodarczego,
- g) ocenę komisji planowania gospodarczego.

C. Prace budżetowe wydziału finansowego.

§ 42. Wydział finansowy opracowuje jednostkowe preliminarze wydatków na utrzymanie wydziału — Dział 10 — Administracja — oraz dochodów wydziału na wzorach Nr 1 i Nr 2 wraz z załącznikami.

§ 43. 1. Na podstawie otrzymanych z wydziałów (referatów) materiałów budżetowych, wymienionych w § 41, wydział finansowy przeprowadza analizę tych materiałów:

- a) co do zgodności z liczbami kontrolnymi,
- b) co do pełnego uwzględnienia wszystkich źródeł dochodów,
- c) co do przestrzegania zasad oszczędności i celowej gospodarki,
- d) co do prawidłowości obliczeń i kalkulacji.

2. W przypadku stwierdzonych niezgodności — wydział finansowy, w porozumieniu z właściwymi wydziałami (referatami) i komisją planowania gospodarczego, przeprowadza poprawki w złożonych materiałach. Poprawki te powinny być protokółarnie stwierdzone, przy czym w razie różnicy zdań wydział finansowy czyni odpowiednie wzmianki w protokołach.

3. Na podstawie skontrolowanych materiałów budżetowych wydział finansowy sporządza projekt jednostkowego budżetu na wzorze Nr 8 i przedkłada go wraz z załącznikami (§§ 41 i 42) komisji finansów, budżetu i planu oraz prezydium rady narodowej. Do projektu budżetu wydział finansowy dołącza notę objaśniającą, zawierającą uzasadnienie i ogólną analizę planowanych dochodów i wydatków.

D. Zatwierdzanie projektów budżetów jednostkowych.

§ 44. 1. Prezydium rady narodowej przeprowadza szczegółową analizę projektu budżetu jednostkowego, przedstawionego wraz z załącznikami (§ 43 ust. 3) przez wydział finansowy.

2. Projekt budżetu referowany jest na prezydium przez kierownika wydziału finansowego. Kierownik wydziału finansowego, referując poszczególne części budżetu, obowiązany jest przedstawić prezydium zmiany w ustaleniach budżetowych, które nie zostały uzgodnione z zainteresowanymi wydziałami (referatami).

3. Prezydium rady narodowej przed powzięciem uchwały bierze pod uwagę opinię komisji finansów, budżetu i planu oraz innych resortowych komisji, jak również ocenę komisji planowania gospodarczego.

§ 45. Po zatwierdzeniu przez radę narodową projektu budżetu jednostkowego wydział finansowy oraz zainteresowane wydziały (referaty) wprowadzają odpo-

wiednie zmiany w preliminarzach (bilansach) i pozostałych materiałach budżetowych, stanowiących załączniki do projektu budżetu.

§ 46. Po zatwierdzeniu projektu budżetu przez radę narodową miasta stanowiącego powiat:

- 1) wydział finansowy prezydium miejskiej rady narodowej przesyła w 1 egzemplarzu projekt budżetu wraz z notą objaśniającą do wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) poszczególne wydziały (referaty) przesyłają w 1 egzemplarzu dostosowane do uchwały rady narodowej materiały budżetowe, wymienione w § 41, do właściwych resortowo wydziałów prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Rozdział 9. Opracowanie projektów zbiorczych budżetów powiatów.

A. Prace budżetowe wydziałów.

§ 47. 1. Wydziały (referaty) analizują preliminarze, bilanse oraz pozostałe załączniki (§ 35) projektów budżetów gmin i miast nie stanowiących powiatów, zwracając szczególnie uwagę na:

- a) zgodność preliminarzy i bilansów z liczbami kontrolnymi,
- b) celowe i oszczędne planowanie poszczególnych wydatków,
- c) pełne wykorzystanie źródeł dochodów,
- d) prawidłowość obliczeń rachunkowych oraz formy opracowania preliminarzy jednostkowych,
- e) zgodność ze szczegółowymi instrukcjami, otrzymanymi od władz naczelnych.

2. W razie stwierdzonych niezgodności z podanymi w ust. 1 wymogami, wydziały (referaty) dokonują zmian w preliminarzach, bilansach i załącznikach.

§ 48. 1. Na podstawie skontrolowanych preliminarzy (bilansów) i załączników projektów budżetów gmin i miast nie stanowiących powiatów (§ 47) oraz preliminarzy (bilansów) i załączników jednostkowego budżetu powiatowego (§§ 41 i 45) wydziały (referaty) sporządzają w 4 egzemplarzach:

- a) zestawienie dochodów i wydatków (wzór Nr 5 i 5a),
- b) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- c) preliminarze zbiorcze dochodów (wzór Nr 1) i wydatków (wzór Nr 2/Z),
- d) zbiorcze bilanse przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym,
- e) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- f) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji, oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- g) notę objaśniającą.

2. Wydziały (referaty) uzyskują od powiatowej komisji planowania gospodarczego ocenę materiałów budżetowych, wymienionych w ust. 1, co do ich zgodności z zadaniami projektu terenowego planu gospodarczego, po czym przesyłają te materiały wydziałowi finansowemu w 3 egzemplarzach wraz z oceną powiatowej komisji planowania gospodarczego. Jeden z tych egzemplarzy wydział finansowy zwraca wydziałom (referatom) po zatwierdzeniu projektu budżetu przez powiatową radę narodową.

B. Prace budżetowe wydziału finansowego.

§ 49. 1. Wydział finansowy analizuje otrzymane z wydziałów (referatów) materiały budżetowe (§ 48 ust. 1):

- a) co do zgodności z liczbami kontrolnymi,
- b) co do przestrzegania zasad oszczędnej i celowej gospodarki,
- c) co do pełnego wykorzystania źródeł dochodów,
- d) co do prawidłowości obliczeń i kalkulacji.

2. W przypadku stwierdzonych niezgodności wydział finansowy w porozumieniu z właściwymi wydziałami (referatami) i komisją planowania gospodarczego wprowadza poprawki w złożonych materiałach. Poprawki te powinny być protokółarnie stwierdzone, przy czym w razie różnicy zdań wydział finansowy czyni odpowiednie wzmianki w protokołach.

§ 50. 1. Na podstawie sporządzonych przez siebie zbiorczych preliminarzy dochodów i preliminarzy wydatków oraz skontrolowanych materiałów budżetowych, otrzymanych od wydziałów - referatów (§ 49) wydział finansowy sporządza w 3 egzemplarzach projekt zbiorczego budżetu powiatu na wzór Nr 8.

2. Jednocześnie wydział finansowy sporządza w 3 egzemplarzach zestawienie dochodów i wydatków projektu zbiorczego budżetu powiatu z rozbiciem na budżety gmin, miast nie stanowiących powiatów oraz jednostkowy budżet powiatowy — według wzoru Nr 6.

3. Projekt zbiorczego budżetu powiatu wraz z załącznikami wydział finansowy przedkłada prezydium powiatowej rady narodowej oraz komisji finansów, budżetu i planu.

4. Do projektu zbiorczego budżetu powiatu wydział finansowy dołącza:

- a) notę objaśniającą zawierającą ogólne uzasadnienie i analizę planowanych dochodów i wydatków zbiorczego budżetu powiatu w powiązaniu z projektem planu gospodarczego,
- b) ocenę powiatowej komisji planowania gospodarczego,
- c) zbiorcze preliminarze dochodów i wydatków,
- d) zbiorcze bilanse przedsiębiorstw, prowadzonych na zasadzie rozrachunku gospodarczego,
- e) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- f) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- g) zestawienie dochodów i wydatków według wzoru Nr 6,
- h) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych.

C. Zatwierdzenie projektów budżetów zbiorczych powiatów oraz załączników i przesłanie ich do prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 51. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej przeprowadza szczegółową analizę zbiorczego budżetu powiatu oraz załączników (§ 50).

2. Projekt budżetu referowany jest na prezydium przez kierownika wydziału finansowego.

3. Kierownik wydziału finansowego, referując projekt budżetu, obowiązany jest przedstawić prezydium do rozpatrzenia kwoty projektu budżetu, które nie zostały uzgodnione z zainteresowanymi wydziałami.

4. Prezydium powiatowej rady narodowej przed podjęciem uchwały bierze pod uwagę opinię komisji fi-

nansów, budżetu i planu oraz innych resortowych komisji, jak również ocenę powiatowej komisji planowania gospodarczego.

§ 52. Po zatwierdzeniu przez powiatową radę narodową projektu zbiorczego budżetu powiatu:

- 1) wydział finansowy oraz zainteresowane wydziały wprowadzają do projektu budżetu, preliminarzy, bilansów i załączników zmiany wynikające z uchwały rady narodowej, zatwierdzającej projekt budżetu,
- 2) wydziały przesyłają w 1 egzemplarzu do resortowo właściwych wydziałów prezydium wojewódzkiej rady narodowej przepracowane zgodnie z ust. 1 preliminarze, bilanse i załączniki (§ 48 ust. 1),
- 3) wydział finansowy przesyła w 1 egzemplarzu do wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej:
 - a) zatwierdzony przez powiatową radę narodową projekt zbiorczego budżetu powiatu,
 - b) opracowane przez wydział zbiorcze preliminarze dochodów i wydatków (§ 48 ust. 1),
 - c) zestawienie zbiorcze dochodów i wydatków objętych zbiorczym budżetem powiatu — według wzoru Nr 6,
 - d) notę objaśniającą.

Rozdział 10. Opracowanie projektów budżetów zbiorczych województw.

A. Prace budżetowe wydziałów.

§ 53. Wydziały analizują preliminarze zbiorcze bilanse oraz pozostałe załączniki, otrzymane z wydziałów (referatów) prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty, w trybie przewidzianym w § 47.

§ 54. 1. Na podstawie skontrolowanych zbiorczych preliminarzy (bilansów) i załączników projektów zbiorczych budżetów powiatów (§ 53) i budżetów miast stanowiących powiaty (§ 46) oraz preliminarzy (bilansów) i załączników jednostkowego budżetu wojewódzkiego (§§ 41 i 45) wydziały sporządzają w 4 egzemplarzach:

- a) zestawienie dochodów i wydatków na wzór Nr 5 i 5a,
- b) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- c) preliminarze zbiorcze dochodów (wzór Nr 1) i wydatków (wzór Nr 2/Z),
- d) zbiorcze bilanse przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym,
- e) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- f) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- g) notę objaśniającą.

2. Wydziały obowiązane są zasięgnąć opinii wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego co do zgodności materiałów budżetowych, wymienionych w ust. 1, z zadaniami projektu terenowego planu gospodarczego, po czym przesyłają te materiały wydziałowi finansowemu w 3 egzemplarzach wraz z opinią wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego. Jeden z tych egzemplarzy wydział finansowy zwraca wydziałom po zatwierdzeniu projektu budżetu przez wojewódzką radę narodową.

B. Prace budżetowe wydziału finansowego.

§ 55. 1. Wydział finansowy analizuje otrzymane z wydziałów materiały budżetowe (§ 54 ust. 2):

- a) co do zgodności z liczbami kontrolnymi,
- b) co do przestrzegania zasad oszczędnej i celowej gospodarki,
- c) co do pełnego wykorzystania źródeł dochodów,
- d) co do prawidłowości obliczeń i kalkulacji.

2. W przypadku stwierdzonych niezgodności wydział finansowy w porozumieniu z właściwymi wydziałami i wojewódzką komisją planowania gospodarczego przeprowadza poprawki w złożonych materiałach. Poprawki te powinny być protokółarnie stwierdzone, przy czym w razie różnicy zdań wydział finansowy czyni odpowiednie wzmianki w protokołach.

§ 56. 1. Na podstawie sporządzonych przez siebie zbiorczych preliminarzy dochodów i zbiorczych preliminarzy wydatków oraz skontrolowanych materiałów budżetowych, otrzymanych od wydziałów (§ 55) — wydział finansowy sporządza w 4 egzemplarzach projekt zbiorczego budżetu województwa na wzorze Nr 8.

2. Jednocześnie wydział finansowy sporządza w 3 egzemplarzach zestawienie dochodów i wydatków projektów budżetów terenowych województwa według wzoru Nr 7.

3. Projekt zbiorczego budżetu województwa wraz z załącznikami wydział finansowy przedkłada prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz komisji finansów, budżetu i planu.

4. Do projektu zbiorczego budżetu województwa wydział finansowy dołącza:

- a) notę objaśniającą, zawierającą ogólne uzasadnienie i analizę planowanych dochodów i wydatków zbiorczego budżetu województwa w powiązaniu z projektem planu gospodarczego,
- b) ocenę wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
- c) zbiorcze preliminarze dochodów i wydatków,
- d) zbiorcze bilanse przedsiębiorstw, prowadzonych na zasadzie rozrachunku gospodarczego,
- e) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
- f) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- g) zestawienie dochodów i wydatków według wzoru Nr 7,
- h) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych.

C. Zatwierdzenie projektów budżetów zbiorczych województw oraz załączników i przesłanie ich do Ministerstwa Finansów oraz władz naczelných.

§ 57. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej przeprowadza szczegółową analizę projektu zbiorczego budżetu województwa oraz załączników (§ 56).

2. Projekt budżetu referowany jest na prezydium przez kierownika wydziału finansowego.

3. Kierownik wydziału finansowego, referując projekt budżetu, obowiązany jest przedstawić prezydium do rozpatrzenia kwoty projektu budżetu, które nie zostały uzgodnione z zainteresowanymi wydziałami.

4. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej przed powzięciem uchwały bierze pod uwagę opinię komisji finansów, budżetu i planu oraz innych resortowych ko-

misji, jak również ocenę wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego.

§ 58. Po zatwierdzeniu przez wojewódzką radę narodową projektu zbiorczego budżetu województwa:

- 1) wydział finansowy i zainteresowane wydziały wprowadzają do projektu budżetu, preliminarzy zbiorczych, bilansów i załączników zmiany wynikające z uchwały rady narodowej zatwierdzającej projekt budżetu, powiadamiając o tym właściwe wydziały powiatowych i miejskich rad narodowych,
- 2) wydziały przesyłają w 3 egzemplarzach do właściwych władz naczelných przepracowane zgodnie z ust. 1 zbiorcze preliminarze, bilanse i załączniki (§ 54 ust. 1),
- 3) wydział finansowy przesyła do Ministerstwa Finansów projekt budżetu zbiorczego województwa (w 3 egzemplarzach) oraz następujące załączniki (w 1 egzemplarzu):
 - a) zbiorcze preliminarze dochodów i wydatków wraz ze zbiorczym preliminarzem wydatków działu 10 (§ 111),
 - b) zbiorcze bilanse dochodów i wydatków,
 - c) zbiorcze preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych,
 - d) zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji oraz zbiorcze plany rzeczowo-finansowe limitowych inwestycji niescentralizowanych,
 - e) zestawienie dochodów i wydatków budżetów terenowych objętych zbiorczym budżetem województwa (wzór Nr 7),
 - f) zestawienia planów pokrycia finansowego inwestycji oraz zestawienia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,
 - g) ogólną notę objaśniającą oraz szczegółowe noty opracowane przez wydziały,
- 4) ponadto wydział finansowy przesyła do Ministerstwa Finansów w 1 egzemplarzu (bez załączników) projekt budżetu jednostkowego wojewódzkiego.

Rozdział 11. Terminarz prac budżetowych.

§ 59. 1. Opracowanie projektów budżetów gmin i miast nie stanowiących powiatów, zatwierdzenie ich przez gminne i miejskie rady narodowe oraz przesłanie do wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych — do dnia 16 sierpnia.

2. Opracowanie projektów jednostkowych i zbiorczych budżetów powiatów oraz budżetów miast stanowiących powiaty, zatwierdzenie ich przez właściwe rady narodowe oraz dostarczenie projektów budżetów i załączników do wydziału finansowego oraz resortowo właściwych wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych — do dnia 6 września.

3. Opracowanie projektów jednostkowych i zbiorczych budżetów województw, zatwierdzenie ich przez wojewódzkie rady narodowe oraz przesłanie projektów budżetów z załącznikami do Ministerstwa Finansów oraz władz naczelných — do dnia 4 października.

Rozdział 12. Postanowienia końcowe.

§ 60. 1. Zgodnie z postanowieniami § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 21.VI 1950 r. — Instrukcja Nr 9 w sprawie trybu układania projektów budżetów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-77, poz. 890) opracowany przez prezydium rady narodowej projekt jednostkowego i zbiorczego budżetu powinien być zaopiniowany przez komisję finansów, budżetu i planu (komisję finansowo-budżetową) i zatwierdzony przez radę narodową.

2. W wyjątkowych przypadkach, gdy rada narodowa nie może powziąć uchwały w terminie ustalonym w § 59, można ograniczyć się do opinii komisji finansów, budżetu i planu (finansowo-budżetowej).

§ 61. 1. Ministerstwo Finansów dostarczy formularzy według wzorów Nr 1, Nr 2, Nr 2/Z, Nr 3, Nr 4 i Nr 8. Formularze według wzorów Nr 5, Nr 5a, Nr 6 i Nr 7 sporządzą prezydja rad narodowych we własnym zakresie.

2. Przy opracowywaniu preliminarzy jednostek i zadań z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej (dział 1 w części 7 lub 7a i 7b) zamiast formularzy wzorów Nr 1, Nr 2, i Nr 2/Z stosowane będą formularze 2 ZGK.

§ 62. Niezależnie od materiałów, wymienionych w § 58 ust. 3, Ministerstwo Finansów otrzymuje po jednym egzemplarzu wszystkich preliminarzy środków specjalnych typu 11 „Komisje uzdrowiskowe”. W tym celu prezydja rad narodowych gmin i miast nie stanowiących powiatów przesyłają wydziałom finansowym prezydium powiatowych rad narodowych po 2 egzemplarze jednostkowych preliminarzy środków specjalnych tego typu, z których jeden po analizie i skorygowaniu podlega przesłaniu do wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a stamtąd do Ministerstwa Finansów.

IV. Zagadnienia specjalne.

Rozdział 13. Bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw.

§ 63. Podstawę dla ustalenia powiązania z budżetem przedsiębiorstw, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, stanowią bilanse dochodów i wydatków, obejmujące syntetyczne zestawienia wyników ich działalności finansowej w podziale kwartalnym.

§ 64. 1. Rozróżnia się pojęcie jednostkowych bilansów dochodów i wydatków, odnoszących się do jednozakładowego przedsiębiorstwa na rozrachunku gospodarczym oraz pojęcie bilansów zbiorczych, odnoszących się do organizacji gospodarczych (centralnych zarządów, central handlowych, przedsiębiorstw wielozakładowych), ale łączących w sobie szereg bilansów jednostkowych podległych im organizacyjnie zakładów.

2. Bilanse zbiorcze w obrębie jednej organizacji gospodarczej budowane są według jednobranżowych grup przedsiębiorstw oddzielnie dla poszczególnych gałęzi gospodarczych, tj. przemysłu, budownictwa, rolnictwa i leśnictwa, komunikacji i łączności, obrotu towarowego oraz gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 65. Przedsiębiorstwa uzyskują powiązanie z budżetem w zasadzie na podstawie ich zbiorczych bilansów dochodów i wydatków lub też bilansów jednostkowych, o ile przedsiębiorstwo rozliczające się oznaczone jest w klasyfikacji budżetowej symbolem rozdziału.

§ 66. Miejsce i formę powiązania z budżetem przedsiębiorstw ustala obowiązująca klasyfikacja budżetowa według części, działów, rozdziałów i paragrafów, odnoszących się do rozliczeń przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym, przy czym przedsiębiorstwa produkcji materialnej i usług materialnych znajdują swe powiązanie z budżetem po stronie wydatków w dziale 1 — Gospodarka narodowa, zaś przedsiębiorstwa wydawnicze i usług niematerialnych — w działach, obejmujących urządzenia i usługi socjalno-kulturalne. Dochody wszystkich tych przedsiębiorstw zarachowywane są na dział 1 — Dochody z gospodarki społecznej.

§ 67. Wynikające z bilansów dochodów i wydatków rozliczenia przedsiębiorstw z budżetem obejmują:

A. Po stronie dochodów budżetu:

- 1) podatek obrotowy,
- 2) podatek od operacji nietowarowych,
- 3) podatek gruntowy,
- 4) podatek dochodowy,
- 5) wpłaty z zysku,
- 6) nadwyżki środków obrotowych,
- 7) dodatnie różnice budżetowe,
- 8) nadwyżki amortyzacji.

B. Po stronie wydatków budżetu:

- 1) finansowanie wzrostu środków obrotowych,
- 2) finansowanie niedoboru środków obrotowych,
- 3) dotacje na pokrycie planowych strat,
- 4) ujemne różnice budżetowe,
- 5) dotacje na sfinansowanie inwestycji,
- 6) dotacje na kapitalne remonty.

§ 68. Ustalenie w bilansach dochodów i wydatków rocznych kwot rozliczenia z budżetem centralnym z rozbiem na kwartały winno być dokonane według następujących zasad:

- 1) w bilansach jednostkowych kwoty roczne rozliczeń z tytułów zysków lub strat oraz nadwyżek lub niedoborów środków obrotowych stanowić winny obustronne sumy dodatnich i ujemnych wyników poszczególnych kwartałów, nie zaś jednostronne salda tych wyników;
- 2) w bilansach zbiorczych kwoty roczne rozliczeń z tego samego tytułu stanowić winny sumy sald wyników poszczególnych kwartałów ze wszystkich łącznie bilansów jednostkowych, objętych danym bilansem zbiorczym.

Przykład rozliczenia środków obrotowych:

	I	II	III	IV	Suma roczna	
Bilans jednost. A	+300	-200	-100	+200	+500	-300
" " B	-100	+100	+300	-200	+400	-300
Bilans zbiorczy	+200	-100	+200	—	+400	-100

Z przykładu tego wynika, że gdyby przedsiębiorstwa A i B rozliczały się bezpośrednio z budżetem każde z nich oddzielnie, to otrzymałyby powiązanie roczne w postaci sumy nadwyżek kwartalnych i sumy niedoborów. Gdyby zaś były one potraktowane jako jedno przedsiębiorstwo, rozliczające się jednym zbiorczym bilansem dochodów i wydatków, to roczne kwoty powiązania z budżetem obliczone zostałyby przez zsaldowanie ich wyników poszczególnymi kwartałami i obustronne zsumowanie tak uzyskanych sald.

§ 69. W zakresie budżetów terenowych niedopuszczalne jest odgórne planowanie finansowe dla przedsiębiorstw nawet jednego rodzaju, ale powiązanych z budżetami niższych szczebli (np. wojewódzkiego i powiatowych) przy traktowaniu ich jako jednego przedsiębiorstwa, gdyż takie postępowanie uniemożliwiłoby w rezultacie ustalenie prawidłowego, operatywnego powiązania ich z finansującymi je właściwymi budżetami.

Przykłady rozliczenia z budżetami terenowymi przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym z tytułu zysków i strat.

I. Rozliczenie z budżetem jednostkowym:

	I	II	III	IV	Suma roczna	
Bilans przedsiębior. A	+ 100	- 100	- 200	+ 400	+ 500	- 300
Bilans przedsiębior. B	- 200	+ 300	+ 400	- 100	+ 700	- 300
Bilans zbiorczy miasta B	+ 100	+ 300	+ 400	+ 400	+ 1200	- 600
Zestawienie błędne	- 100	+ 200	+ 200	+ 300	+ 700	- 100

II. Rozliczenie z budżetem zbiorczym powiatu:

	I	II	III	IV	Suma roczna	
Bilans jednostkowy gminy A	+ 100	+ 200	- 200	- 100	+ 300	- 300
Bilans jednostkowy miasta B	- 300	+ 500	+ 200	+ 200	+ 900	- 300
Bilans jednostkowy miasta C	+ 100	- 300	+ 200	- 200	+ 300	- 500
Bilans zbiorczy powiatu A	+ 200	+ 700	+ 400	+ 200	+ 1500	- 1100
Zestawienie błędne	- 100	+ 400	+ 200	- 100	+ 600	- 200

III. Rozliczenie z budżetem zbiorczym województwa:

	I	II	III	IV	Suma roczna	
Bilans zbiorczy powiatu A	+ 200	+ 700	+ 400	+ 200	+ 1500	- 1100
Bilans zbiorczy miasta B	+ 100	+ 300	+ 400	+ 400	+ 1200	- 600
Bilans jednostkowy miasta C	+ 100	- 200	+ 300	+ 100	+ 500	- 200
Bilans zbiorczy województwa	+ 400	+ 1000	+ 1100	+ 700	+ 3200	- 1900
Zestawienie błędne	- 100	+ 400	+ 700	+ 300	+ 1400	- 100

Przykład pierwszy dotyczy rozliczenia z budżetem miasta przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi kilka wydzielonych przedsiębiorstw, jak np. dzielnicowe dyrekcje MHD. W takim przypadku rozliczenie winno być planowane analogicznie, jak w przypadku bilansów zbiorczych.

Przykład trzeci wskazuje, że gdyby przedsiębiorstwa wszystkich budżetów terenowych, wchodzących w skład budżetu zbiorczego województwa, zostały powiązane w tym ostatnim jako jedno przedsiębiorstwo, wówczas obustronna suma zsaldowanych kwartalnych rozliczeń dałaby powiązanie fałszywe, nie pozwalające na prawidłowe włączenie do macierzystych budżetów bilansów dochodów i wydatków po ich zatwierdzeniu.

§ 70. Przewidziane w § 68 zasady rozliczeń z budżetem centralnym na podstawie zbiorczych bilansów dochodów i wydatków stosuje się odpowiednio i do wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego oraz wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego materiałów budowlanych w przypadku objęcia podległych im przedsiębiorstw wojewódzkim budżetem jednostkowym.

§ 71. 1. Bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw objętych działem 1 — Gospodarka narodowa — budżetu centralnego opracowane być powinny w trybie i terminach ustalonych pismem okólnym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 5 z dnia 6 marca 1952 r. w sprawie harmonogramu prac nad projektem narodowego planu gospodarczego na rok 1953 i w związku z powyższym nie będą stanowiły załączników do resortowych projektów budżetu centralnego, zgłaszanych do Ministerstwa Finansów w terminie ustalonym w § 2 pkt 1) zarządzenia wprowadzającego niniejszą instrukcję.

2. W terminach dotyczących opracowania resortowych projektów budżetu centralnego winny być opracowane jedynie plany finansowe banków i innych instytucji finansowych, objętych działem 1A — Instytucje finansowe — oraz bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw wydawniczych i innych przedsiębiorstw, objętych działami usług socjalnych i kulturalnych.

§ 72. Bilanse dochodów i wydatków przedsiębiorstw objętych budżetami terenowymi wraz z pełną dokumentacją finansową, ustaloną w instrukcjach branżowych P. K. P. G. stanowią formalne załączniki do projektów zbiorczych budżetów województw i opracowane być winny w trybie i terminach ustalonych w części III niniejszej instrukcji.

Rozdział 14. Preliminarze jednostek i zadań budżetowych.

§ 73. W zakresie budżetu centralnego tryb i technika prac na odcinku jednostek i zadań budżetowych nie ulega poważniejszym zmianom w stosunku do zasad obowiązujących dotychczas z tym, że:

a) Preliminarz wydatków sporządzany jest tak w formie jednostkowej jak i zbiorczej na wzorze Nr 2, który w zakresie budżetów terenowych służy tylko dla preliminarzy jednostkowych. Formularz ten otrzymuje stronicę pierwszą, opracowaną w nowej, rozszerzonej formie, stanowiącej syntetyczne ujęcie szczegółowej treści preliminarza.

Ponieważ projekt budżetu Państwa na rok 1953 zestawiony będzie właśnie na podstawie tych syntetycznych opracowań preliminarzy zbiorczych, władze sporządzające je winny szczególną wagą zwrócić na prawidłowe wypełnienie pierwszej strony formularza, kontrolując jednocześnie prawidłowość wyprowadzenia danych porównawczych za rok 1952.

b) Zbiorcze preliminarze wydatków (wzór Nr 2) winny być złożone w Ministerstwie Finansów wraz ze wszystkimi załącznikami, a w szczególności z tablicami kalkulacyjnymi funduszu piac (patrz część V niniejszej instrukcji), innymi objaśnieniami i kalkulacjami sporządzonymi wg dotychczasowych zasad oraz planami pokrycia finansowego inwestycji i z planami rzeczowo-finansowymi limitowych inwestycji niescentralizowanych, jak również z preliminarzami środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych.

c) Zmienione formularze Nr 3 — Preliminarz środków specjalnych oraz Nr 4 — Preliminarz gospodarstw(a) pomocniczych(ego), są objaśnione w części IV i części V niniejszej instrukcji. W odniesieniu do wzoru 4/R obowiązują objaśnienia, dołączone do formularzy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego „R3”.

d) Ministerstwo Finansów dostarczy władzom naczelnym opracowującym resortowe projekty

budżetu centralnego następujące formularze dla całej sieci podległych im jednostek:

- 1) Wzór Nr 1 — preliminarz dochodów
- 2) Wzór Nr 2 — preliminarz wydatków
- 3) Wzór Nr 3 — preliminarz środków specjalnych
- 4) Wzór Nr 4 — preliminarz gospodarstw(a) pomocniczych(ego)
- 5) Zbiorcze tablice kalkulacyjne funduszu płac.

W związku z powyższym poszczególne jednostki budżetowe winny zwracać się w sprawie zaopatrzenia w druki i formularze tylko i wyłącznie do swych władz naczelnych.

§ 74. 1. W zakresie budżetów terenowych stosownie do postanowień części III niniejszej instrukcji zachodzi zasadnicza zmiana techniki prac budżetowych, polegająca przede wszystkim na wprowadzeniu odmiennego, skróconego formularza (wzór Nr 2/Z) dla preliminarzy zbiorczych.

2. Zbiorcze preliminarze jednostek i zadań budżetowych winny być opracowane:

- a) dla rozdziałów obejmujących zadania narodowego planu gospodarczego — na wzorze Nr 2/Z,
- b) dla rozdziałów obejmujących zadania, dla których brak jest ustalenia jednostki miary do planowania budżetowego, lub też takich, w których występuje więcej niż jedna jednostka miary — na wzorze Nr 2/Z, z załączeniem objaśnienia, zawierającego specyfikację zadań w porównaniu z przypuszczalnym wykonaniem za r. 1952 oraz objaśnienia i kalkulację wydatków,
- c) dla rozdziałów obejmujących zadania gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — na specjalnych formularzach, obejmujących tak projekt narodowego planu gospodarczego jak i budżetu (patrz §§ 94 do 104).

§ 75. Przy ustalaniu preliminowanych kwot w poszczególnych paragrafach dopuszczalne jest zaokrąglenie do 10 zł (przy 5 zł i niżej — w dół, powyżej 5 zł — w górę).

Rozdział 15. Preliminarze środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych.

A. Zasady ogólne.

§ 76. Przedmiotem niniejszego rozdziału są środki specjalne i gospodarstwa pomocnicze określone w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, a także gospodarstwa rolne, niezorganizowane w formie przedsiębiorstw, a pozostające w bezpośrednim użytkowaniu rad narodowych i włączone do działu gospodarki narodowej (§ 28 cyt. wyżej zarządzenia).

Zasady podane w niniejszym rozdziale nie dotyczą natomiast środków, określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie pozabudżetowych środków specjalnych na finansowanie inwestycji (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 22) oraz gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego (zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1952 r. — Monitor Polski Nr A-37, poz. 545).

Zasady planowania środków specjalnych, pochodzących z obowiązkowych świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, reguluje instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 maja 1952 r. (Monitor Polski Nr A-44, poz. 632), zmieniona instrukcją Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-60, poz. 915).

§ 77. Zasadnicza zmiana w zakresie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych w porównaniu z systemem przyjętym w r. 1952 polega na oddzieleniu pojęcia środków specjalnych od pojęcia gospodarstw pomocniczych i wprowadzeniu odrębnych wzorów dla preliminarzy gospodarstw pomocniczych.

B. Środki specjalne.

§ 78. 1. Klasyfikacja środków specjalnych typów 1—10 na rok 1953 opiera się na tych samych zasadach, co w roku 1952. Po stronie dochodowej stosuje się układ paragrafów, wskazujący na źródło pochodzenia dochodów. Po stronie wydatków mają zastosowanie paragrafy i pozycje jednolitej klasyfikacji, ogłoszonej zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 1952 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa. Brak paragrafu lub pozycji w klasyfikacji środków specjalnych oznacza, że tego rodzaju wydatki nie mogą być objęte preliminarzami środków specjalnych danego typu. Ponadto w preliminarzach środków specjalnych stosuje się § 51 — Wpłata do budżetu.

2. W odniesieniu do środków specjalnych typu 11 „Komisje uzdrowiskowe” obowiązują te same zasady klasyfikacji dochodów, zasady klasyfikacji wydatków jednakże odbiegają od zasad wyżej podanych. Klasyfikacja wydatków środków specjalnych tego typu obejmuje nie tylko paragrafy i pozycje, lecz również działy i rozdziały.

§ 79. Poza omówionymi podziałkami klasyfikacyjnymi w preliminarzach środków specjalnych wykazuje się:

po stronie dochodów — stan środków na początek roku,

po stronie wydatków — pozostałość środków na koniec roku,

przy czym uwzględniać należy tylko pozostałości pieniężne w odróżnieniu od preliminarzy gospodarstw pomocniczych, w których wykazuje się pozostałości środków obrotowych zarówno pieniężne, jak i niepieniężne.

§ 80. 1. Przy planowaniu wydatków środków specjalnych nie mają zastosowania liczby kontrolne, będące podstawą planowania wydatków budżetowych.

2. Preliminarze środków specjalnych muszą być zbilansowane, podkreśla się przy tym, że wysokość wydatków nie może przekraczać dochodów własnych, ponieważ zarządzenie w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych nie przewiduje możliwości dotowania preliminarzy środków specjalnych z budżetu.

§ 81. Do obliczenia funduszu płac (§ 1 jednolitej klasyfikacji) w preliminarzach środków specjalnych stosuje się te same wzory, które obowiązują w preliminarzach budżetowych. Fundusz płac środków specjalnych podlegać będzie tym samym zasadom rejestracji, co płace w preliminarzach budżetowych.

§ 82. 1. Do sporządzania preliminarzy środków specjalnych służy wzór Nr 3. Wzór ten w porównaniu z analogicznym wzorem Nr 3, obowiązującym na rok 1952, wykazuje następujące różnice:

- a) jednostka budżetowa administrująca środkami specjalnymi kilku typów sporządza dla każdego z nich preliminarz na oddzielnym formularzu,
- b) dla podkreślenia zasady bilansowania preliminarzy środków specjalnych wprowadza się dla nich formę bilansową, polegającą na zestawieniu dochodów po lewej stronie arkusza, wydatków zaś po prawej (str. 2 i 3 wzoru Nr 3),

c) jednostki budżetowe, które w roku 1952 administrują środkami specjalnymi, odpowiadającymi pod względem typu środkom specjalnym, planowanym na rok 1953, obowiązane są do sporządzenia rubryki porównawczej na bazie zatwierdzonego preliminarza na r. 1952 oraz do omówienia w ramach objaśnień i kalkulacji poważniejszych różnic między sumami planowanymi a sumami rubryki porównawczej.

2. Oznaczenie części, działu i rozdziału budżetowego (str. 1 wzoru) dotyczy zawsze strony wydatkowej budżetu i pokrywa się ono z oznaczeniem jednostki budżetowej, z której działalnością środki specjalne są związane. Zwykle jednostka ta będzie równocześnie jednostką sporządzającą preliminarz środków specjalnych.

3. Przy opracowaniu preliminarzy środków specjalnych typu „Komisje uzdrowiskowe” po stronie wydatków należy na formularzu wzoru Nr 3 dodać dodatkowe rubryki dla oznaczenia działu i rozdziału. W przypadku, gdy preliminarz środków specjalnych tego typu jest tak rozwinięty, że zestawienie działów, rozdziałów, paragrafów i pozycji nie mieści się na str. 3 wzoru Nr 3, należy na stronie tej umieścić jedynie kwoty działów i rozdziałów, rozbicie zaś tych kwot na paragrafy i pozycje załączyć na formularzach preliminarzy wydatków (wzór Nr 2).

§ 83. 1. Rozliczenie z budżetem (rozliczenie wpłat do budżetu) preliminarzy środków specjalnych winno znaleźć wyraz w objaśnieniach do działu 5 rozdział 33 preliminarza dochodów przez kolejne podanie i zsumowanie wpłat nadwyżek środków poszczególnych typów.

2. W zbiorczych preliminarzach dochodów, gdy wchodzi w grę wpłaty nadwyżek środków specjalnych, powiązanych z różnymi rozdziałami klasyfikacji wydatków, objaśnienia do działu 5 rozdział 33 należy sporządzić według następującego schematu:

Rozdział (Nr i nazwa rozdziału wydatkowego)

Typ	*	*	*	*	*	(kwota)
Typ	*	*	*	*	*	(kwota)
razem						(kwota)

Rozdział (Nr i nazwa rozdziału wydatkowego)

Typ	*	*	*	*	*	(kwota)
Typ	*	*	*	*	*	(kwota)
razem						(kwota)

Ogółem nadwyżki środków specjalnych (kwota)

C. Gospodarstwa pomocnicze.

§ 84. 1. Preliminarze gospodarstw pomocniczych typów B-E sporządza się na formularzu wzór Nr 4. Formularz ten składa się z pięciu części:

- A) plan finansowy, na którym uwidacznia się ogólny planowany wynik finansowy gospodarstwa,
- B) obliczenie rentowności gospodarstwa,
- C) obliczenie nadwyżek i niedoborów oraz podział nadwyżek i pokrycie niedoborów,
- D) rozliczenie środków obrotowych,
- E) rozliczenie z budżetem.

2. Preliminarze pomocniczych gospodarstw rolnych i ogrodniczych (typ A) sporządza się na formularzu wzór Nr 4/R. Formularze wzór Nr 4/R zostaną rozesłane przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego, jako część składowa planu gospodarczo-finansowego „R 3”.

3. Preliminarze gospodarstw pomocniczych typu F „Administracja budynków” sporządza się na formularzach wzór Nr 3 (§ 93).

4. Forma jednostkowych i zbiorczych preliminarzy gospodarstw pomocniczych jest jednakowa.

§ 85. 1. Zasadnicza różnica w metodzie planowania finansowego gospodarstw pomocniczych w porównaniu z rokiem 1952 polega na tym, że w dotychczasowych preliminarzach uwzględniano tylko operacje kasowe (planowanie poza bilansem sald rzeczowych miało tylko znaczenie pomocnicze), w preliminarzach zaś na r. 1953 uwzględniać należy całkowity finansowy wynik gospodarki (z wyjątkiem gospodarstw pomocniczych typu F „Administracja budynków”, w których preliminarzach należy uwzględniać nadal tylko operacje kasowe).

2. W preliminarzach gospodarstw pomocniczych na r. 1952 nie znajdowała wyrazu realizacja produkcji na własne potrzeby gospodarstwa. W preliminarzach na r. 1953 uwzględniać należy realizację produkcji (przychody eksploatacyjne), zarówno ze zbytu produktów, jak też z produktów przekazanych na zaspokojenie własnych potrzeb.

§ 86. Przed przystąpieniem do właściwych prac nad preliminarzem na rok 1953 należy wypełnić rubrykę porównawczą (przewidywane wykonanie 1952 r.), opierając się na wynikających z rachunkowości danych z faktycznego wykonania za I półrocze 1952 r. W przypadku, gdy w r. 1952 gospodarstwo pomocnicze finansuje dodatkowe inwestycje pozalimitowe i kapitalne remonty z ponadplanowej nadwyżki, należy je wykazać jako „rozchody nadzwyczajne i pozaoperacyjne”, zamieszczając poniżej tabeli odpowiednie omówienie.

§ 87. 1. Do preliminarzy gospodarstw pomocniczych załączyć należy:

- a) zestawienie funduszu płac,
- b) inne szczegółowe uzasadnienia do preliminarzy.

2. W odniesieniu do gospodarstw rolnych i ogrodniczych obowiązują w tym zakresie objaśnienia, dołączone do formularzy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego „R 3”.

3. Wytyczne oraz wzory do szczegółowych uzasadnień preliminarzy gospodarstw pomocniczych pozostałych typów ustala właściwe władze naczelne.

§ 88. Zwraca się uwagę, że mimo odmiennego trybu zatwierdzania planów rzeczowych gospodarstw rolnych i ogrodniczych, preliminarze tych gospodarstw podlegają zatwierdzeniu zgodnie z zasadami, przewidzianymi niniejszą instrukcją. Sporządzenie preliminarza według wzoru Nr 4/R oraz powiązanie go z preliminarzem macierzystej jednostki budżetowej w trybie i w terminach, przewidzianych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie opracowania projektu budżetu Państwa na rok 1953 oraz w instrukcji niniejszej, stanowi warunek rozpoczęcia finansowania gospodarstwa z dniem 1 stycznia 1953 r.

§ 89. Dla łatwiejszego zrozumienia wzajemnych zależności poszczególnych elementów preliminarza według wzoru Nr 4 podaje się poniżej schematyczny przykład:

A. Plan finansowy

I. Realizacja produkcji	3 000	I. Koszty produkcji	2 500
II. Przychody nadzwyczajne i pozaoperacyjne	300	II. Rozchody nadzwyczajne i pozaoperacyjne	620
III. Amortyzacja środków podstawowych	600		
IV. Zwiększenie środków obrotowych wskutek przesunięć ze środków podstawowych	100	IV. Zmniejszenie środków obrotowych wskutek przesunięć do środków podstawowych	350
V. Pozostałość środków obrotowych na początek roku	2 700	V. Pozostałość środków obrotowych na koniec roku	400
VII. Dotacja z budżetu	—	VI. Wpłata na środki specjalne	80
		VII. Wpłata do budżetu	50
Suma bilansowa	6 700	Suma bilansowa	6 700

B. Rentowność

I. Realizacja produkcji	3 000	I. Koszty produkcji	2 500
II. Strata	—	II. Zysk	500
Razem I + II	3 000	Razem I + II	3 000

C. Nadwyżka — niedobór

I. Nadwyżka		I. Niedobór	
1. Zysk	500	1. Strata	
2. Przychody nadzwyczajne i pozaoperacyjne	300	2. Rozchody nadzwyczajne i pozaoperacyjne	620
3. Amortyzacja środków podstawowych	600		
Razem	1 400	Razem	620
II. Niedobór do pokrycia	—	II. Nadwyżka do podziału	780
Razem I + II	1 400	Razem I + II	1 400
III. Pokrycie niedoboru		III. Podział nadwyżki	
1. Ze zmniejszenia środków obrotowych	—	1. Na zwiększenie środków obrotowych	—
3. Z dotacji z budżetu	—	2. Na środki specjalne	780
Razem	—	3. Na wpłatę do budżetu	—
		Razem	780

D. Środki obrotowe

I. Pozostałość środków obrotowych na początek roku	2 700	I. Pozostałość środków obrotowych na koniec roku	2 400
II. Zwiększenie środków obrotowych		II. Zmniejszenie środków obrotowych	
1. Z przesunięć ze środków podstawowych	100	1. Przesunięcia do środków podstawowych	350
2. Z nadwyżki	—	2. Na pokrycie niedoboru	—
3. Z dotacji z budżetu	—	3. Na wpłatę do budżetu	50
Razem	100	Razem	400
Razem I + II	2 800	Razem I + II	2 800

E. Rozliczenie z budżetem

Dotacja z budżetu		Wpłata do budżetu	
1. Na pokrycie niedoboru	—	1. Z nadwyżki	—
2. Na zwiększenie środków obrotowych	—	2. Ze zmniejszenia środków obrotowych	50
Razem	—	Razem	0

Sprawdzeniem prawidłowości sporządzenia preliminarza jest bilansowanie się wszystkich sum podkreślonych dwukrotnie.

§ 90. 1. W zakresie oznaczenia części, działu i rozdziału budżetowego oraz rozliczenia wpłat do budżetu obowiązują te same zasady co w odniesieniu do środków specjalnych (§ 82 ust. 2 i § 83).

2. Zasady § 83 ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie również do rozliczeń dotacji dla gospodarstw pomocniczych w preliminarzach wydatków.

§ 91. Zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, w preliminarzach gospodarstw pomocniczych nie mogą być planowane inwestycje i kapitalne remonty. W związku z tym jednostki planujące winny zwrócić uwagę, by potrzeby inwestycyjne i remontowe gospodarstw pomocniczych nie zostały pominięte we wnioskach inwestycyjnych oraz w preliminarzach wydatków macierzystych jednostek budżetowych.

§ 92. W przypadku, gdy jednostka obowiązana do prowadzenia tuczu, posiada równocześnie gospodarstwo rolne lub ogrodnicze (typ A) winna w zasadzie tucz objąć preliminarzem tego gospodarstwa. Gospodarstwa pomocnicze typu B mają zastosowanie wówczas, gdy jednostka nie posiada gospodarstwa rolnego lub ogrodniczego, a tuczarnia jest na tyle rozwinięta, że wyodrębnienie jej jest gospodarczo uzasadnione. Jeżeli tucz prowadzony jest w małych rozmiarach, wydatki na zakup i wyżywienie tuczników pokrywać należy z budżetu lub ze środków specjalnych związanych z wyżywieniem.

§ 93. Przy sporządzaniu preliminarzy gospodarstw pomocniczych typu F „Administracja budynków” należy stosować zasady obowiązujące przy sporządzaniu preliminarzy środków specjalnych. W preliminarzach gospodarstw pomocniczych tego typu ma zastosowanie po stronie wydatków jednolita klasyfikacja paragrafów i pozycji. Preliminowane dochody nie wymagają oznaczenia przy pomocy paragrafów i pozycji.

Rozdział 16. Planowanie budżetowe gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 94. W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej realizuje się zasadę jeszcze ściślejszego powiązania prac nad sporządzeniem projektu budżetu z pracami nad sporządzeniem projektu planu gospodarczego, niż to miało miejsce przy opracowywaniu dotychczasowych budżetów. Znajduje to swój wyraz w ujednoczeniu formularza dla projektu planu gospodarczego i projektu budżetu. W związku z tym w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej zamiast ogólnie obowiązujących przy opracowywaniu projektu budżetu Państwa dla jednostek i zadań budżetowych wzorów Nr 1, Nr 2 i 2/Z wprowadza się formularze odrębne, które przygotuje i rozesłże Ministerstwo Finansów.

§ 95. 1. Formularze są oznaczone symbolem 2 ZGK oraz liczbą porządkową rozdziału według klasyfikacji budżetowej na 1953 r. łamaną przez B np. 2 ZGK 1/B, 2 ZGK 3/B itd.

2. Dla rozdziałów 1, 1a, 3, 7, 8, 9, 10, 15, 17, 62, 65, 67, 71 i 74 wzory formularzy są odrębne dla każdego rozdziału, natomiast dla rozdziałów 2, 4, 5, 6, 61, 63, 64, 66, 68, 69, 70, 72 i 73 obowiązuje wzór wspólny (jednolity), na którym wpisuje się zadania planu gospodarczego właściwe dla danego rozdziału i podane w dalszej części instrukcji.

3. Wzory formularzy 2 ZGK są jednakowe dla preliminarzy jednostkowych i zbiorczych.

§ 96. 1. Wzory 2 ZGK zawierają na pierwszej stronie zestawienie dochodów i wydatków, stanowiące podstawę sporządzenia budżetu i zastępujące normalne preliminarze wzór Nr 1 i 2/Z, natomiast na drugiej stronie zawierają wskaźniki narodowego planu gospodarczego oraz inne potrzebne dane, w szczególności dane finansowe, specyficzne dla danego rozdziału, o ile są one konieczne dla przeprowadzenia analizy ekonomicznej.

2. Wydatki nie objęte normą ogólną występują tylko w jednym rozdziale 67 — Ochrona przeciwpożarowa. Są to dotacje dla ochotniczych straży pożarnych (§ 19). W innych rozdziałach mogą występować tylko wydatki bieżące ogółem (normowane) i wydatki majątkowe.

3. W celu uzyskania pełnej porównywalności, przy wypełnianiu na formularzach 2 ZGK rubryk pionowych za lata 1951, 1952 i 1953 w rozdziałach 1 — 17, należy podawać dane odnoszące się do tych samych jednostek w oparciu o organizację i formę finansowania poszczególnych jednostek według stanu planowanego na dzień 1 stycznia 1953 r.

§ 97. 1. Przy wypełnianiu formularzy 2 ZGK należy stosować instrukcję Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 86 o sporządzaniu planu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej na rok 1952 oraz instrukcję Nr 86-a w tej samej sprawie na rok 1953.

2. Przy wypełnianiu jednolitego wzoru 2 ZGK dla rozdziałów 2, 4, 5, 6, 61, 63, 64, 66, 68, 69, 70, 72 i 73 w wolnych pozycjach oznaczonych literami a, b, c, d i e należy podawać następujące dane (według stanu na koniec okresu):

W p. 1 „Narodowy plan gospodarczy”.

1. W rozdziale 2 — Komunikacja miejska:

- a) ilość zakładów budżetowych,
- b) ilość wozów w eksploatacji,
- c) ilość wozokilometrów,
- d) ilość pasażerokilometrów,
- e) ilość przewiezionych pasażerów.

2. W rozdziale 4 — Łaźnie:

- a) ilość zakładów budżetowych,
- b) ilość wanien,
- c) ilość natrysków,
- d) ilość kąpiei wannowych,
- e) ilość kąpiei natryskowych.

3. W rozdziale 5 — Pralnie i farbiarnie:

- a) ilość zakładów budżetowych,
- b) ilość białizny do prania (ton),
- c) ilość odzieży do prania chemicznego (kg),
- d) ilość odzieży i tkanin do farbowania (ton).

4. W rozdziale 6 — Hotele:

- a) ilość zakładów budżetowych,
- b) ilość pokoiów,
- c) ilość łóżek,
- d) ilość osobonoclegów.

5. W rozdziale 61 — Studnie publiczne:

- a) ilość studni kopanych,
- b) ilość studni wierconych.

6. W rozdziale 63 — Oczyszczanie miast i osiedli:

- a) ogólna powierzchnia ulic i placów (ewidencyjna) w tys. m²,
- b) powierzchnia ulic i placów oddanych do oczyszczania miejskim przedsiębiorstwom oczyszczania miasta (na rozrachunku gospodarczym) w tys. m².

7. W rozdziale 64 — Melioracje:

- a) długość uregulowanych odcinków rzek niespławnych w km,
- b) długość obwałowań w km,
- c) długość kanałów krytych w km,
- d) długość kanałów otwartych w km,
- e) powierzchnia odwadniana drenami w ha.

8. W rozdziale 66 — Ogródki działkowe:

- a) powierzchnia ogródków działkowych w ha.

9. W rozdziale 68 — Oświetlenie ulic i placów:

- a) ilość czynnych punktów oświetlenia elektrycznego,
- b) ilość czynnych punktów oświetlenia gazowego,
- c) łączna moc wszystkich żarówek czynnych punktów oświetlenia elektrycznego (Watt).
- d) łączna ilość wszystkich koszulek (płomieni) czynnych punktów oświetlenia gazowego.

10. W rozdziale 69 — Cmentarnictwo komunalne:

- a) ilość cmentarzy komunalnych,
- b) powierzchnia cmentarzy komunalnych (w ha),
- c) w tym: powierzchnia terenów grzebalnych (w ha).

11. W rozdziale 70 — Grobownictwo wojenne:

- a) ilość cmentarzy wojennych,
- b) powierzchnia cmentarzy wojennych (w ha),
- c) powierzchnia kwater grobów wojennych na cmentarzach wyznaniowych (w ha),
- d) ilość ekshumacji.

12. W rozdziale 72 — Ogrody zoologiczne:

- a) powierzchnia ogrodów zoologicznych w ha.

13. W rozdziale 73 — Ochrona substancji mieszkaniowej — należy rubryki przeznaczone na wskaźniki narodowego planu gospodarczego wykorzystać na szczegółowe ustalenie podziału kwoty kapitałnych remontów (§ 18), podając:

- w poz. a) kwotę przeznaczoną na właściwe remonty kapitałne (zł),
 b) kwotę na remonty zabezpieczające (zł),
 c) kwotę na podłączenia (zł),
 d) kwotę na uzysk izb (zł).

W p. 2 „Budżet” jednolitego wzoru GK należy podawać „wskaźniki budżetowe roczne (średnią)”, wymienione w rubrykach (pionowych) 13 i 14 załącznika Nr 9 do instrukcji Ministra Finansów z dnia 14 marca 1952 r. w sprawie sprawozdawczości w zakresie wskaźników budżetowych (Monitor Polski Nr A-25, poz. 337) w jednostkach miary podanych w rubryce 2 (pionowej) tego załącznika.

W p. 3 „Koszt jednostki wskaźnika budżetowego” czyli normę budżetową (obliczeniową) roczną obliczać należy dzieląc wydatki działalności podstawowej (normowane) przez wskaźnik budżetowy tj. przez średnią roczną ilość produkcji lub usług ustaloną w punkcie poprzednim.

W rozdziale 4 — Łaźnie — w zestawieniach zbiorczych normę należy ustalać na jedną przeliczeniową kąpiel wannową. Sposób wyliczania przeliczeniowych kąpiel wannowych został podany w wyjaśnieniach do wskaźników objętych załącznikiem Nr 9 do instrukcji powołanej w punkcie poprzednim.

W rozdziale 6 — Hotele — normę należy wyliczać zarówno na jedno łóżko, jak i na jeden osobonocleg.

W p. 7 „Inne dane” należy podawać:

- 1) w rozdziale 64 — Melioracje:
 - a) powierzchnia uregulowanych wód stojących,
 - b) budynki stacji przepompowań w m³.

2) w rozdziale 69 — Cmentarnictwo komunalne:

- a) ilość grzebanych zwłok,
- b) ilość mogił przyjętych do konserwacji,
- c) wydatki związane z grzebaniem zwłok,
- d) wydatki związane z konserwacją mogił.

§ 98. 1. Zatrudnienie ustala się w drodze obliczeń analitycznych jako „średnią roczną” ilości zatrudnionych, przy czym:

- a) dla pracowników płatnych miesięcznie oblicza się ogólną ilość pracowniko-miesięcy, a otrzymany wynik dzieli przez 12 (ilość miesięcy w roku),
- b) dla pracowników płatnych godzinowo ustala się ogólną ilość potrzebnych roboczo-godzin, a otrzymany wynik dzieli przez ilość efektywnych roboczo-godzin przypadających na jednego pracownika w ciągu roku.

2. Obliczenia ilości potrzebnych pracowników i roboczo-godzin dokonuje się w sposób podany w Instrukcji wykonawczej o sposobie opracowania projektu planu na rok 1952 na formularzach „Podstawowe wskaźniki planu na rok 1952”, stanowiącej załącznik do instrukcji Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego Nr 86 o sporządzaniu planu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej na r. 1952.

3. Po ustaleniu zatrudnienia należy sporządzić wykazy zatrudnienia i płac w sposób podany w niniejszej instrukcji stosując wzory I/A do VII/A — ze zmianami wynikającymi ze specyfiki branżowej.

§ 99. Jednostki planujące na stopniu powiatu i województwa, jako uzasadnienie wydatków § 1 sporządzają zestawienia zbiorcze według wzorów I/A do VII/A załączonych do niniejszej instrukcji ze zmianami wynikającymi ze specyfiki branżowej.

§ 100. 1. Fundusz płac (§ 1 jednolitej klasyfikacji), wyliczony w obliczeniu analitycznym zatrudnienia i płac, należy podać w rozbiu na poszczególne grupy pracowników, występujące w planie zatrudnienia.

2. Średnią płacę otrzymuje się dzieląc fundusz płac (§ 1) przez ilość osób w pozycji „zatrudnienie”. Średnia płaca nie może być wyższa niż podana w wytycznych przekazanych przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej.

§ 101. 1. W preliminarzach jednostkowych wszystkie wydatki podaje się w układzie paragrafowym.

2. W tych jednostkach, w których oprócz działalności podstawowej prowadzona jest działalność uboczna, wydatki i dochody tej działalności ubocznej należy podawać w odpowiednich punktach wzoru 2 ZGK. Np. jeżeli zakład wodociągowy oprócz dostarczania wody, odprowadzania ścieków i konserwacji sieci wykonuje podłączenia i naprawy na zlecenie osób fizycznych lub prawnych, wydatki związane z tymi robotami i dochody za nie osiągnięte należy podać w pozycjach: „Wydatki na roboty odpłatne” i „Dochody za roboty odpłatne” na drugiej stronie formularza 2 ZGK. To samo odnosi się do innych jednostek budżetowych.

§ 102. W formularzach 2 ZGK opracowanych zbiorczo na stopniu powiatu i województwa należy podawać wydatki bieżące w §§ 1, 2, 3, 3a, 27 i 28 oddzielnie dla każdego paragrafu. Pozostałe wydatki należy podawać łącznie wpisując w którejkolwiek niewykorzystanej pozycji paragrafowej jako „pozostałe wydatki”. Wyjątkowo w rozdziałach: 62 — Ulice, place, mosty i wiadukty — i 65 — Zieleń w miastach i osiedlach — należy wyodrębnić również § 7, zaś w rozdziale 67 — Ochrona przeciwpożarowa — § 19 (który może występować wyłącznie w tym jednym rozdziale) podać, jako wydatki nieobjęte normą ogólną. Wydatki majątkowe należy podawać w rozbiu na §§ 16, 17 i 18.

§ 103. Z uwagi na możliwość innego organizacyjnego układu w terenie jednostek gospodarczych, niż to wynika z ewidencji Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, upoważnia się prezydium rad narodowych do przekroczenia ustalonych limitów wydatków w rozdziałach 1, 1a, 3, 4, 6, 15, 17, 69 i 72 pod warunkiem, że: a) podane limity dochodów zostaną zwiększone przynajmniej o taką samą kwotę jak limity wydatków, b) koszt jednostkowy produkcji lub usługi nie ulegnie wskutek tego zwiększeniu, c) nie ulegnie zwiększeniu średnia płaca.

§ 104. 1. Wydziały (referaty) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej wypełniają formularze 2 ZGK w takiej ilości egzemplarzy, jak to przewidują łącznie przepisy niniejszej instrukcji (cz. III) oraz instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 86-a o sporządzeniu planu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej na rok 1953 i przesyłają je zgodnie ze wskazówkami podanymi w obu tych instrukcjach.

2. Przy ustalaniu ilości potrzebnych egzemplarzy formularzy 2 ZGK należy mieć na uwadze, że na formularzach tych preliniuje się również dochody budżetowe i że w związku z tym jeden egzemplarz formularza musi być dostarczony oddziałowi (referatowi) dochodów państwowych.

Rozdział 17. Planowanie budżetowe usług socjalnych i kulturalnych.

Oświata i wychowanie (dział 2).

§ 105. W porównaniu do roku 1952 w dziale 2 zachodzą na rok 1953 następujące zmiany:

- wprowadza się tylko do budżetu centralnego nowy rozdział pod nazwą „Dziecięce imprezy okolicznościowe”, obejmujący scentralizowane wydatki związane z urządzaniem choinki noworocznej oraz z obchodami międzynarodowego dnia dziecka;
- dotychczasowy rozdział „Przedszkola” ulega podziałowi na dwa, a mianowicie: „Przedszkola miejskie”, obejmujące również przedszkola w osiedlach robotniczych oraz „Przedszkola wiejskie”. Podobnie dotychczasowy rozdział „Świetlice dziecięce” dzieli się na dwa, tj. „Świetlice dziecięce z dożywianiem” i „Świetlice dziecięce bez dożywiania”;
- rozdział „Kursy dla analfabetów” otrzymuje nazwę „Kursy nauczania początkowego”;
- dotychczasowy rozdział „Domy wczasów dziecięcych” występować może wyłącznie w budżetach terenowych;
- zadania i urzędnicy, prowadzone przez wydziały kadr i szkolenia zawodowego prezydium rad narodowych, a finansowane w roku 1952 przez wydziały oświaty (przedszkola, kolonie, półkolonie itp.), finansowane będą w roku 1953 z budżetu centralnego Prezydium Rady Ministrów.

Nauka i szkolnictwo wyższe (dział 4).

§ 106. 1. Wprowadzony nowy rozdział „Stypendia i praktyki” występować będzie w budżetach tych władz naczelnich, którym podlegają szkoły wyższe i wyższe studia zaoczne. W rozdziale tym należy preliniuować stypendia ustalane w państwowym planie stypendialnym oraz koszty praktyk wakacyjnych i dyplomowych. Stypendia i praktyki poza szkołami wyższymi i studiami zaocznymi należy preliniuować we właściwych rozdziałach.

2. Do jednostkowych i zbiorczych preliminarzy szkół wyższych winno być załączone obliczenie programo-godzin, sporządzone wg wzoru obowiązującego przy opracowywaniu projektu planu na rok 1953.

3. W rozdziałach obejmujących instytuty naukowo-badawcze i wykopaliska oraz w rozdziale „Inne urzędnicy i prace naukowo-badawcze”, kredyty preliniuowane w § 3 na honoraria i wynagrodzenia za prace doraźne nie mogą przekraczać 30% funduszu płac (§ 1).

Zdrowie i kultura fizyczna (dział 6).

§ 107. 1. Do preliminarzy zbiorczych zakładów i urzędów służby zdrowia tak w zakresie budżetu centralnego jak i budżetów terenowych winny być dołączone zestawienia obrazujące sieć zakładów objętych preliminarzami według ich typów, ustalonych przez Ministerstwo Zdrowia, z wymienieniem norm ogólnych, przyjętych w poszczególnych typach zakładów do planowania kosztów usług na rok 1953.

2. Przykład zestawienia przedstawia się jak następuje (wysokość podanych norm służy jedynie dla ilustracji przykładu):

Dz. 6 Rozdz. 153. Szpitale miejskie						
L.p.	Typ zakładu	Ilość zakładów	Norma ogólna	Ilość osobobdni	Suma wydatków normowanych	Ogólna suma preliminarza
1	150 łózek	4	29,50	207 000	6 106 732	6 328 250
2	250 „	1	28,75	86 250	2 473 900	2 702 115
3	500 „	1	26,20	172 500	4 519 573	4 610 621
4	Preliminarz zbiorczy	6	28,14	465 750	13 106 205	13 640 986

3. Załączniki te winny być opracowane w preliminarzach objętych budżetem centralnym na osobnych kartkach, zaś w preliminarzach objętych budżetami terenowymi — na odwrocie formularza 2/Z (preliminarz zbiorczy).

Pomoc społeczna (dział 7).

§ 108. 1. W rozdziale 235 — Dotacje dla stołówek pracowniczych — preliniuować należy w budżetach poszczególnych ministerstw kredyty wyłącznie dla stołówek prowadzonych przez Związek Spółdzielni Spożywców i przez Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego i tylko w § 6 poz. n — bieżący remont pomieszczeń i inwentarza — i § 14 — inwentarz — na uzupełnienie tego inwentarza. W związku z powyższym należy podać:

- odnośnie wydatków preliniuowanych w § 6 poz. n — rodzaj remontu i jego kalkulację,
- odnośnie § 14 — liczbę stołówek, przeciętną miesięczną liczbę stołowników i spis posiadanego inwentarza w zakresie przedmiotów, które wymagają uzupełnienia, z wymienieniem ceny jednostkowej. Oddzielnie należy preliniuować wydatki dla stołówek prowadzonych przez Związek Spółdzielni Spożywców i przez Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego.

2. Jedynie w budżecie Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego w rozdziale tym występować będzie § 19 — dotacje, obejmujący dotacje na pokrycie wydatków rzeczowo-administracyjnych dla stołówek akademickich.

3. Wyjaśnia się, że w roku 1953 pracownicy przedsiębiorstw państwowych otrzymywać będą zapomogi

udzielane za pośrednictwem związków zawodowych z funduszków pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych, a nie za pośrednictwem dyrekcji zakładów pracy.

Rozdział 18. Planowanie budżetowe administracji.

§ 109. 1. Dział 10 — Administracja — obejmuje wydatki związane z utrzymaniem jednostek administracyjnych, a ponadto:

- a) w budżecie centralnym — wydatki na utrzymanie członków rządu (rozdział 2), dotacje dla instytucji społecznych na cele administracyjne (rozdział 7) oraz wydatki na inną działalność administracyjną (rozdział 8),
- b) w budżetach terenowych — wydatki na inną działalność administracyjną (rozdział 2 w części 3 i 5), wydatki na miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (rozdział 2 w części 4) oraz wydatki na postępowanie rewizyjne dla inwalidów wojennych i wojskowych (rozdział 3 w części 11).

Rozdział „Inna działalność administracyjna” obejmuje wydatki, które nie są w ścisłym znaczeniu wydatkami administracyjnymi, służą jednak do realizacji specjalnych zadań administracji, jak np. koszty pomiarów kraju, opracowania planów gospodarczych, koszty komitetu przeciwpowodziowego, nagrody indywidualne pracowników przedsiębiorstw państwowych, koszty tabliczek rejestracyjnych dla pojazdów mechanicznych oraz psów itp. Rozgraniczenie wydatków związanych z utrzymaniem jednostek administracyjnych od innej działalności administracyjnej pozwoli na ustalenie prawidłowej i ścisłej normy budżetowej ogólnej tj. kosztu przypadającego na 1 etat pracowniczy w danej jednostce administracji państwowej.

2. W związku z powyższą zasadą nie należy preliminarować w dziale 10 — Administracja — jakichkolwiek wydatków, które z uwagi na ich charakter zostały na rok 1953 wyłączone z działu 10 i zaliczone do właściwych działów budżetowych, jak np.:

- a) kosztów utrzymania zakładów nieczynnych (Dz. 1),
- b) kosztów opracowania normatywów budownictwa i normatywów kosztorysowych (Dz. 1),
- c) kosztów opracowania programów szkolnych (Dz. 3),
- d) kosztów przekazów świadczeń emerytalnych i inwalidzkich (Dz. 8),
- e) dotacji dla instytucji społecznych na cele społeczno-kulturalne, (rozdziały p. n. „Instytucje społeczne” we właściwych działach usług socjalno-kulturalnych).

Poza tym wydatki na reklamę i propagandę przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym przechodzą na plany finansowe tych przedsiębiorstw.

3. Każda jednostka budżetowa preliminaruje wydatki tylko na utrzymanie własnego aparatu administracyjnego, preliminarowanie wydatków na centralne zaopatrzenie lub obsługiwanie jednostek podległych przez jednostki nadrzędne jest w zasadzie niedopuszczalne. Wyjątek stanowią koszty prenumeraty Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego oraz Dzienników Urzędowych, które analogicznie jak w roku 1952 objęte zostaną preliminarzem Prezydium Rady Ministrów, względnie innych resortów i przydzielane będą jednostkom budżetowym bezpłatnie.

§ 110. 1. W zakresie budżetu centralnego preliminarze wydatków działu 10 i 11 zarówno jednostkowe jak i zbiorcze należy sporządzać według załączonego wzoru

Nr 2, którego strona pierwsza została uzupełniona danymi pozwalającymi na szczegółowe powiązanie planowania finansowego z planowanym stanem zatrudnienia.

2. Zasady sporządzania preliminarzy wydatków na rok 1953 nie zostają zmienione i należy kierować się wytycznymi podanymi w instrukcji budżetowej Nr 4/52 z dnia 7 lipca 1951 r. z tym jednak, że zostały zmienione wzory dla obliczeń funduszu płac w związku z odmienną niż w roku ubiegłym treścią § 1, 2, 3 i 3a. Do preliminarzy jednostkowych poza materiałami, przewidzianymi powyższą instrukcją winny być dołączone tabele kalkulacyjne funduszu płac na wzorach Nr I/A — VII/A. Do preliminarzy zbiorczych winny być dołączone jedynie tabele III/A, IV/A, VI/A i VII/A.

§ 111. 1. W zakresie budżetów terenowych preliminarze jednostkowe wydatków działu 10 należy sporządzać na formularzach wzoru Nr 2 z załączeniem wszystkich tabel kalkulacyjnych zatrudnienia i funduszu płac Nr Nr I/A — VII/A. Dla preliminarzy zbiorczych przewidziany jest formularz skrócony wzoru Nr 2/Z, do którego powinny być dołączone tabele III/A, IV/A, VI/A i VII/A.

2. W załączeniu do projektu zbiorczego budżetu województwa należy przesłać do Ministerstwa Finansów zbiorcze preliminarze wydatków administracyjnych poszczególnych wydziałów według klasyfikacji rozdziałów działu 10, a niezależnie od tego — zbiorczy preliminarz dla całego działu 10 (bez rozbięcia na części i rozdziały) wraz z tabelami kalkulacyjnymi zatrudnienia i funduszu płac wymaganymi dla preliminarzy zbiorczych.

§ 112. 1. Jednostki budżetowe przy planowaniu swych wydatków obowiązane są analogicznie jak w roku 1952 stosować szczegółowe normy rzeczowe i finansowe objęte wykazem norm wydatków administracyjno-gospodarczych, dołączonym do instrukcji budżetowej Nr 4/52 z dnia 7 lipca 1951 r.

2. Normy rzeczowe mają znaczenie orientacyjne dla wykonania normy finansowej. Normy finansowe winny być traktowane jako maksymalne (nieprzekraczalne). Przy opracowywaniu preliminarzy zbiorczych ustalone normy traktować należy jako obliczeniowe, t. zn., że w preliminarzach jednostkowych normy przyjęte odbiegać mogą od ustalonych z tym, że normy przyjęte zbiorczo w preliminarzu zbiorczym nie mogą być wyższe od norm ustalonych. Ponadto w odniesieniu do projektów budżetów terenowych ustalone normy są obowiązujące w przekroju całego działu 10 w tym znaczeniu, że w przypadku gdy np. norma finansowa na pokrycie wydatków na druki manipulacyjne okaże się niedostateczna w preliminarzu np. wydziału finansowego, to w innych rozdziałach tego samego budżetu jednostkowego zastosowana norma musi być odpowiednio niższa od ustalonej.

§ 113. 1. Ustalanie liczb kontrolnych podobnie jak i norm dla wydatków rzeczowych nie zwalnia jednostek budżetowych od obowiązku przestrzegania przy preliminarzowaniu wydatków zasady jak najdalej idącej gospodarności i oszczędności. W związku z tym jednostki budżetowe nie mogą przy preliminarzowaniu swych wydatków stosować ustalonych norm i liczb kontrolnych — mechanicznie. I tak np. przy kalkulowaniu wydatków w budżetach terenowych należy uwzględnić specyficzne warunki pracy poszczególnych wydziałów, powodujące zmniejszenie bądź zwiększenie zapotrzebowania na kredyty na poszczególne rodzaje wydatków (np. meldunki telefoniczne w wydziałach podatków wiejskich). Z drugiej strony jednostki budżetowe winny stosować jak najdalej idące ograniczenia w preliminarzowaniu takich wydatków, które nie stanowią istotnej potrzeby, na przykład: zaniechanie zakupu sprzętu i maszyn biurowych w przypadkach, gdy

istniejący stan inwentarza przy racjonalnej jego eksploatacji pozwoli na zaspokojenie koniecznych potrzeb w tym zakresie.

2. Przestrzeganie powyższych zasad winno doprowadzić w rezultacie do zaplanowania w preliminarzach wydatków na poziomie niższym od określonych liczbami kontrolnymi względnie ustalonymi normami. Dla osiągnięcia tego celu wydziały (referaty) finansowe przy analizie preliminarzy wydatków winny szczególną uwagę zwrócić na kontrolę materiału cyfrowego i objaśniającego a zwłaszcza podanych w objaśnieniach norm rzeczowych. W wypadkach nasuwających się wątpliwości winny występować o sprawdzenie zauważonych przekroczeń zasad oszczędności do wydziałów ogólnogospodarczych względnie dokonywać sprawdzeń bezpośrednio (w wypadku np. stwierdzonego niedostatecznego zagęszczenia lokali biurowych) i kierować odpowiednie wnioski do prezydium rad narodowych.

§ 114. W budżetach Prezydium Rady Ministrów, Ministerstw: Spraw Zagranicznych, Handlu Zagranicznego i Żeglugi wydatki na rozmowy telefoniczne z zagranicą, telegramy i kablogramy winny ulec obniżeniu o 25% w stosunku do kwot planowanych na 1952 r. W związku z tym w preliminarzach tych władz należy podać oddzielnie wysokość kwot przewidzianych na powyższe cele, wypełniając przy tym rubryki zarówno „budżet 1952” jak i „przewidywane wykonanie za rok 1952”.

§ 115. 1. Zasadniczą podstawę kalkulacji wydatków w dz. 10 i 11 stanowią etaty osobowe, zarówno w za-

kresie wydatków osobowych, jak też rzeczowo-administracyjnych, ponieważ większość rodzajów wydatków rzeczowo-administracyjnych kalkulowana jest w zależności od stanu zatrudnienia.

2. Osobowe etaty administracyjne, analogicznie jak w roku 1952, ustalone będą przez Państwową Komisję Etatów dla wszystkich resortów i prezydium wojewódzkich rad narodowych (m. st. Warszawy i m. Łodzi) z rozbiorem według poszczególnych grup uposażenia. Ustalone etaty osobowe muszą być bezwzględnie przestrzegane przy sporządzaniu preliminarzy na rok 1953 i to tak, jeśli chodzi o bezwzględną ich liczbę jak i podział na grupy uposażenia.

3. Dla jednostek administracji gospodarczej, w których płace oparte są na układach zbiorczych, Państwowa Komisja Etatów ustali średnie płace.

4. Ustalone etaty osobowe, normy i inne liczby kontrolne stanowią limit nieprzekraczalny.

§ 116. 1. Planowanie wydatków na utrzymanie własnych środków transportowych winno opierać się na aktualnie posiadanych środkach lokomocji oraz w oparciu o zatwierdzone etaty przez Państwową Komisję Etatów przy Prezesie Rady Ministrów.

2. Planowanie kredytów na zakup i eksploatację nowozakupionych środków lokomocji dopuszczalne jest w przypadku, gdy dana jednostka uzyska w roku 1952 od wymienionej Komisji przydział tych środków na rok 1953 oraz przy zachowaniu przepisów ustalonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego w zakresie sporządzania rocznych planów inwestycyjnych.

V. Wzory formularzy

„L” — Liczby kontrolne dla planowania budżetowego

Nr 1. Preliminarz dochodów

Nr 2. Preliminarz wydatków

Nr 2/Z. Preliminarz zbiorczy wydatków

Nr 3. Preliminarz środków specjalnych

Nr 4. Preliminarz gospodarstw(a) pomocniczych(ego)

Załącznik do wzoru Nr 4 — Fundusz płac

Objaśnienia do wzoru Nr 4

Nr 5. Zestawienie dochodów

Nr 5a. Zestawienie wydatków

Nr 5/C. Zestawienie dochodów/wydatków

Nr 6. Zestawienie projektów budżetów terenowych

Nr 7. Zestawienie projektów budżetów terenowych

Nr 8. Budżet jednostkowy — zbiorczy

Tablice kalkulacyjne zatrudnienia i funduszu płac:

Tab. I/A. Płace podstawowe pracowników na pełnych etatach wraz z dodatkami: lokalnym i wyrównawczym (§ 1 poz. a)

Tab. II/A. Dodatki, dopłaty i płace dodatkowe pracowników na pełnych etatach (§ 1 poz. a)

Tab. III/A. Plan zatrudnienia pracowników na pełnych etatach (§ 1 poz. a)

Tab. IV/A. Płace pracowników na niepełnych etatach (§ 1 poz. b)

Tab. V/A. Płace pracowników nie objętych etatami (§ 1 poz. c)

Tab. VI/A. Zestawienie etatów i funduszu płac na rok 1953 (§ 1)

Tab. VII/A. Wynagrodzenie za udział w komisjach w 1953 r. (§ 3 poz. c)

Tab. I/S. Płace podstawowe pracowników na pełnych etatach wraz z dodatkami lokalnym i wyrównawczym (§ 1 poz. a)

Tab. II/S. Dodatki, dopłaty i płace dodatkowe pracowników na pełnych etatach (§ 1 poz. a)

Tab. III/S. Plan zatrudnienia pracowników na pełnych etatach (§ 1 poz. a)

Tab. IV/S. Płace pracowników na pełnych etatach na rok 1953 (§ 1 poz. a)

Tab. V/S. Płace pracowników na niepełnych etatach (§ 1 poz. b).

Tab. VI/S. Płace pracowników nie objętych etatami (§ 1 poz. c)

Tab. VII/S. Zbiorcza tabela funduszu płac na 1953 r. (§ 1).

Objaśnienia do tablic kalkulacyjnych funduszu płac.

(str. 1)

BUDŻET CENTRALNY—TERENOWY

Wzór „L”

Nazwa władzy wysyłającej.....

Liczby kontrolne dla planowania budżetowego

Dział..... Rozdział.....

Jednostka planująca (adresat).....

L. p.	T r e ś ć	Wytyczne na 1953 r.	U w a g i
1	Nazwa jednostki miary		
2	Wskaźnik budżetowy		
3	Ilość etatów		
4	Norma budżetowa ogólna		
5	Wydatki normowane		
6	w tym fundusz płac (§ 1)		
	Wydatki nie objęte normą ogólną		
	w tym: a) stypendia (§ 11)		
	b) dotacje (§ 19)		
	c)		
	d)		
7	Razem wydatki bieżące (5 + 6)		
8	Wydatki majątkowe		
	w tym: a) inwestycje niescentralizowane (§ 16)		
	b) inwestycje scentralizowane (§ 17)		
	c) kapitalne remonty		
9	Ogólna suma limitu (7 + 8)		

Potwierdzenie uzgodnienia z organem finansowym

Podpisz władzy wysyłającej

Objaśnienia i wskazówki na odwrocie.

Data

(str. 2)

O B J A Ś N I E N I A

1. Nazwę właściwej dla danego rozdziału jednostki miary, zgodną z wykazem jednostek miar podanym w klasyfikacji budżetowej, wpisuje się w rubryce „wytyczne na rok 1953”. Jeżeli w klasyfikacji brak jest oznaczenia jednostki miary (Dz. 1), należy stosować jednostkę miary podaną przez władzę wysyłającą liczby kontrolne.
2. Wskaźnik budżetowy oznacza średnio-roczną ilość jednostek miary.
3. Ilość etatów podaje się dla tych rozdziałów, dla których nie stanowi ona wskaźnika budżetowego. Np. w rozdziałach obejmujących jednostki administracyjne (Dz. 10 i 11) lub instytuty naukowo-badawcze jednostką miary jest etat, zaś wskaźnikiem budżetowym średnio-roczna ilość etatów.
4. Suma wydatków normowanych wynika z przemnożenia wskaźnika budżetowego przez normę ogólną.
5. W punkcie 6/b limit obejmuje dotacje tak dla instytucji społecznych jak i dla gospodarstw pomocniczych.
6. Potwierdzenie uzgodnienia z organem finansowym wymagane jest przy przekazywaniu liczb kontrolnych w pionach resortowych z poszczególnych wydziałów prezydium W. R. N. do odpowiednich prezydium P. R. N. i M. R. N.

Wskazówki władzy wysyłającej

BC | **BT**

PRELIMINARZ JEDNOSTKOWY **DOCHODÓW**
ZBIORCZY

Wzór Nr 1

Województwo _____ Powiat _____ <small>miasto stanowiące powiat</small> Gmina _____ <small>miasto nie stanowiące powiatu</small>	Część _____ Dział _____ Nazwa i adres jednostki _____ _____
---	---

Adnotacja władzy zatwierdzającej: Zatwierdzono w sumie zł _____
 (słownie zł _____)

_____ Data _____

Podpis i pieczęć

U w a g i:

Strona 2

Rozdział	Paragraf	N a z w a	1 9 5 2		
			Budżet	Wykonanie za 6 miesięcy	Przewidywane wykonanie za cały rok
1	2	3	4	5	6

Strona 3

Zgłoszenie	1 9 5 3					
	7	8	9	10	11	12

Strona 4

Objaśnienia i kalkulacje

_____ Data _____

Podpis władzy sporządzającej

Załączniki _____

BC | BT (strona 1)

PRELIMINARZ ^{JEDNOSTKOWY} _{ZBIORCZY*} WYDATKÓW

Wzór Nr 2

Województwo		Część..... Dział..... Rozdział.....		
powiat		Nazwa i adres jednostki		
miasto		
gmina		
miasto		
L.p.	T R E Ś C	Przewidywane wyko- nanie za rok 1952	Plan na rok 1953	Wskaźnik 4:3
1	2	3	4	5
1	Narodowy plan gospodarczy			
	a) nazwa jednostki miary			
	b) ilość jednostek miary			
	c) ilość urządzeń			
2	Budżet			
	a) nazwa jednostki miary			
	b) wskaźnik budżetowy			
3	Norma budżetowa ogólna			
	w tym:			
	a) wydatki osobowe (§§ 1, 2, 3, 3a)			
	b) wydatki na wyżywienie (§ 12)			
	c)			
	d)			
4	Wydatki normowane			
	§ 1 Płace (fundusz płac)			
	§ 2 Ubezpieczenia i świadczenia			
	§ 3 Bezosobowy fundusz płac			
	§ 3a Nagrody			
	§			
	§			
	§			
	§			
	§			
	§			
	§			
	§			
5	Wydatki nie objęte normą ogólną			
	§ 11 Stypendia			
	§ 19 poz. a Instytucje społeczne			
	§ 19 poz. b Gospodarstwa pomocnicze			
6	Razem wydatki bieżące (4+5)			
7	Wydatki majątkowe			
	§ 16 Inwestycje niescentralizowane			
	§ 17 Inwestycje scentralizowane			
	§ 18 Kapitałne remonty			
8	Ogólna suma preliminarza (6+7)			

*) Wzór Nr 2 użyć do opracowania preliminarza zbiorczego tylko w budżecie centralnym.

(str. 2)

Paragraf	Pozycja	Nazwa	1952			1953			
			Budżet	Wykonanie za 6 miesięcy	Przewidywane wykonanie za cały rok	Zgłoszenie			
1	2		4	5	6	7	8	9	10
		Suma ogólna							

(str. 3)

Paragraf	Pozycja	Nazwa	1952			1953			
			Budżet	Wykonanie za 6 miesięcy	Przewidywane wykonanie za cały rok	Zgłoszenie			
1	2	8	4	5	6	7	8	9	10

.....
Data

.....
podpis władzy sporządzającej

Załączniki

Adnotacje władzy zatwierdzającej: Zatwierdzono w sumie zł

(słownie z)

Data

UWAGI

.....
podpis i pieczęć

Województwo

Powiat

Miasto

Wzór Nr 2/Z

PRELIMINARZ ZBIORCZY WYDATKÓW

Część..... Dział..... Rozdział.....

Jednostka planująca

L. p.	T R E Ś C	Przewidywane wyko- nanie za rok 1952	Plan na rok 1953	Wskaźnik 4 : 3
1	2	3	4	5
1	Narodowy plan gospodarczy a) nazwa jednostki miary b) ilość jednostek miary c) ilość urzędzeń			
2	Budżet a) nazwa jednostki miary b) wskaźnik budżetowy			
3	Norma budżetowa ogólna w tym: a) wydatki osobowe (§§ 1, 2, 3, 3a) b) wydatki na wyżywienie (§ 12) c) d)			
4	Wydatki normowane (ogółem) § 1 Płace (fundusz płac) § 2 Ubezpieczenia i świadczenia § 3 Bezosobowy fundusz płac § 3a Nagrody § § § § § § § §			
5	Wydatki nie objęte normą ogólną § 11 Stypendia § 19 poz. a Instytucje społeczne § 19 poz. b Gospodarstwa pomocnicze			
6	Razem wydatki bieżące (4 + 5)			
7	Wydatki majątkowe § 16 Inwestycje uiescentralizowane § 17 Inwestycje scentralizowane § 18 Kapitałne remonty			
8	Ogólna suma preliminarza (6 + 7)			

Data

Podpis

OBJAŚNIENIA DO PRELIMINARZA ZBIORCZEGO

- Nazwę jednostki miary należy podawać zgodnie z nomenklaturą przyjętą w narodowym planie gospodarczym, zwłaszcza w tych przypadkach, gdy różni się ona od nomenkiatury budżetowej. Ilość urzędzeń oznacza przykładowo: ilość szkół, szpitali, domów kultury, kursów itp.
- Wskaźnik budżetowy oznacza średnio-roczną ilość jednostek miary. Nazwę budżetowej jednostki miary ustala klasyfikacja budżetowa. W przypadku, gdy w klasyfikacji brak jest oznaczenia jednostki miary, należy stosować nazwę podaną w instrukcjach resortowych.
- Norma ogólna wynika z podzielenia sumy wydatków normowanych (p. 4) przez wskaźnik budżetowy (p. 2b). Poszczególne elementy składowe normy ogólnej oblicza się podobnie, dzieląc analogiczne elementy wydatków normowanych przez wskaźnik budżetowy.
- Suma ogólna wydatków normowanych obejmuje wszystkie wydatki preliminarza, z wyjątkiem wymienionych w punktach 5 i 7. Wydatki normowane należy wyszczególnić według paragrafów.
- Suma wydatków bieżących obejmuje sumę wydatków normowanych i wydatków nie objętych normą ogólną. W punktach 5 i 7 wymienione są wszystkie możliwe rodzaje wydatków nie wchodzących w skład wydatków normowanych.

Uwagi jednostki planującej, zestawiającej preliminarz zbiorczy.

(Strona 1)

BC	BT
----	----

PRELIMINARZ ^{JEDNOSTROWY}/_{ZBIORCZY} ŚRODKÓW SPECJALNYCH

Wzór Nr 3

województwo	Typ	(Nr i nazwa)
powiat — miasto stanowiące powiat	Część	(Nr i nazwa)
gmina — miasto nie stanowiące powiatu	Dział	(Nr i nazwa)
	Rozdział	(Nr i nazwa)
(nazwa i adres jednostki sporządzającej)		

Zatwierdzono w sumie zł..... (słownie.....)

w tym wpłata do budżetu zł..... (słownie.....)

Data

PODPIS I PIECZĘĆ

UWAGI:

(Strona 2)

Paragraf	Pozycja	DOCHODY	Zatwierdzony preliminarz na rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953	
1	2	3	4	5	6

(Strona 3)

Paragraf	Pozycja	WYDATKI	Zatwierdzony preliminarz na rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953	
1	2	3	4	5	6

(Strona 4)

OBJASNIENIA I KALKULACJE

Data

podpis sporządzającego

Załączników.....

Wzór Nr 4

Preliminarz jednostkowy gospodarstw(a) pomocniczych(ego) typu (litera i nazwa)

(Województwo) do części działu rozdziału (numer i nazwa)

(powiat — miasto stanowiące powiat) (numer i nazwa)

(gmina — miasto nie stanowiące powiatu) (nazwa i adres jednostki sporządzającej)

UWAGI:

Zawierzono: dotacja z budżetu z /słownie /

wplata do budżetu z /słownie /

(data) Podpis i pieczęć

A. P L A N F I N A N S O W Y

Przychody	Przewidywane wykonanie za rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953	Rozchody	Przewidywane wykonanie za rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953
I. Realizacja produkcji			I. Koszty produkcji		
1. Roboty i usługi			1. Roboty i usługi		
2. Wyroby przemysłowe			2. Wyroby przemysłowe		
3. Produkcja roślinna			3. Produkcja roślinna		
4. Produkcja zwierzęca			4. Produkcja zwierzęca		
5. Inne			5. Inne		
Razem I			Razem I		
II. Przychody nadwyżeczne i pozaoperacyjne			II. Rozchody nadwyżeczne i pozaoperacyjne		
III. Amortyzacja środków podstawowych			w tym fundusz plac		
IV. Zwiększenie środków obrotowych wskutek przesunięć ze środków podstawowych			IV. Zmniejszenie środków obrotowych wskutek przesunięć do środków podstawowych		
V. Pozostałość środków obrotowych na początek roku			V. Pozostałość środków obrotowych na koniec roku		
1. Środki pieniężne			1. Środki pieniężne		
2. Materiały			2. Materiały		
3. Produkcja rozpoczęta			3. Produkcja rozpoczęta		
4. Wyroby gotowe			4. Wyroby gotowe		
5. Inne			5. Inne		
Razem V			Razem V		
VII. DOTACJA Z BUDŻETU			VI. Wplata na środki specjalne		
Suma bilansowa (I+II+III+IV+V+VII)			VII. WPLATA DO BUDŻETU		
			Suma bilansowa (I+II+IV+V+VI+VII)		

	Przebiegu wykonanie za rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953			Przebiegu wykonanie za rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953
B. RENTOWNOŚĆ						
I. Realizacja produkcji						
1. Po cenie sprzedanej						
2. Wg kosztu własnego						
Razem						
II. Strata						
Razem I+II						
C. NADWYZKA						
I. Nadwyżka						
1. Zysk						
2. Przychody nadwyżkowe i pozaoperacyjne						
3. Amortyzacja środków podstawowych						
Razem						
II. Niedobór do pokrycia						
Razem I+II						
D. ŚRODKI OBROTOWE						
III. Pokrycie niedoboru						
1. Ze zmniejszenia środków obrotowych						
3. Z dotacji z budżetu						
Razem						
I. Pozostałość środków obrotowych na początek roku						
II. Zwiększenie środków obrotowych						
1. Z przesunięć ze środków podstawowych						
2. Z nadwyżki						
3. Z dotacji z budżetu						
Razem						
Razem I+II						
E. ROZLICZENIE Z BUDŻETEM						
III. Dotacja z budżetu						
1. Na pokrycie niedoboru						
2. Na zwiększenie środków obrotowych						
Razem						
II. Wpłata do budżetu						
1. Z nadwyżki						
2. Ze zmniejszenia środków obrotowych						
Razem						

(data)

Załączników

(podpis sporządzającego)

Załącznik do wzoru Nr 4

FUNDUSZ PŁAC

Wyszczególnienie	Przewidywane wykonanie za rok 1952	Zgłoszenie na rok 1953	
a. Pracownicy na pełnych etatach			
b. Pracownicy na niepełnych etatach			
c. Pracownicy nie objęci etatami			
Razem			

Objaśnienia i kalkulacje

Wyjaśnienia do wzoru Nr 4.

1. **Realizacja produkcji:** sumy uzyskiwane ze sprzedaży produktów lub za wykonanie robót i usług oraz wartość produktów przekazywanych na zaspokojenie własnych potrzeb gospodarstwa.

2. **Koszty produkcji:** rzeczywiście ponoszone koszty w związku z działalnością produkcyjną lub usługową (w szczególności zużycie materiałów, robocizna i koszty ogólne) oraz odpisy amortyzacyjne środków podstawowych (patrz pkt. 7).

3. **Roboty i usługi:** działalność nie wykraczająca poza normalny zakres działania gospodarstwa i nie mająca charakteru wytwórczego (np. reperacja powierzonych maszyn, analiza powierzonych materiałów).

4. **Inne (koszty produkcji lub realizacja produkcji):** pozycja ta może mieć zastosowanie tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy konkretna działalność gospodarcza nie może być zaliczona ani do kategorii robót i usług, ani do produkcji przemysłowej, roślinnej czy zwierzęcej. Charakter tej działalności musi być każdorazowo wyjaśniony.

5. **Fundusz płac:** płace, robocizna oraz należne pracownikom świadczenia w naturze. Ubezpieczenia społeczne do funduszu płac nie zaliczają się. Nie należy również do funduszu płac robocizna nie podlegająca faktycznej wypłacie (np. robocizna personelu nauczycielskiego i uczniów w warsztatach szkolnych). Tabela funduszu płac (załącznik do wzoru Nr 4) dostosowana jest do potrzeb rejestracji etatów, stawek i funduszu płac.

Poz. a i b tabeli obejmuje personel zarządu lub administracyjny, poz. c obejmuje robotników produkcyjnych lub usługowych.

Fundusz nagród i prac zleconych, zamieszczony w 1953 r. poza funduszem płac, nie podlega rejestracji.

W zakresie objaśnień i kalkulacji funduszu płac w preliminarzach gospodarstw pomocniczych obowiązują te same zasady, co w preliminarzach jednostek budżetowych.

6. **Środki podstawowe:** obiekty majątku trwałego i przedmioty o wartości jednostkowej powyżej 30 zł i użyteczności powyżej 1 roku, np. zabudowania, urządzenia plantacyjne i melioracyjne, inwentarz specjalny (instrumenty, aparaty itp.), środki transportowe, inwentarz gospodarczy, zwierzęta robocze (konie, woły itp.), zwierzęta produktywne (inwentarz zarodowy, krowy mleczne itp.).

7. **Amortyzacja środków podstawowych:** stawki amortyzacji środków podstawowych dla gospodarstw pomocniczych ustalają właściwe resortowo władze naczelne i urzędy centralne. Nie oblicza się amortyzacji inwentarza żywego roboczego i produktywnego.

8. **Środki obrotowe:** środki pieniężne, należności, materiały, które w procesie produkcji ulegają zużyciu lub przetworzeniu, wyroby gotowe, przedmioty, których okres użyteczności nie przekracza 1 roku, przedmioty o wartości jednostkowej poniżej 30 zł bez względu na okres ich użyteczności oraz inwentarz żywy młody i na opasie (zwierzęta młode i zwierzęta rzeźne).

9. **Środki pieniężne:** gotówka w kasie i saldo na rachunku bieżącym w banku.

10. **Inne środki obrotowe:** do innych środków obrotowych (poza środkami pieniężnymi, materiałami, produkcją rozpoczętą i wyrobami gotowymi) zalicza się w pierwszym rzędzie nieściągnięte wierzytelności, zmniejszone o niepokryte zobowiązania.

11. **Zwiększenie środków obrotowych wskutek przesunięć ze środków podstawowych:** np. sprzedaż, opas lub ubój zwierząt, które z jakichkolwiek powodów straciły charakter roboczy lub produktywny.

12. **Zmniejszenie środków obrotowych wskutek przesunięć do środków podstawowych:** przykłady: a) zakup środków podstawowych, b) dorastanie młodych zwierząt do zdolności roboczej lub produktywny.

Strona pierwsza

BUDŻET JEDNOSTKOWY-ZBIORCZY NA ROK 1953

Strona druga, czwarta itd.

Część	Dział	Rozdział	Paragraf	Dochody — Wydatki	Budżet 1952 r.	Projekt budżetu 1953 r.
1	2	3	4	5	6	7

Strona trzecia, piąta itd.

1953 — z m i a n y					
8	9	10	11	12	U w a g i
					13

U w a g a: 1) Rubrykę „paragraf“ wypełnia się:

- a) w projektach budżetów jednostkowych,
- b) w projektach budżetów zbiorczych wyłącznie dla dochodów dz. I.

2) W projektach zbiorczych budżetów po każdym dziale w danej części oraz w końcu projektu należy zestawić sumy §§ 17, 21 i 22.

Budżet _____
 Część _____
 Dział _____
 Rozdział _____

**Place podstawowe pracowników na pełnych etatach wraz z dodatkami:
 lokalnym i wyrównawczym (§ 1 poz. a)**

Tab. I/A

Kategorie pracowników według specjalności	Grupa uposażenia	Przewidywane wykonanie 1952 r.			Plan na rok 1953				
		Zatrudnieni przez cały rok	Zatrudnieni okresowo	Ilość pracowników ogółem (3+4)	Zatrudnieni przez cały rok	Zatrudnieni okresowo	Ilość pracowników ogółem (6+7)	Stawka płacy miesięcznej	Płaca roczna
		Ilość pracowników-miesięcy			Ilość pracowników-miesięcy				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
O g ó ł e m									
I. Pracownicy administracyjno-biurowi	—								
1. Pracownicy administracyjni	—								
(zaszeregowani do grup: pracowników państwowych — układu zbiorowego — w/g siatki finansowej)	I								
	II								
	III								
	IV								
	V								
	VI								
	VII								
	VIII								
	IX								
	X								
	XI								
	XII								
w tym wozni	ryczalk								
2. Sędziowie	—								
	I								
	II								
	III								
	IV								
II. Pracownicy obsługi	—								
1. Pracownicy samochodowi	—								
	I								
	II								
	III								
	IV								
	a								
	b								
	c								
	d								
2. Pozostali pracownicy ¹⁾	—								
sprzątaczk	ryczalk								
gońcy	„								
palacze	„								
itd.									

¹⁾ W przypadku gdy chodzi o pracowników zaszeregowanych do grup układu zbiorowego, nie podaje się rozbięcia na poszczególne rodzaje zajęć, lecz na grupy uposażenia.

Budżet

Część

Dział

Rozdział

**Dodatki, dopłaty i płace dodatkowe pracowników
na pełnych etatach (§ 1 poz a.)**

Tab. II/A

Kategorie pracowników według specjalności	Rodzaje dodatków, do- płat i płac dodatkowych	Przewidywane wykona- nie 1952 r.		Plan na rok 1953		
		Ilość pra- cowniko- miesięcy ogółem	Kwota roczna	Ilość pra- cowniko- miesięcy ogółem	Stawka	Kwota roczna
1		2	3	4	5	6
Ogółem						
I. Pracownicy administracyjno-biurowi						
1. Pracownicy administracyjni						
a. Dodatki funkcyjne —						
stawka 1						
" 2						
" 3						
" 4						
" 5						
b. Dodatki służbowe —						
stawka a						
" b						
" c						
" d						
c. Dodatki specjalne —						
d. Premie —						
2. Sędziowie						
a. Dodatki funkcyjne —						
stawka 1						
" 2						
" 3						
" 4						
" 5						
" 6						
" 7						
" 8						
b. Dodatki specjalne —						
II. Pracownicy obsługi						
1. Pracownicy samochodowi						
a. Premie						
b. Dopłaty						
za godzin nadliczbowych a zł za godz.						
x						
2. Pozostali pracownicy						
a. Premie						
b. Dopłaty						
za godzin nadliczbowych a zł za godz.						
x						

Plan zatrudnienia pracowników na pełnych etatach (§ I poz. a)

Tab. III/A

Kategorie pracowników według specjalności	Grupa uposażenia	Liczba pracowników					
		W/g budżetu na 1952 r. na koniec roku	W/g stanu faktycznego na 1.VII. 1952 r.	Plan zatrudnienia na 1953 r.			
				od..... do.....	od..... do.....	od..... do.....	od..... do.....
1	2	3	4	5	6	7	8
Ogółem	—						
I. Pracownicy administracyjno-biurowi	—						
1. Pracownicy administracyjni ¹⁾	—						
w tym woźni ²⁾	—						
	I						
	do XII						
	ryczałt						
II. Pracownicy obsługi	—						
1. Pracownicy samochodowi	—						
	I						
	II						
	III						
	IV						
	a						
	b						
	c						
	d						
	—						
2. Pozostali pracownicy ³⁾ . . .							

- b) a) Zaszeregowani do grup pracowników państwowych
- b) Zaszeregowani do grup układu zbiorowego pracy branży
- c) Zaszeregowani według siatki finansowej

Niepotrzebne skreślić

²⁾ Liczbę woźnych w poszczególnych grupach uposażenia umieścić w nawiasach

- ³⁾ a) Płatni według stawek ryczałtowych
- b) Zaszeregowani do grup układu zbiorowego pracy branży

Niepotrzebne skreślić

Budżet _____
 Część _____
 Dział _____
 Rozdział _____

**Dodatki, dopłaty i płace dodatkowe pracowników
 na pełnych etatach (§ 1 poz. a)**

Tab. II/S

Kategorie pracowników według specjalności	Przewidywane wykonanie 1952 r.		Plan na 1953 r.		
	liczba pracowników-miesięcy ogółem	kwota roczna	liczba pracowników-miesięcy ogółem	stawka	kwota roczna
1	2	3	4	5	6
O g ó ł e m					
I. Pracownicy działalności podstawowej:					
Nauczyciele i wychowawcy					
1. a) Dodatki funkcyjne					
stawka 1					
" 2					
itd.					
b) Dodatki służbowe					
stawka a					
" b 21,					
itd.					
c) Dodatki specjalne					
2. Premie					
3. Dopłaty					
zagodzin nadliczbowych					
a zł za godzinę					
4. Płace dodatkowe					
za wysługę lat					
wartość deputatu					
itd.					
II. Pracownicy administracyjno - biurowi:					
a) Dodatki funkcyjne					
stawka 1					
" 2					
itd.					
b) Dodatki służbowe					
stawka a					
" b					
itd.					
III. Pracownicy obsługi:					
1. Pracownicy samochodowi					
a) Premie					
b) Dopłaty					
zagodzin nadliczbowych					
a zł za godzinę					
2. Pozostali pracownicy					
a) Premie					
b) Dopłaty					
zagodzin nadliczbowych					
a zł za godzinę					

Plan zatrudnienia pracowników na pełnych etatach (§ 1 poz. a)

Tab. III/S

Kategorie pracowników według specjalności	Grupa uposażenia	Liczba pracowników					
		Wg budżetu na 1952 r. na koniec roku	Wg stanu faktycznego na 1.VII. 1952 r.	Plan zatrudnienia na 1953 r.			
				od _____ do _____	od _____ do _____	od _____ do _____	od _____ do _____
1	2	3	4	5	6	7	8
Ogółem	—						
I. Pracownicy działalności podstawowej:	—						
nauczyciele i wychowawcy ¹⁾	I						
pracownicy nauki ¹⁾	II						
pracownicy służby zdrowia ¹⁾	III						
	do XII						
II. Pracownicy administracyjno-biurowi	—						
w tym woźni ²⁾	—						
	I						
	do XII						
	ryczałt						
III. Pracownicy obsługi . .	—						
1. Pracownicy samochodowi	—						
	I						
	II						
	III						
	IV						
	a						
	b						
	c						
	d						
2. Pozostali pracownicy .	—						
Sprzątaczkzi							

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.
²⁾ Liczbę woźnych w poszczególnych grupach uposażenia umieścić w nawiasach

Place pracowników na pełnych etatach na 1953 r. (§ 1 poz. a)

Tab. IV S

Kategorie pracowników według specjalności	Średnia płaca miesięczna				Liczba pracowników miesięcy ogółem	Fundusz płac roczny			
	Płace podstawowe	Dodatki	Premie i godziny nadliczbowe	Razem (2+3+4)		Płace podstawowe	Dodatki	Premie i godziny nadliczbowe	Razem (7+8+9)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ogółem									
I. Pracownicy działalności podstawowej									
1.									
2.									
3.									
4.									
II. Pracownicy administracyjno-biurowi									
w tym woźni									
III. Pracownicy obsługi									
1. Pracownicy samochodowi									
2. Pozostali pracownicy									

Place pracowników na niepełnych etatach (§ 1 poz. b)

Tab. V S

Kategorie pracowników według specjalności	Przewidywane wykonanie 1952 r.			Plan na 1953 r.		
	Liczba godzin zatrudnienia w roku	Stawka wynagrodzenia za 1 godz. ogółem	Kwota roczna (2 × 3)	Liczba godzin zatrudnienia w roku	Stawka wynagrodzenia za 1 godz. ogółem	Kwota roczna (5 × 6)
1	2	3	4	5	6	7
Ogółem						
I. Pracownicy działalności podstawowej						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pracownicy administracyjno-biurowi						
w tym woźni						
III. Pracownicy obsługi						
1. Pracownicy samochodowi						
2. Pozostali pracownicy						

Zbiorcza tabela funduszu płac na 1953 r. (§ 1)

Tab. VII/S

Wyszczególnienie	Pracownicy na pełnych etatach (poz. a)	Pracownicy na niepełnych etatach (poz. b)	Pracownicy nie objęci etatami (poz. c)	Razem § 1
1	2	3	4	5
O g ó l e m				
I. Pracownicy działalności podstawowej				
II. Pracownicy administracyjno-biurowi				
III. Pracownicy obsługi				

Objaśnienia do wzorów kalkulacyjnych funduszu płac.

W celu ujednoczenia pojęcia funduszu płac w budżecie i narodowym planie gospodarczym uległa przekształceniu dotychczasowa treść § 1, a w związku z tym i pozostałych paragrafów wydatków osobowych. Kredyt na płace limitowany jest sumą funduszu płac i ilością etatów osobowych z podziałem na grupy uposażenia lub rodzaje czynności służbowych. Stąd też tabele kalkulacyjne zostały dostosowane do nowej treści § 1 i uwzględniają elementy szczegółowej kalkulacji funduszu płac.

Odrębność schematu zaszerzgowania i stawek płac powodujących odmienny system kalkulowania wydatków na płace znalazła wyraz w ustaleniu oddzielnych tabel do obliczania płac dla jednostek administracyjnych i jednostek socjalno-kulturalnych.

Jednostki administracyjne (również i jednostki budżetowe działu 1 — Gospodarka narodowa) dokonują obliczenia funduszu płac i zestawienia etatów w tabelach wzór I/A—VII/A, jednostki socjalno-kulturalne zaś w tabelach wzór I/S — VII/S.

Celem uniknięcia błędnego interpretowania terminologii części składowych płac wyjaśnia się, iż w skład pojęcia płacy wchodzi: 1) płaca podstawowa obejmująca płacę zasadniczą, tj. uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami lokalnym i wyrównawczym, dodatki: funkcyjny, służbowy, specjalny, reprezentacyjny (poza wydatkami reprezentacyjnymi i dyspozycyjnymi objętymi § 4), dodatek za wysługę lat oraz dopłaty, tj. premie i godziny nadliczbowe (ruchoma część płac), 2) płaca dodatkowa, tj. wartość deputatów.

Układ tabel kalkulacyjnych uwzględnia wymagania rejestracji etatów i funduszu płac oraz metody kalkulacji wydatków i obliczenia wskaźnika budżetowego, a mianowicie:

A. W administracji oraz w jednostkach budżetowych działu 1.

Tabela I/A operuje pracowniko-miesiącami dla obliczenia kredytu na płace zasadnicze wraz z dodatkami

lokalnym i wyrównawczym według grup uposażenia. Wyodrębnione są kategorie pracowników państwowych uposażonych według odrębnych siatek płac. W przypadku gdy znajdują się w administracji pracownicy na układach zbiorowych pracy, należy ich wyodrębnić w osobną grupę z podziałem na kategorie pracowników administracyjno-biurowych i personel obsługi, według grup uposażenia przewidzianych zbiorowym układem pracy. W budżetach terenowych należy wyodrębnić pracowników finansowych na siatce płac finansowej.

Tabela II/A obejmuje dodatki do uposażenia zasadniczego różniczkowane wg stawek, dodatki specjalne, wśród których należy rozróżnić: kwalifikacyjne, przejściowe za brak mieszkań, ewentualnie ekwiwalent za świadczenia w naturze i inne dodatki specjalne, oraz ruchomą część płac, tj. premie i godziny nadliczbowe, które podać należy w stawce przeciętnej.

Tabela III/A służy do wykazania liczby pracowników na pełnych etatach stosownie do ustaleń Państwowej Komisji Etatów. W rubryce 3 podaje się liczbę pracowników ustaloną w budżecie na rok 1952 na koniec roku. W rubryce 5, 6, 7 i ewentualnie dalszych należy podać okres zatrudnienia i liczbę zatrudnionych w danym okresie. Pracowników na stanowiskach sędziowskich należy wyodrębnić w p. I (pracownicy administracyjno-biurowi) jako osobną pozycję 2 (sędziowie) z podziałem na grupy uposażenia.

W grupie „pozostałych pracowników” (w p. II poz. 2) należy uwzględnić:

- w rubryce 1 — podział według rodzaju czynności (sprzątaczkę, gońcy, palacze itd.), jeżeli pracownicy ci płatni są według stawek ryczałtowych, albo
- w rubryce 2 — podział na grupy uposażenia, jeżeli pracownicy ci płatni są według stawek układu zbiorowego pracy. W przypadku, gdy na jednej tablicy zbiegają się dwie lub trzy kategorie pracowników administracyjnych (zaszerzgowani do grup pracowników państwowych, zaszerzgowani do grup układu zbiorowego pracy, zaszerzgowani

według siatki finansowej), należy każdą z tych kategorii wyodrębnić, a tabelę odpowiednio przedłużyć.

Tabela IV/A służy do obliczania płac pracowników zatrudnionych nie w pełnym wymiarze godzin. Stąd też w tabeli tej stosuje się jako jednostkę obliczeniową pracowniko-godzinę. Dla obliczenia płac należy przyjmować stawkę wynagrodzenia obejmującą wszystkie elementy (dodatki i dopłaty). Dla soltysów należy przyjąć teoretyczną ilość pracowniko-godzin, odpowiadającą wysokości średniej płacy (w zasadzie 2 godz. 20 min. tj. 1/3 normalnego wymiaru 7 godz. na jednego soltysa).

Tabela V/A służy do obliczania funduszu płac pracowników, dla których nie są ustalone etaty. Do tej kategorii pracowników należą przeważnie robotnicy produkcyjni lub usługowi oraz pracownicy umysłowi płatni od dokonanych czynności. Ilość pracowników i czas ich pracy są zwykle zmienne.

Tabela VI/A służy do zbiorczego zestawienia etatów i funduszu płac pracowników płatnych z § 1 i obliczenia wskaźnika budżetowego. Celem tej tabeli jest sprawdzenie wykazanych w poprzednich tabelach pracowniko-miesięcy i pracowniko-godzin do wspólnego mianownika, t. zn. etatu całorocznego i ustalenie średniej płacy rocznej. Dlatego też ilość pracowniko-miesięcy (rubr. 2) należy dzielić przez 12, zaś liczbę godzin zatrudnionych w roku przez 2.100 lub 2.400 w zależności od ilości godzin pracy w ciągu dnia (7 bądź 8 godzin).

We wszystkich tabelach rubryk oznaczonych „x” nie wypełnia się.

B. W usługach socjalno-kulturalnych.

Tabele od I/S — VII/S obejmują większą ilość kategorii pracowników według specjalności, niż tabele „A”.

W grupie „Pracownicy działalności podstawowej” należy podawać oddzielnie pracowników według specjalności, a mianowicie:

- 1) nauczyciele i wychowawcy,
- 2) państwowi pracownicy nauki
(w tab. IV/S i V/S z podziałem na:
 - a) samodzielnych pracowników nauki,
 - b) pomocniczych pracowników nauki,
 - c) pracowników pomocniczo-technicznych),
- 3) pracownicy służby zdrowia
(w tab. IV/S i V/S z podziałem na:
 - a) lekarzy,
 - b) średni personel pomocniczo-lekarski,
 - c) niższy personel pomocniczo-lekarski).

Stan zatrudnienia wg ilości pracowników podaje się w tabeli III/S.

W przypadku, gdy na jednej tabeli III/S zbiegają się dwie lub trzy kategorie pracowników działalności podstawowej (nauczyciele i wychowawcy, pracownicy nauki, pracownicy służby zdrowia), należy każdą z nich wyodrębnić, a tabelę odpowiednio przedłużyć.

W tabeli IV/S fundusz płac roczny wyprowadza się przez pomnożenie średniej płacy miesięcznej przez liczbę pracowniko-miesięcy ogółem, przy zachowaniu jednak rozbięcia średniej płacy miesięcznej na części składowe, tj. płacy podstawowej, dodatków i płac ruchomych (premi i godzin nadliczbowych).

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. (poz. 913).

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1952 r.

w sprawie planowania budżetowego nakładów inwestycyjnych objętych planem inwestycyjnym na rok 1953.

Część I.

Postanowienia ogólne.

Rozdział 1.

Zakres działania instrukcji.

§ 1. Instrukcja niniejsza reguluje zasady planowania budżetowego nakładów inwestycyjnych na inwestycje scentralizowane i na limitowe inwestycje niescentralizowane, jednostek finansowanych z budżetu Państwa i jednostek rozliczających się z budżetem Państwa.

W szczególności do jednostek tych zaliczają się:

- 1) jednostki budżetowe oraz należące do nich gospodarstwa pomocnicze,
- 2) działające według zasad pełnego lub pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa i zakłady,
 - b) centrale spółdzielczo-państwowe,
 - c) banki i instytucje ubezpieczeniowe,
 - d) przedsiębiorstwa i zakłady nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, zorganizowane w

formie spółek prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa lub osoby prawa publicznego posiadają udział przenoszący 50% kapitału zakładowego,

- e) przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym wykonywanym przez jednostki państwowe;

- 3) organizacje polityczne i społeczne.

§ 2. Instrukcja niniejsza nie dotyczy inwestycji niescentralizowanych pozalimitowych.

§ 3. 1. Szczegółowe określenie pojęcia inwestycji oraz podziału inwestycji (m. in. na inwestycje scentralizowane i niescentralizowane oraz na inwestycje I i II grupy) zawiera instrukcja Nr 93 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, stanowiąca załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 163 z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych.

2. Budżetami gmin wiejskich objęte są wyłącznie inwestycje niescentralizowane, natomiast inwestycje scentralizowane gmin wiejskich obejmowane są jednolitymi budżetami powiatowymi.

Część II.

Rozdział 3.

Planowanie budżetowe nakładów inwestycyjnych na inwestycje scentralizowane.

Rozdział 2.

Liczby kontrolne dla planowania budżetowego limitowych inwestycji scentralizowanych.

§ 4. 1. Inwestorzy centralni (ministerstwa i inne urzędy centralne, oznaczone w budżecie symbolem części) obowiązani są wprowadzić do „liczb kontrolnych planowania budżetowego” (wzór „L”) przesłanych przez Ministerstwo Finansów, otrzymane od Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego limity inwestycyjne brutto przeznaczone dla jednostek budżetowych, organizacji politycznych i społecznych oraz dla przedsiębiorstw objętych działaniami usług kulturalno-socjalnych. W liczbach kontrolnych planowania budżetowego należy wymienione limity inwestycyjne podzielić z taką szczegółowością, z jaką zostały przez inwestorów centralnych podzielone pozostałe liczby kontrolne. W zakresie limitów inwestycyjnych dla inwestorów finansowanych z budżetu centralnego, podział ten musi nastąpić ze szczegółowością do rozdziału budżetowego. W zakresie limitów inwestycyjnych dla inwestorów finansowanych z budżetów terenowych podział ten może być dokonany jedynie ze szczegółowością do działów budżetowych.

2. Rozdział limitów inwestycyjnych między budżet centralny i zbiorcze budżety poszczególnych województw (m. st. Warszawy i m. Łodzi) podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów łącznie z zatwierdzeniem pozostałych liczb kontrolnych.

3. Liczby kontrolne dotyczące limitów inwestycyjnych, przeznaczonych dla jednostek finansowanych z budżetów terenowych są przekazywane przez Ministerstwo Finansów prezydentom wojewódzkich rad narodowych łącznie z pozostałymi liczbami kontrolnymi dla zbiorczych budżetów województw.

§ 5. Dla przedsiębiorstw i zakładów, objętych działem 1 — Gospodarka narodowa, przesyłanie liczb kontrolnych dla limitów inwestycyjnych nie obowiązuje, a kredyty budżetowe na inwestycje dla tej kategorii jednostek zostaną opracowane w ramach ich bilansów dochodów i wydatków.

§ 6. Liczbami kontrolnymi i bilansami dochodów i wydatków mogą być objęte jedynie limity inwestycyjne podlegające podziałowi, tj. bez uwzględnienia przydzielonej inwestorowi centralnemu rezerwy na okres realizacji planu inwestycyjnego. Sprawa zabezpieczenia stosownych środków na sfinansowanie limitów, które zostaną uruchomione w ramach tej rezerwy, zostanie załatwiona odrębnie.

§ 7. Liczby kontrolne na inwestycje scentralizowane przekazywane są w kwotach brutto, opartych na kwotach limitów inwestycyjnych, które określają wartości kosztorysowe lub cennikowe nakładów inwestycyjnych na bazie cen obowiązujących w dniu 31 marca 1952 r.

Plany pokrycia finansowego inwestycji.

§ 8. 1. Plany pokrycia finansowego inwestycji określają wysokość środków, jakie z poszczególnych źródeł zostaną przeznaczone na pokrycie zapotrzebowania środków finansowych obliczonego na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych.

2. Plany pokrycia finansowego inwestycji stanowią podstawę finansowania inwestycji scentralizowanych wraz z dokumentacją planu inwestycyjnego, dokumentacją projektowo-kosztorysową oraz umową o wykonawstwo.

§ 9. 1. Inwestorzy bezpośredni sporządzają jednostkowe, a w określonych dalszymi przepisami przypadkach — również odcinkowe plany pokrycia finansowego inwestycji.

2. Jednostki sporządzające zbiorcze bilanse dochodów i wydatków lub zbiorcze preliminarze budżetowe sporządzają zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji. Jeśli między sporządzeniem jednostkowych planów a opracowaniem zbiorczych planów lub między sporządzeniem zbiorczych planów niższego szczebla a opracowaniem zbiorczych planów wyższego szczebla nastąpiły zmiany wysokości limitów inwestycyjnych inwestorów objętych zbiorczymi planami, jednostki sporządzające zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji uwzględniają w nich dokonane zmiany wysokości limitów inwestycyjnych, przeprowadzając równocześnie odpowiednie zmiany w planach jednostkowych (zbiorczych niższego szczebla) i odcinkowych

3. Jednostkowe i zbiorcze plany pokrycia sporządzane są na formularzach wg wzoru PF/53/1 stanowiącego załącznik Nr 1, a odcinkowe plany pokrycia — na formularzach według wzoru PF/53/2 stanowiącego załącznik Nr 2. Inwestorzy wypełniają w tych planach symbole budżetowe wg następujących zasad: jednostki budżetowe oraz organizacje polityczne i społeczne podają numery i nazwy działu i rozdziału w ramach których otrzymały limit inwestycyjny. Inwestorzy działający na zasadach rozrachunku gospodarczego podają numer i nazwę działu i rozdziału, właściwe dla nich bieżącej działalności. W planach sporządzonych przez jednostki administracji gospodarczej dla tytułów zbiorczych obejmujących inwestycje podległych przedsiębiorstw, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, podaje się dział i rozdział, właściwy dla finansowania bieżącej działalności podległych przedsiębiorstw.

4. Jednostki sporządzające bilanse dochodów i wydatków sporządzają plany pokrycia (jednostkowe, odcinkowe i zbiorcze) z rozbiciem na kwartały. Jednostki budżetowe oraz organizacje polityczne i społeczne wypełniają w tych planach tylko rubryki roczne.

§ 10. Jednostkowe plany pokrycia finansowego inwestycji na rok 1953 obowiązane są sporządzić wszystkie jednostki, które otrzymały limit na rok 1953 na limitowe inwestycje scentralizowane lub przewidują przejście na rok 1953 zobowiązań z tytułu działalności inwestycyjnej wykonywanej w ramach limitów inwestycyjnych na rok 1952.

§ 11. 1. Jednostki, które posiadać będą kilka tytułów inwestycyjnych, z których poszczególne finansowane będą z poszczególnych rozdziałów budżetowych,

jak również jednostki, których poszczególne tytuły inwestycyjne finansowane będą przez różne oddziały banków finansujących inwestycje, sporządzają oddzielne plany jednostkowe dla tytułów finansowanych z poszczególnych rozdziałów budżetowych lub przez poszczególne oddziały banków.

2. Jednostki, które w ramach otrzymanego limitu na limitowe inwestycje scentralizowane sporządzają kilka wniosków inwestycyjnych obowiązane są niezależnie od planu jednostkowego (lub w okolicznościach określonych w ust. 1 od planów jednostkowych) sporządzić dla każdego wniosku inwestycyjnego odcinkowy plan pokrycia, który będzie miał na celu ułatwienie aktualizacji planów.

3. Jednostki, które swym jednostkowym planem pokrycia obejmują zobowiązania dotyczące tytułów inwestycyjnych 1952 r., których dalsza realizacja nie jest przewidziana w ramach otrzymanego limitu na inwestycje scentralizowane na rok 1953, niezależnie od wprowadzenia tych zobowiązań do jednostkowego planu pokrycia sporządzają dla nich oddzielny odcinkowy plan pokrycia.

4. Odcinkowe plany pokrycia stanowią załączniki do jednostkowych planów pokrycia.

§ 12. Jednostkowe plany pokrycia stanowią załączniki do bilansów dochodów i wydatków lub preliminarzy budżetowych i przesyłane są jednostkom nadrzędnym wraz z bilansami dochodów i wydatków lub preliminarzami budżetowymi w terminach ustalonych odrębnymi przepisami dla przesyłania tych dokumentów.

§ 13. 1. W odcinkowych planach pokrycia jako pokrycie na określone nimi zapotrzebowanie środków finansowych wykazywane są jedynie środki, które mogą być przeznaczone wyłącznie na finansowanie objętej danym planem odcinkowym inwestycji.

2. Szczegółowsze objaśnienie postanowienia ust. 1 zawarte jest w załączniku Nr 6 w części dotyczącej wzoru PF/53/2.

§ 14. 1. Zbiorcze plany pokrycia (§ 9 ust. 2) sporządzane są dla każdego rozdziału budżetowego oddzielnie.

2. Wykazane w zbiorczych planach kwoty pokrycia z kredytu budżetowego wprowadzane są zarówno do § 17 właściwych preliminarzy wydatków, jak i do bilansów dochodów i wydatków.

3. Do zbiorczych planów pokrycia dołącza się wszystkie jednostkowe plany pokrycia stanowiące podstawę ich sporządzenia wraz z dołączonymi do nich planami odcinkowymi.

4. Centralne zarządy (analogiczne jednostki organizacyjne) dołączają ponadto do zbiorczych planów pokrycia plany akumulacji i podziału amortyzacji scentralizowanej sporządzone wg wzoru PF/53/3, stanowiącego załącznik Nr 3 — osobno dla każdego rozdziału budżetowego. Plany te obejmują również akumulację amortyzacji przedsiębiorstw nie inwestujących w 1953 r. jak i przedsiębiorstw, które otrzymały limity na 1953 r. tylko na limitowe inwestycje niescentralizowane. Wydziały wojewódzkich rad narodowych na r. 1953 planów akumulacji i podziału amortyzacji scentralizowanej nie sporządzają, gdyż w 1953 r. amortyzacja przedsiębiorstw terenowych nie będzie centralizowana.

§ 15. Jednostki sporządzające zbiorcze plany pokrycia sporządzają również zestawienia jednostkowych pla-

nów pokrycia wg wzoru PF/53/4, stanowiącego załącznik Nr 4.

§ 16. 1. Inwestorzy centralni w zakresie budżetu centralnego a prezydium rad narodowych w zakresie budżetów terenowych sporządzają zestawienia zbiorczych planów pokrycia (sporządzonych dla poszczególnych rozdziałów budżetowych) według wzoru PF/53/5, stanowiącego załącznik Nr 5.

2. Zestawienia, o których mowa w ust. 1, przez inwestorów centralnych sporządzane są odrębnie dla każdego działu budżetowego, a w ramach działu I (Gospodarka narodowa) odrębnie dla:

- 1) przemysłu,
- 2) budownictwa,
- 3) rolnictwa i leśnictwa,
- 4) komunikacji i łączności,
- 5) obrotu towarowego,
- 6) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

3. Zestawienia, o których mowa w ust. 1, sporządzane są przez prezydium rad narodowych (wydziały finansowe) w odniesieniu do całości danego budżetu, w układzie klasyfikacji wydatków budżetowych.

4. Zestawienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są równocześnie z projektami preliminarzy budżetowych.

Rozdział 4.

Źródła finansowania inwestycji scentralizowanych.

§ 17. Inwestycje scentralizowane finansowane są ze środków własnych inwestorów oraz z kredytu budżetowego.

§ 18. W okresie planowania na finansowanie inwestycji scentralizowanych przeznaczane są następujące środki własne:

- 1) różne środki, do których zalicza się:
 - a) obowiązkowe świadczenia ludności w naturze,
 - b) wpływy z produktów ubocznych,
 - c) amortyzację środków trwałych przedsiębiorstw w budowie i S. O. W. I.
- 2) amortyzacja.

2. Obowiązkowe świadczenia ludności w naturze planowane są przez poszczególne jednostki jedynie wówczas, jeśli prezydium właściwej rady narodowej zgodnie z obowiązującymi przepisami przydzieli odpowiedniemu jednostkom przed sporządzeniem przez nie planów pokrycia określoną ilość tych świadczeń z podaniem ich wartości.

3. Wpływy z produktów ubocznych są to wpływy ze sprzedaży produktów uzyskanych ubocznie przy wykonywaniu inwestycji (np. złom i cegła z rozbiórki, węgiel i inne kopaliny). Wysokość tych wpływów określa się na zasadzie przewidywań opartych na praktyce lat ubiegłych lub na szacunku. W przypadku gdy planowana jest nie sprzedaż, lecz zużycie produktów ubocznych, uzyskanych przy wykonywaniu inwestycji na realizację tejże inwestycji, wartość tych produktów jest czynnikiem zmniejszającym zapotrzebowanie środków finansowych na daną inwestycję, a nie źródłem jej finansowania.

4. Amortyzacja środków trwałych jako źródło finansowania inwestycji w ramach różnych środków planowana jest:

- 1) w przedsiębiorstwach w budowie — od ich środków trwałych,
- 2) w innych jednostkach — jeśli przewidują wykonanie robót za pośrednictwem S.O.W.I. — od środków trwałych S.O.W.I.

Ustala się, że wymienione jednostki w określonych wyżej okolicznościach przeznaczają na finansowanie inwestycji 60% amortyzacji wymienionych środków trwałych, obliczając jej wysokość na zasadach obowiązujących dla przedsiębiorstw czynnych.

§ 19. 1. Amortyzacja przeznaczona jest na finansowanie inwestycji przez czynne przedsiębiorstwa i zakłady, działające według zasad rozrachunku gospodarczego, z wyjątkiem gospodarstw pomocniczych, należących do jednostek budżetowych. Zasady planowania amortyzacji ustalone są w wytycznych do sporządzenia bilansów dochodów i wydatków.

2. Procentową część amortyzacji, która ma być przeznaczona na finansowanie inwestycji, określają odrębne przepisy.

3. Jednostki, u których planowana suma środków własnych (różne środki i amortyzacja) nie przekracza obliczonego na rok 1953 zapotrzebowania na środki finansowe, planowaną kwotę amortyzacji przeznaczonej na inwestycje przeznaczają na finansowanie własnych inwestycji scentralizowanych, w przypadku jeśli jednostka sporządza kilka jednostkowych planów pokrycia, które mają być finansowane w ramach różnych rozdziałów budżetowych, pokrycie z amortyzacji wprowadza się do planu pokrycia, który ma być finansowany z rozdziału, z którego finansowana jest zasadnicza działalność danej jednostki.

4. Jednostki, którym na rok 1953 nie został w ogóle przydzielony limit inwestycyjny, oraz jednostki, których planowane środki własne (różne środki i amortyzacja) przewyższają planowane zapotrzebowanie środków finansowych, odpowiadają całość amortyzacji przeznaczonej na inwestycje lub nadwyżkę tej amortyzacji ponad kwotę planowaną na pokrycie własnego zapotrzebowania środków finansowych:

- 1) na rachunek amortyzacji scentralizowanej właściwego centralnego zarządu (analogicznej jednostki organizacyjnej) — jeśli podlegają centralnemu zarządowi (analogicznej jednostce organizacyjnej),
- 2) na dochód budżetu centralnego — jeśli podlegają bezpośrednio ministerstwu lub urzędowi centralnemu,
- 3) na dochód właściwego terenowego budżetu jednostkowego — jeśli rozliczają się z budżetem terenowym.

5. Centralne zarządy (analogiczne jednostki organizacyjne) planowaną na rachunku amortyzacji scentralizowanej akumulację przeznaczają:

- 1) na pokrycie zapotrzebowania środków finansowych podległych im jednostek, których planowane środki własne (różne środki i amortyzacja) nie wystarczają na pokrycie planowanego przez nie zapotrzebowania środków finansowych,
- 2) do odprowadzenia na dochód budżetu centralnego części pozostającej po zaspokojeniu potrzeb wszystkich podległych jednostek na zasadach określonych w pkt 1.

§ 20. Kredyt budżetowy planowany jest w wysokości różnicy między planowaną kwotą zapotrzebowania środków finansowych a sumą planowanego pokrycia ze środków własnych i (u jednostek rozliczających się z budżetem centralnym) amortyzacji scentralizowanej, jeśli suma ta jest niższa od planowanej kwoty zapotrzebowania środków finansowych.

Rozdział 5.

Ustalenie wysokości zapotrzebowania środków finansowych na inwestycje scentralizowane.

§ 21. 1. Kwotą wyjściową dla ustalenia zapotrzebowania środków finansowych na inwestycje scentralizowane jest kwota przydzielonego inwestorowi bezpośrednio na te inwestycje limitu pomniejszonego o obliczone według odrębnych przepisów zadania oszczędnościowe.

2. Określony w ust. 1 limit może być przez poszczególnych inwestorów bezpośrednich zwiększony o wartość przydzielonych im przez prezydium właściwej rady narodowej obowiązkowych świadczeń ludności w naturze.

3. Od zwiększenia limitu, o którym mowa w ust. 2, zadania oszczędnościowe nie są obliczane.

§ 22. 1. Zapotrzebowanie środków finansowych określone na zasadach ustalonych w § 21 może być zwiększone o:

- 1) przewidywane zobowiązania budowy z tytułu działalności inwestycyjnej wykonanej przed okresem planowanym,
- 2) przewidywaną pozostałość środków obrotowych budowy na koniec planowanego okresu.

Ponadto u jednostek planujących pokrycie z amortyzacji może w planowaniu pokrycia na kwartały II, III i IV występować zwiększenie zapotrzebowania na spłatę kredytów antycypacyjnych, udzielonych w poprzednich kwartałach na poczet akumulacji amortyzacji.

2. Szczegółowe objaśnienie sposobu obliczania zwiększenia zapotrzebowania środków finansowych z przyczyn, o których mowa w ust. 1, zawiera załącznik Nr 6 w części dotyczącej objaśnienia wzoru PF/53/1.

§ 23. Zapotrzebowanie środków finansowych określone na zasadach ustalonych w §§ 21 i 22 zmniejsza się o:

- 1) przewidywaną pozostałość środków obrotowych budowy na początek planowanego okresu.
- 2) przewidywany stan zobowiązań budowy na koniec planowanego okresu z tytułu działalności inwestycyjnej wykonanej w okresie planowanym,
- 3) przewidywany zysk na robotach prowadzonych systemem gospodarczym,
- 4) przewidywany zysk zakładów pomocniczych przedsiębiorstw w budowie,
- 5) wartość przewidywanego zużycia produktów ubocznych na realizację inwestycji objętych planem pokrycia.

2. Szczegółowe objaśnienie sposobu obliczania zmniejszenia zapotrzebowania środków inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 1, zawiera załącznik Nr 6 w części dotyczącej objaśnienia wzoru PF/53/1.

Część III.

Planowanie budżetowe nakładów inwestycyjnych na limitowe inwestycje niescentralizowane.

Rozdział 6.

Liczby kontrolne dla planowania budżetowego limitowych inwestycji niescentralizowanych.

§ 24. 1. Inwestorzy centralni (ministerstwa i inne urzędy centralne oznaczone w budżecie symbolem części) obowiązani są wprowadzić do „liczb kontrolnych dla planowania budżetowego” (wzór „L”), przesłanych przez Ministerstwo Finansów, otrzymane od Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego limity inwestycyjne na inwestycje niescentralizowane, przeznaczone dla jednostek budżetowych, organizacji politycznych i społecznych oraz dla przedsiębiorstw objętych działami usług kulturalno-socjalnych. W „liczbach kontrolnych dla planowania budżetowego” należy wymienione limity inwestycyjne podzielić z taką szczegółowością, z jaką zostały przez inwestorów centralnych podzielone pozostałe liczby kontrolne. W zakresie limitów inwestycyjnych dla inwestorów finansowanych z budżetu centralnego, podział ten musi nastąpić ze szczegółowością do rozdziału budżetowego. W zakresie limitów inwestycyjnych dla inwestorów finansowanych z budżetów terenowych podział ten może być dokonany jedynie ze szczegółowością do działów budżetowych.

2. Rozdział limitów inwestycyjnych między budżet centralny i zbiorcze budżety poszczególnych województw podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów łącznie z zatwierdzeniem pozostałych liczb kontrolnych.

3. Liczby kontrolne dotyczące limitów inwestycyjnych, przeznaczonych dla jednostek finansowanych z budżetów terenowych są przekazywane przez Ministerstwo Finansów prezydentom wojewódzkich rad narodowych łącznie z pozostałymi liczbami kontrolnymi dla zbiorczych budżetów województw.

§ 25. Dla przedsiębiorstw i zakładów objętych działem 1 — Gospodarka narodowa — przesyłanie liczb kontrolnych dla limitów inwestycyjnych na inwestycje niescentralizowane nie obowiązuje, a kredyty budżetowe na inwestycje dla tej kategorii jednostek zostaną opracowane w ramach ich bilansów dochodów i wydatków.

§ 26. Zasady i tryb planowania rzeczowego limitowych inwestycji niescentralizowanych i ich pokrycia finansowego określają oddzielne przepisy. Wobec tego, że stosownie do tych przepisów inwestorzy naczelni objęci planowaniem centralnym, rozdziela — po otrzymaniu zapotrzebowań — na inwestorów podległych tylko 70% przydzielonych im limitów na inwestycje niescentralizowane, zatrzymując 30% do rezerwy na okres realizacji planu, w zbiorczych preliminarzach i bilansach dochodów i wydatków na szczeblu tych inwestorów naczelnych figurować będą większe kwoty limitów na te inwestycje oraz kredytów budżetowych aniżeli w preliminarzach i bilansach jednostek niższego szczebla.

§ 27. Przekazywanymi jednostkom budżetowym limitami wydatków bieżących (normowanych) mogą być objęte wydatki na zakup sprzętu i inwentarza, obliczone według obowiązujących w 1952 r. zasad, tj. o wartości jednostkowej do zł 900, i o okresie używalności powyż-

żej jednego roku, oraz wydatki na zakup ruchomości biurowych i środków transportowych o wartości powyżej zł 900, (dolna zaś granica wartości nakładów, zaliczających się do inwestycji objętych planem inwestycyjnym została na rok 1953 ustalona na zł 300, a zakup ruchomości biurowych i środków transportowych jednostek budżetowych zostanie w 1953 r. objęty planem inwestycyjnym w ramach inwestycji niescentralizowanych). W związku z tym inwestorzy centralni w odniesieniu do liczb kontrolnych dla poszczególnych części budżetu centralnego oraz prezydii wojewódzkich rad narodowych — w odniesieniu do liczb kontrolnych zbiorczego budżetu wojewódzkiego mogą — celem całkowitego wyeliminowania wydatków inwestycyjnych z limitów wydatków bieżących — zwiększać w poszczególnych działach kwoty liczb kontrolnych na limitowe inwestycje niescentralizowane kosztem obniżenia limitów wydatków bieżących, spowodowanego wyżej opisanym przesunięciem do planu inwestycyjnego. W objaśnieniach do preliminarzy dochodów i wydatków, zawierających wydatki na limitowe inwestycje niescentralizowane, należy podać wysokość pokrycia tych wydatków, uzyskanego drogą zmniejszenia limitów wydatków bieżących, wyodrębniając wydatki inwestycyjne finansowane w 1952 r. z §§ 14, 15 i 16 poz. b.

§ 28. Pokrycie finansowe na limitowe inwestycje niescentralizowane planowane jest wyłącznie z kredytu budżetowego.

Część IV.

Przepisy końcowe.

§ 29. Zasady i tryb:

- 1) aktualizacji i zatwierdzenia rocznych planów pokrycia finansowego inwestycji,
- 2) sporządzania i zatwierdzenia planów rzeczowo-finansowych limitowych inwestycji niescentralizowanych,
- 3) dokonywania zmian w planach pokrycia i w planach rzeczowo-finansowych.
- 4) uruchamiania kwartalnych limitów finansowania na inwestycje scentralizowane i niescentralizowane oraz przeprowadzania zmian w tych limitach — uregulowane zostaną odrębnymi przepisami.

§ 30. Ilekroć jest mowa w niniejszej instrukcji o limitach inwestycyjnych, należy w zakresie tytułów inwestycyjnych, finansowanych częściowo z kredytów budżetowych i częściowo z kredytów bankowych, rozumieć tylko tę część limitu (brutto), która będzie finansowana z kredytów budżetowych. Plany pokrycia finansowego inwestycji są sporządzane wyłącznie w odniesieniu do tej części limitu inwestycyjnego.

§ 31. W zakresie inwestycji organizacji politycznych i społecznych, finansowanych wyłącznie ze środków własnych, plany pokrycia finansowego i inwestycji nie będą sporządzane.

§ 32. Środki własne, które w 1952 r. mogły stanowić podstawę do zwiększenia limitu inwestycyjnego w okresie planowania (za wyjątkiem obowiązkowych świadczeń ludności w naturze), będą mogły być włączone do planu inwestycyjnego dopiero w okresie jego realizacji.

Załącznik Nr I
Wzór PF/53/1

Zbiorczy*)
Jednostkowy*)
plan pokrycia finansowego inwestycji na rok 1953 *)
inwestora bezpośredniego, głównego, naczelnego *)

(nazwa i adres inwestora bezpośredniego **)

(nazwa i Nr tel. komórki organizacyjnej inwestora sporządzającej plan) **)

(nazwa i adres inwestora głównego)

(nazwa i adres inwestora naczelnego)

(nazwa i adres inwestora centralnego)

Budżet

a) część Nr nazwa

b) dział "

c) rozdział Nr "

Plan dotyczy tytułów NrNr

" " " według załączonego wykazu *)

Finansuje inwestycje inwestora oddział Banku w

Źródła pokrycia finansowego inwestycji	Plan na rok 1953	W t u m			
		na I kwartał	na II kwartał	na III kwartał	na IV kwartał
1 Różne środki					
2 Amortyzacja własna					
3 Amortyzacja scentralizowana					
4 Kredyt budżetowy					
5 Kredyt antycypacyjny na poczet amortyzacji					
6 R a z e m					
Dane informacyjne					
1. Obliczenie zapotrzebowania środków finansowych					
1 Przydzielony limit inwestycyjny brutto na 1953 r.					
2 Zadania oszczędnościowe od limitu określonego w pkt. 1					
3 Przydzielony limit netto (1-2)					
4 Zwiększenie limitu o przydzielone obowiązkowe świadczenia ludności w naturze					
5 Ostateczny limit inwestycyjny netto na r. 1953 (3+4)					
Zwiększenie zapotrzebowania o:					
6 Stan zobowiązań budowy na początek planowanego okresu					
7 Stan środków obrotowych budowy na koniec planowanego okresu					
8 Spłata kredytów antycypacyjnych					
9 Razem (6+7+8)					

*) Niepotrzebne skreślić

**) Nie wypełnia się w planach zbiorczych

	Plan na rok 1953	W t y m			
		na I kwartał	na II kwartał	na III kwartał	na IV kwartał
Zmniejszenie zapotrzebowania o:					
10 Stan środków obrotowych budowy na początek planowanego okresu					
11 Stan zobowiązań na koniec planowanego okresu					
12 Zysk na robotach prowadzonych systemem gospodarczym					
13 Zysk zakładów pomocniczych przedsiębiorstw w budowie					
14 Zużycie produktów ubocznych					
15 Razem (10+11+12+13+14)					
16 Ogółem zapotrzebowanie (5+9-15)					
II. Specyfikacja różnych środków					
1 Obowiązkowe świadczenia ludności w naturze					
2 Wpływy z produktów ubocznych					
3 Amortyzacja środków trwałych przedsiębiorstw w budowie i S. O. W. L.					
4 Razem różne środki własne					
III. Podział amortyzacji					
1 Ogólna suma amortyzacji					
2 Część amortyzacji przeznaczona na kapitalne remonty (%)					
3 Część amortyzacji przeznaczona na inwestycje (%) z części amortyzacji przeznaczonej na inwestycje, przeznacza się:					
4 a) na inwestycje własne					
5 b) na rachunek amortyzacji scentralizowanej					
6 c) na dochód budżetu					

Przy niniejszym jednostkowym planie pokrycia załącza się odcinkowych planów pokrycia dla tytułów inwestycyjnych 1953 r. Nr Nr oraz odcinkowy plan pokrycia dotyczący zobowiązań związanych z tytułami inwestycyjnymi 1952 r. Nr Nr

Opinie:

1. Inwestora głównego

pieczęć i podpis

2. Inwestora naczelnego

pieczęć i podpis

ODCINKOWY PLAN POKRYCIA FINANSOWEGO INWESTYCJI NA R. 1953

(nazwa i adres inwestora bezpośredniego)

dla tytułu inwestycyjnego 195..... r. Nr..... Nazwa.....

Poz.	T R E Ś C	Plan na rok 1953	w t y m			
			na I kwartał	na II kwartał	na III kwart.	na IV kwart.
	Specyfikacja środków pokrycia związanych z finansowa- nym tytułem inwestycyjnym					
1	Różne środki ogółem					
2	w tym					
3	Obowiązkowe świadczenia ludności w naturze					
4	Wpływ z produktów ubocznych					
5	Amortyzacja środków trwałych przedsiębiorstw w budowie i S. O. W. I.					
6	Amortyzacja środków trwałych wprowadzonych do eksploatacji na skutek działalności inwestycyjnej realizowanej w ramach tytułu inwestycyjnego, dla którego sporządzany jest plan odcinkowy					
6	Z powyższej amortyzacji przeznaczona się na finansowanie inwe-					
	stycji					
	Razem środki pokrycia (1 do 6)					
	Dane informacyjne:					
	I. Obliczenie zapotrzebowania środków finansowych					
1	Przydzielony limit inwestycyjny brutto na rok 1953					
2	Zadania oszczędnościowe od limitu określonego w pkt. 1					
3	Przydzielony limit netto (1 - 2)					
4	Zwiększenie limitu przydzielonego o przydzielone obowiązkowo świadczenia ludności w naturze					
5	Ostateczny limit inwestycyjny netto na 1953 r (3+4)					
	Zwiększenie zapotrzebowania o:					
6	Stan zobowiązań budowy na początek planowanego okresu					
7	Stan środków obrotowych budowy na koniec planow. okresu					
8	Razem (6 + 7)					
	Zmniejszenie zapotrzebowania o:					
9	Stan środków obrotowych budowy na początek planowanego okresu					
10	Stan zobowiązań na koniec planowanego okresu					
11	Zysk na robotach prowadzonych systemem gospodarczym					
12	Zysk zakładów pomocniczych przedsiębiorstw w budowie					
13	Zużycie produktów ubocznych					
14	Razem 9 + 10 + 11 + 12 + 13					
15	Ogółem zapotrzebowanie (5 + 8 - 14)					

Pieczęć i podpisy

Plan akumulacji i podziału amortyzacji scentralizowanej na rok 1953.

Załącznik Nr 3
Wzór PF/53/3

(nazwa i adres jednostki sporządzającej plan)

Część..... dział..... rozdział..... budżetu centralnego

L. p.	Nazwa jednostki podległej dokonywującej wpłat na r-k scentraliz. amort. lub korzystającej ze środków akumulowanych na tym rachunku	Wpłaty na rachunek amortyzacji scentralizowanej					Wypłaty z rachunku amortyzacji scentralizowanej				
		plan roczny	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał	plan roczny	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał
I	Jednostki objęte zbiorczym planem pokrycia finansowego inwestycji										
										
										
II	Jednostki nieobjęte zbiorczym planem pokrycia finansowego inwestycji										
										
										
III	Do odprowadzenia na dochód budżetu centralnego										
	R a z e m										

Główny księgowy:

Kierownik planowania:

Dyrektor:

Załącznik Nr 4
Wzór PF/58/4

Z E S T A W I E N I E

jednostkowych planów pokrycia finansowego inwestycji na r. 1953

(nazwa i adres jednostki sporządzającej zestawienie)

Budżet

Część Nr Nazwa

Dział Nr "

Rozdział Nr

L. P.	Nazwa i adres inwestora bezpośredniego	Numer i tytuł inwestycyjnych na 1953 r.	Źródła pokrycia						/aportowanie na środki finansowe																	
			4	5	6	7	8	9	limit inwestycyjny						zwiększenie zapotrzebowania			zmniejszenie zapotrzebowania						Ogółem (9+19-25)		
			różne środki	amortyzacja własna	amortyzacja scentralizowana	limit netto (11-12)	zwiększenie limitu o obowiązkowe świadczenia ludności	ostatyczny limit inwestycyjny netto (13+14)	stan zobowiązań budowy na początku okresu	stan środków obrot. budowy na koniec okresu	splata kredytów antycypacyjnych	razem (16+17+18)	stan środków obrotowych budowy na początku okresu	stan zobowiązań budowy na koniec okresu	zysk na robotach produkcyjnych w systemie gospodarczym	zysk zakładów pomocniczych przedsiębiorstw w budowie	zuzycie produktów ubocznych	Razem (20+21+22+23+24)								
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
	R a z e m																									
	Na kw. I																									
	Na kw. II																									
	Na kw. III																									
	Na kw. IV																									

..... Pieczęć i podpisy

OBJAŚNIENIA DO WZORÓW.

Wzór Nr PF/53/1 — Zbiorczy — jednostkowy plan pokrycia finansowego inwestycji na rok 1953.

1. Plan jednostkowy według tego wzoru sporządzają inwestorzy bezpośredni, którym przydzielono limit inwestycyjny na rok 1953 na inwestycje scentralizowane, lub którzy nie mając przydzielonego limitu przewidują przejście z r. 1952 na r. 1953 zobowiązań z tytułu ich działalności inwestycyjnej wykonywanej w ramach limitu r. 1952.

2. Plan zbiorczy według tego wzoru wypełniają w planowaniu centralnym inwestorzy główni — według planów podległych im inwestorów bezpośrednich i własnego planu jednostkowego — oraz inwestorzy naczelni — według danych podległych im inwestorów głównych i własnego planu jednostkowego finansowanego z tego samego rozdziału budżetowego, z którego finansowani są inwestorzy podlegli. W planowaniu terenowym plany zbiorcze według tego wzoru sporządzają wydziały prezydiów rad narodowych dla inwestorów objętych tymi samymi rozdziałami budżetowymi.

Do planów zbiorczych należy dołączyć plany jednostkowe (i odcinkowe) stanowiące podstawę ich sporządzania.

Zarówno w planach jednostkowych jak i zbiorczych rubryki dotyczące poszczególnych kwartałów wypełniane są jedynie wówczas, gdy plany te dotyczą jednostek sporządzających bilanse dochodów i wydatków.

3. Część wstępna planu nie wymaga szerszego omówienia poza wyjaśnieniem, i:

- 1) oznaczenie klasyfikacji budżetowej należy wypełnić zgodnie z klasyfikacją rozdziału, z którego inwestor sporządzający plan pokrycia otrzymał limit inwestycyjny w ramach liczb kontrolnych, w zakresie przedsiębiorstw objętych Dz. 1 klasyfikacji wydatków budżetowych należy podać rozdział, z którego finansowana będzie zasadnicza bieżąca działalność jednostki,
- 2) numerów tytułów inwestycyjnych w okresie planowania wstępnego, gdy nie są one jeszcze znane, nie wypełnia się.
4. Przed wypełnieniem zasadniczej części planu pokrycia jaką jest część dotycząca źródeł pokrycia, należy wypełnić część dotyczącą danych informacyjnych, następnie przeto objaśnienia podane są w kolejności w jakiej plan powinien być opracowywany.

5. Obliczenie zapotrzebowania środków finansowych — rubrykę planu na rok 1953 — należy wypełnić według następujących zasad:

- 1) w poz. 1 — kwotą brutto przydzielonego limitu inwestycyjnego na inwestycje scentralizowane;
- 2) w poz. 2 — kwotą obliczonych od przydzielonego limitu zadań oszczędnościowych — według norm oszczędności obowiązujących na r. 1953;
- 3) w poz. 3 — kwotą wynikającą z odjęcia kwoty poz. 2 od kwoty poz. 1;
- 4) w poz. 4 — inwestorzy, którzy przed sporządzeniem jednostkowego planu pokrycia otrzymali od właściwych prezydiów rad narodowych przydział obowiązkowych świadczeń w naturze uprawnień są wprowadzić wartość przydzielonych im świadczeń;
- 5) w poz. 5 — kwotą wynikającą z dodania kwot poz. 3 i 4;
- 6) w poz. 6 — za podstawę obliczenia należy przyjąć wartość netto tytułów inwestycyjnych realizowanych w 1952 r., przy czym:

- a) zobowiązania — od tytułów inwestycyjnych, których realizacja będzie kontynuowana w ramach limitu inwestycyjnego na r. 1953 — należy przyjąć w wysokości 1/8 części wartości netto tych tytułów;
- b) od tytułów inwestycyjnych, w odniesieniu do których zakończenie realizacji i rozliczeń przewidywano w r. 1952, zobowiązań w tej pozycji w rubryce rocznej w ogóle nie należy planować.

Pozycji tej nie wypełniają również inwestorzy, którzy mają przydzielony na rok 1953 limit inwestycyjny, a w roku 1952 limitu takiego nie mieli.

- 7) w poz. 7 — należy za podstawę obliczenia przyjąć wartość netto robót budowlano-montażowych planowanych do wykonania w ramach tytułów inwestycyjnych r. 1953 z uwzględnieniem planowanego systemu ich wykonawstwa.

W szczególności:

A) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych objętych tytułami inwestycyjnymi na rok 1953, których dalsza realizacja planowana jest na rok 1954 należy planować:

- a) od wartości robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem zleconym pełną kwotę zaliczki na materiały udzielanej przedsiębiorstwu wykonawczemu na r. 1953 według zasad ustalonych zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1952 r. w sprawie udzielenia i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstwom budowlano-montażowym (Monitor Polski Nr A-27, poz. 371);
- b) od wartości robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym za pośrednictwem samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego (S. O. W. I.) 80% wartości przeobrażenia robót budowlano-montażowych przewidzianych do wykonania tym systemem w IV kwartale 1953 r. W przypadku gdy mimo przewidzianej dalszej realizacji danego tytułu inwestycyjnego w r. 1954 wykonania robót budowlano-montażowych za pośrednictwem S. O. W. I. w IV kwartale 1953 r. nie jest przewidziane — nie należy w tym zakresie planować żadnej pozostałości środków obrotowych;
- c) od wartości robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym przy użyciu własnych brygad roboczych przez jednostki budżetowe, przedsiębiorstwa w budowie oraz organizacje polityczne i społeczne należy obliczyć kwotę zaliczki materiałowej jaka przysługiwałaby na zasadzie wymienionego pod lit. a) zarządzenia przedsiębiorstwu wykonawczemu na r. 1953 w przypadku gdyby roboty te były wykonywane systemem zleconym i kwotę tę pomnożyć przez dwa. Tak obliczona wartość środków obrotowych ma zapewnić odnośnym inwestorom utrzymanie na właściwym poziomie zapasów materiałów podstawowych i pomocniczych oraz przedmiotów nietrwałych niezbędnych do wykonywania robót,
- d) od wartości robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym za pośrednictwem drobnych wykonawców (spółdzielni ziemieśników itp.) w przypadkach, gdy inwestorami są jednostki budżetowe lub przedsiębiorstwa w

budowie. — należy obliczyć środki obrotowe w wysokości zaliczki materiałowej jaka przysługiwałaby przedsiębiorstwu wykonawczemu na r. 1953 w przypadku gdyby roboty były wykonywane systemem zleconym.

Obliczona w ten sposób wysokość środków obrotowych ma zapewnić odnośnym inwestorom możliwość utrzymywania na odpowiednim poziomie zapasów materiałów podstawowych, które obowiązani są przekazywać do przerobienia drobnym wykonawcom robót budowlano-montażowych.

Jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego w przypadkach określonych pod lit. c) i d) finansowania środków obrotowych budowy ze środków inwestycyjnych nie planują, gdyż odnośne wydatki pokrywają przejściowo ze swych środków obrotowych (eksploatacyjnych).

B) W odniesieniu do tytułów inwestycyjnych, których realizacja ma być według przewidywań zakończona w r. 1953 — pozostałości środków obrotowych w omawianej rubryce pozycji 7 nie należy planować w ogóle.

Ewentualna pozostałość środków obrotowych związana z przejściem na r. 1954 rozliczeń z działalności inwestycyjnej wykonywanej w r. 1953 będzie podstawą do odprowadzenia do budżetu kwot równających się wartości tej pozostałości, tytułem zwrotu niewykorzystanych środków inwestycyjnych.

8) poz. 8 w rubryce planu rocznego nie jest wypełniana.

9) poz. 9 w rubryce planu rocznego stanowi sumę kwot poz. 6 i 7.

10) poz. 10 — należy wypełnić kwotą wynikającą z obliczeń dokonanych na zasadach określonych w ust. 7 w stosunku do wartości netto robót budowlano-montażowych wykonywanych poszczególnymi systemami w ramach tytułów inwestycyjnych na rok 1952.

11) w poz. 11 — za podstawę obliczenia należy przyjąć wartość netto tytułów inwestycyjnych (wniosków) planowanych na r. 1953, przy czym:

a) zobowiązania — od tytułów inwestycyjnych, których realizacja będzie według przewidywań kontynuowana w r. 1954 — należy przyjąć w wysokości 1/10 części wartości netto tych tytułów,

b) od tytułów inwestycyjnych w odniesieniu do których zakończenie realizacji i rozliczeń przewidziane jest w r. 1953 — zobowiązań w tej pozycji w rubryce rocznej w ogóle nie należy planować.

12) W pozycji 12 inwestorzy, którzy planują w r. 1953 wykonanie w ramach posiadanego limitu inwestycyjnego robót budowlano-montażowych systemem gospodarczym za pośrednictwem S. O. W. I. lub przy użyciu własnych brygad roboczych — wprowadzają kwotę wynikającą z obliczenia 3% od wartości netto powyższych robót.

Powyższe zmniejszenie zapotrzebowania tłumaczy się tym, że wartość robót budowlano-montażowych obliczona we wnioskach inwestycyjnych oparta jest na cenach kosztorysowych zawierających marżę zysku przedsiębiorstw wykonawczych, zysk ten zaś przez S. O. W. I. ani przez jednostki, których zasadniczym zadaniem nie jest wykonywanie robót budowlano-montażowych, nie jest akumulowany.

Od planowania zmniejszenia zapotrzebowania o omawiany zysk zwolnione są:

a) Państwowe Gospodarstwa Rolne;

b) przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w zakresie robót stanowiących przedmiot ich zasadniczej działalności, tj. robót rozliczanych fakturami

opartymi na cenach jednostkowych kosztorysowych.

13) W pozycji 13 — inwestorzy będący przedsiębiorstwami w budowie i przewidujący działanie w ich ramach w r. 1953 zakładów pomocniczych wprowadzają kwotę zysku planowanego we wstępnych planach finansowych tych zakładów.

14) W poz. 14 inwestorzy planujący w r. 1953 uzyskanie w roku realizacji inwestycji produktów ubocznych wprowadzają wartość tych produktów, które zamierzają zużyć na wykonanie inwestycji.

15) Poz. 15 i 16 nie wymagają wyjaśnień.

6. Specyfikacje różnych środków — rubrykę planu na rok 1953 i rubryki kwartałne należy wypełnić według następujących zasad:

1) w poz. 1 — według wartości świadczeń przydzielonych przez właściwe prezydium rady narodowej i przewidywanego ich wykorzystania w poszczególnych kwartałach;

2) w poz. 2 — według przewidywań opartych na praktyce lat ubiegłych lub szacunku;

3) w poz. 3 — według dokonanych obliczeń 60% odnośnego funduszu amortyzacyjnego.

7. Podział amortyzacji — rubrykę planu na rok 1953 i rubryki kwartałne, należy wypełnić według następujących zasad:

1) wszystkie pozycje i rubryki tej części — wypełnia się kwotami obliczonymi dla bilansu dochodów i wydatków;

2) jednostki podległe jednostkom administrującym rachunkami amortyzacji scentralizowanej nadwyżki amortyzacji własnej nie przeznaczonej na pokrycie własnego zapotrzebowania środków finansowych wprowadzają do poz. 5 — wszystkie inne jednostki do poz. 6.

8. Obliczenie zapotrzebowania środków finansowych — w rubrykach kwartałnych należy wypełniać według następujących zasad (dotyczy tylko planów odnoszących się do jednostek sporządzających bilanse dochodów i wydatków):

1) poz. 1 i 2 — nie wypełnia się;

2) w poz. 3 — limit netto wykazany w rubryce planu rocznego należy podzielić na kwartały według przewidywanego przebiegu wykonania inwestycji w poszczególnych kwartałach (zgodnie z planami odcinkowymi);

3) w poz. 4 — rubryki kwartałne należy wypełnić według przewidywanego wykorzystania świadczeń w poszczególnych kwartałach;

4) w poz. 6:

a) w rubryce I kwartału należy wpisać tę samą kwotę co w rubryce planu rocznego;

b) w rubryce II kwartału należy wpisać kwotę z pozycji 11 rubryki I kwartału;

c) w rubryce III kwartału należy wpisać kwotę z pozycji 11 rubryki II kwartału;

d) w rubryce IV kwartału należy wpisać kwotę z pozycji 11 rubryki III kwartału;

5) w pozycji 7 należy w rubrykach poszczególnych kwartałów wpisać kwoty obliczone według następujących zasad:

A) dla kwartałów I, II i III:

a) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych prowadzonych systemem zleconym jeśli wyko-

nywane są one na podstawie jednej umowy i przewidywane jest ich kontynuowanie w r. 1954 — kwota zaliczki materiałowej na koniec każdego kwartału równa będzie kwocie zaliczki ustalonej w poz. 7 w rubryce planu rocznego;

- b) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych przeprowadzonych systemem zleconym — jeśli wykonywane są one na podstawie jednej umowy, a kontynuowanie ich w r. 1954 nie jest przewidywane należy zmniejszone zaliczki na koniec poszczególnych kwartałów obliczyć zgodnie z zasadami umarzania zaliczek ustalonymi zarządzeniem powołanym w ust. 5 pkt 7 lit. A lit. a);
 - c) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych prowadzonych systemem zleconym w przypadku wyjątkowym zawarcia umów bezpośrednich należy stosować odpowiednio zasady obliczeń zawarte pod lit. a) i b) z uwzględnieniem również ewentualności różnych terminów wypłaty zaliczek w przypadkach przewidywanego późniejszego terminu zawierania poszczególnych umów;
 - d) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych wykonywanych za pośrednictwem S. O. W. I należy na koniec każdego kwartału planować stan środków obrotowych w wysokości 80% wartości przerobu przewidywanego w danym kwartale tym systemem;
 - e) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych wykonywanych przy użyciu własnych brygad roboczych lub drobnych wykonawców w przypadkach gdy inwestorami są przedsiębiorstwa w budowie, stan środków obrotowych na koniec każdego kwartału należy planować według zasad w ust. 4 pkt 7) lit. A-c i d nin. objaśnień z tym, że odnośne obliczenia należy ustosunkować do wartości przerobu odnośnymi systemami w poszczególnych kwartałach.
- B) W rubryce IV kwartału należy wpisać kwotę obliczoną w tejże pozycji dla rubryki planu rocznego.
- 6) W poz. 8 rubryka I kwartału nie będzie wypełniana a rubryki II, III i IV kwartału będą wypełnione na zasadach i w przypadkach określonych w objaśnieniach do poz. 5 części III
 - 7) W poz. 10 w rubryce I kwartału należy wpisać kwotę obliczoną w tejże pozycji dla rubryki planu rocznego, w rubryce II kwartału kwotę z poz. 7 z rubryki I kwartału, w rubryce III kwartału kwotę z poz. 7 rubryki II kwartału i w rubryce IV kwartału kwotę z poz. 7 z rubryki III kwartału.
 - 8) W poz. 11 do rubryk I, II i III kwartału należy wprowadzić kwoty równe 1/3 części kwot wykazanych w tych samych rubrykach w poz. 5. a w rubryce IV kwartału kwotę obliczoną w poz. 11 dla rubryki planu rocznego.
 - 9) W poz. 12 należy kwotę rubryki rocznej podzielić na kwartały stosownie do wartości planowanego na poszczególne kwartały przerobu systemem gospodarczym za pośrednictwem S. O. W. I. i przy użyciu własnych brygad roboczych.
 - 10) W poz. 13 rubryki kwartałne należy wypełnić zgodnie z planem finansowym przedsiębiorstw pomocniczych.
 - 11) W poz. 14 rubryki kwartałne należy wypełnić zgodnie z przewidywaniami dotyczącymi zużycia ubocznie używanych produktów w poszczególnych kwartałach.

9. Źródła pokrycia finansowego inwestycji — w rubryce planu na rok 1953 — należy wypełnić według następujących zasad:

- 1) W poz. 1 należy wprowadzić kwotę obliczoną w części II poz. 4 danych informacyjnych.
- 2) W poz. 2 należy wprowadzić kwotę obliczoną w części III poz. 4 danych informacyjnych.
- 3) Poz. 3 inwestorzy bezpośredni i główni nie wypełniają — wypełniana jest przez inwestorów naczelnych administrujących rachunkami amortyzacji scentralizowanej.
- 4) Poz. 4 inwestorzy bezpośredni i główni podlegający jednostkom administrującym rachunkami amortyzacji scentralizowanej (centralnym zarządom i analogicznym jednostkom organizacyjnym) nie wypełniają. Wszyscy inni inwestorzy bezpośredni (a więc wszyscy inwestorzy objęci planowaniem terenowym, a w planowaniu centralnym wszystkie jednostki budżetowe i jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego podległe bezpośrednio władzom naczelnym) — w poz. 4 wpisują kwotę niedoboru inwestycyjnego wynikającego z odjęcia sumy środków wykazanych w poz. 1 i 2 od kwoty zapotrzebowania wykazanej w poz. 16 części II planu.
- 5) Poz. 5 w rubryce planu rocznego nie jest wypełniana.
- 6) Poz. 6 nie wymaga wyjaśnień poza tym, że przez inwestorów mających limit na r. 1953, a podległych jednostkom administrującym rachunkami amortyzacji scentralizowanej nie jest ona wypełniana.

10. Źródła pokrycia finansowego inwestycji — w rubrykach kwartalnych — należy wypełnić według następujących zasad (dotyczących tylko planów odnoszących się do jednostek sporządzających bilanse dochodów i wydatków):

- 1) Poz. 1 — 4 wypełniane są na zasadach analogicznych jak ich rubryki planu rocznego.
- 2) Poz. 5 może być wypełniana jedynie przez jednostki czynne działające według zasad rozrachunku gospodarczego i jedynie w rubrykach I, II i III kwartału w następujących okolicznościach:
 - a) jeżeli na pokrycie określonego w poz. 16 części dotyczącej zapotrzebowania środków, przewidywane jest pokrycie wyłącznie ze środków własnych i z amortyzacji własnej, zaś zaplanowane w w/w poz. 16 w rubrykach poszczególnych kwartałów zapotrzebowanie środków przewyższa planowaną w tychże kwartałach akumulację środków pokrycia, wówczas w poz. 5 poszczególnych kwartałów może być przez inwestorów bezpośrednich zaplanowane pokrycie kredytem antycypacyjnym w wysokości nieprzekraczającej akumulacji, amortyzacji własnej przewidzianej w następnych kwartałach;
 - b) jeżeli na pokrycie określonego w poz. 16 części dotyczącej zapotrzebowania środków, centralny zarząd (analogiczna jednostka organizacyjna) wprowadza pokrycie z amortyzacji scentralizowanej, w przypadkach określonych pod lit. a) tenże centralny zarząd może wprowadzić do tegoż planu kredyt antycypacyjny do wysokości pokrycia przewidywanego w następnych kwartałach z amortyzacji własnej i scentralizowanej;
 - c) jeżeli w okolicznościach określonych pod lit. a) do jednostkowego planu pokrycia zostało wprowadzone również pokrycie kredytem budżetowym, kredyt antycypacyjny może być zaplanowany dopiero w tym kwartale, w którym mimo

wyczerpania pełnego rocznego pokrycia z kredytu budżetowego planowana akumulacja amortyzacji własnej i ewentualnej scentralizowanej nie wystarcza na pokrycie określonego na dany kwartał w poz. 16 zapotrzebowania środków. Również i w tym przypadku planowany kredyt nie może przekroczyć akumulacji amortyzacji własnej i przydziału amortyzacji scentralizowanej planowanej na następne kwartały.

Zbilansowanie kwartalnych kwot zapotrzebowania z kwartalnymi kwotami pokrycia w drodze wprowadzenia po stronie pokrycia kredytu antycypacyjnego powoduje tym samym konieczność zbilansowania w następnych kwartałach kwot pokrycia z kwotami zapotrzebowania przez wprowadzenie po stronie zapotrzebowania pozycji spłaty kredytów antycypacyjnych (cz. II poz. 8).

Oczywistym jest bowiem, że przejściowe zrównoważenie zapotrzebowania kredytem antycypacyjnym, spowoduje w następnych kwartałach nadwyżkę kwot akumulacji środków pokrycia ponad kwotę zapotrzebowania.

(Przykład. Zapotrzebowanie środków wynosi 1000 i jego podział na kwartały zaplanowany I = 350, II = 200, III = 300 i IV = 150. Całość pokrycia z amortyzacji własnej planowanej w kwartałach równo po 250.

W związku z tym w kwartale I na zapotrzebowanie 350 — Zaplanowane będzie pokrycie amortyzacją 250 i kredytem antycypacyjnym 100. W kwartale II zapotrzebowanie 200 — zostanie zwiększone o spłatę kredytu 50 — łącznie wyniesie 250 — będzie pokryte amortyzacją. W kwartale III zapotrzebowanie 300 — zostanie pokryte amortyzacją 250 i kredytem antycypacyjnym 50. W kwartale IV zapotrzebowanie 150 — zostanie zwiększone o spłatę kredytu 100 — łącznie wyniesie 250 i będzie pokryte amortyzacją).

Wzór PF/53/2 — Odcinkowy plan pokrycia finansowego inwestycji na rok 1953.

1. Odcinkowe plany pokrycia mają na celu umożliwienie jednostkom zatwierdzającym plany pokrycia operatywnego dokonania w jednostkowych i zbiorczych planach pokrycia zmian wynikających ze zmian przeprowadzanych po planowaniu wstępnym w wysokości przydzielonych limitów inwestycyjnych.

2. Odcinkowe plany pokrycia sporządzane są przez inwestorów bezpośrednich dla poszczególnych tytułów (wniosków) inwestycyjnych oraz dla zobowiązań przechodzących z r. 1952, które dotyczą tytułów w r. 1952 nie przechodzących na r. 1953.

3. Część informacyjna wzoru wypełniana jest na zasadach ustalonych dla wypełniania takiejże części planu jednostkowego z tym, że nie jest tu planowana ewentualność spłaty i kredytu antycypacyjnego, gdyż plany te nie podlegają bilansowaniu zapotrzebowania z pokryciem, a stanowią jedynie materiał pomocniczy do sporządzenia planów jednostkowych oraz materiał informacyjny dla jednostek nadrzędnych.

4. W części wzoru dotyczącej źródeł pokrycia w wymienionych w niej pozycjach środków pokrycia planuje się na zasadach ustalonych dla takiejże części planu jednostkowego jedynie te środki własne, które są ściśle

związane z realizacją tytułu (wniosku) którego dotyczy sporządzany plan.

5. Plany odcinkowe muszą być dołączane do wszystkich egzemplarzy planów jednostkowych.

Wzór PF/53/3 — plan akumulacji i podziału amortyzacji scentralizowanej na rok 1953.

1. Plan ten stanowi załącznik do planów zbiorczych centralnych zarządów i analogicznych jednostek organizacyjnych.

2. W części I należy w pierwszej kolejności wymienić wszystkie jednostki sporządzające jednostkowe plany pokrycia na r. 1953 i przewidujące wpłatę części swej przeznaczonej na inwestycje amortyzacji na rachunek amortyzacji scentralizowanej, a w następnej kolejności wszystkie te jednostki, dla których przewiduje się przydział amortyzacji scentralizowanej na r. 1953 (wypłatę z rachunku amortyzacji scentralizowanej).

3. W części II należy wymienić wszystkie te jednostki, które na r. 1953 planów jednostkowych nie sporządzają i wprowadzić pełne kwoty ich amortyzacji przeznaczonej na inwestycje, a tym samym do odprowadzenia na rachunek amortyzacji scentralizowanej.

4. W części III należy wpisać kwotę bilansującą ewentualną nadwyżkę wpłat nad planowanymi wypłatami z rachunku amortyzacji scentralizowanej.

5. Plan ten sporządzany jest dla każdego rozdziału budżetowego odrębnie.

Wzór PF/53/4 — Zestawienie jednostkowych planów pokrycia finansowego inwestycji na r. 1953.

1. Zestawienie wg tego wzoru sporządzają w planowaniu centralnym inwestorzy naczelni, a w planowaniu terenowym prezydja rad narodowych miast nie stanowiących powiatu oraz wydziały prezydiów rad narodowych wszystkich szczebli i dla każdego rozdziału budżetowego.

2. Zestawienie to stanowi zbiorówkę planów jednostkowych podległych inwestorów i wyjaśnień szczególnych nie wymaga.

Wzór PF/53/5 — Zestawienie zbiorczych planów pokrycia finansowego inwestycji na r. 1953.

1. Zestawienia wg tego wzoru sporządzają w planowaniu centralnym inwestorzy centralni, a w planowaniu terenowym prezydja rad narodowych wszystkich szczebli (za wyjątkiem prezydiów gminnych rad narodowych) zarówno w odniesieniu do budżetów jednostkowych jak i zbiorczych.

2. Zestawienia te stanowią zbiorówkę sum objętych nimi planów zbiorczych niższego rzędu z dokładnością do rozdziału budżetowego.

3. Zestawienia te powinny być sumowane po każdym dziale.